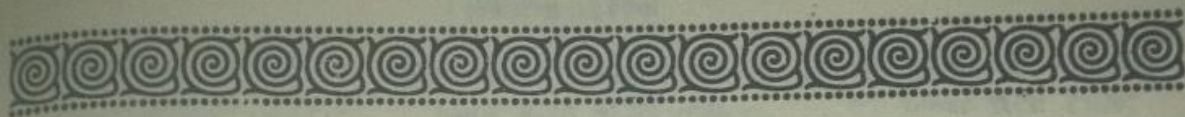

www.ethiopianorthodox.org

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ፡
ቅዱስ ማርቆስ እንደ ጻፈው ።

ብስራተ ማርቆስ ረድእ ልዱ
አምሩ ወደቱ አርድእት ጸሎ
ቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስለ ፍ
ቁሩ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መከ
ንን ለዓለመ ዓለም አሜን ፡

ማርቆስ ማለት ንሀብ ማ
ለት ነው ። ንሀብ ከሁሉ እንዲ
ቀስም አስቀድሞ ከክርስቶስ
ኃላ ከሐዋርያት ተምሯልና።
አንበሳ ማለት ነው። አንበሳ ለ
ላም ጌታው እንደሆነ እንዲሰ
ብረው አምልኮተ ላሕምን ከግ
ብሐ አጥፍቷልና። አንድም ከሀ
ን ልዑክ ማለት ነው። ብስራ
ተ ማሪ ማርቆስ ይላል የተደ
ራረብ ቀለም ነው ሁሉም ከሀ
ን ማለት ነው እመልእክተ ሲ
ኖዲቆስ ባለ ጊዜ መልእክትም
ሲኖዲቆስም ክታብ ማለት እን
ደሆነ፤ ይህም ቃል የሰለስቱ
ምዕት ነው እንደ ማቴዎስ ተ
ርከ። ይህን ዓለም ዕጣ በጣ ብ
ለው ተከፍለው ለማስተማር በ
ሚወጡበት ጊዜ ለቅዱስ ጴጥ
ሮስ ሮም በዕጣ ደርሰዋለች አ
ምስተኛ ግብፅን አንስቷል፤ ይ
ህስ አይደለም ብሎ ግብፅ በ
ዕጣ ደረሰችው። አምስተኛ ሮ
ምን እንስቷል የንጉሠ ነገሥ
ት መዲና ናትና እሱም ሊቀ
ሐዋርያት ነውና። ለአርድዕት ግ
ን ዕጣ የላቸውም አንዱም ሁለ
ቱም እየሆኑ አንዱን ሐዋርያ
አንዱም ሁለቱም አንዱን ሐ
ዋርያ ተከትለው ሄደዋል። ማ

ርቆስም ጴጥሮስን ተከትሎ ሄ
ዷል ግብፅን ለማርቆስ ሰጥቶ
ት እሱም ሮም ወርዷል ማር
ቆስ ከዚህ ገብቶ ጌታ ከፅንስ
ጀምሮ ያደረገውን ታምራት
ያስተማረውን ትምርት የሠራ
ውን ትሩፋት ቢነግራቸው ከ
አምልኮተ ጣያት ወደ አምል
ኮተ እግዚአብሔር ከገቢረ ኃ
ጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ ተ
መለሱ አመኑ ተጠመቁ። ትም
ርት ካልደረሰበት ለማዳረስ ወ
ጥቶ በሚሄድበት ጊዜ አባታ
ችን በቃል ያለ ይረሳል በመ
ጽሑፍ ያለ ይወረሳልና ጸፍል
ን ብለው በዚያ ምክንያት ይ
ጽፋል። አንድም እሱ እንዳባ
ትነቱ ይጽፋል። መዋዕለ ጽሕፈ
ት ሐተታ እንደ ማቴዎስ። ጸ
ሐፍቱም ሁለቱ ከሐዋርያት
ሁለቱ ከአርድዕት ናቸው ሐ
ዋርያት ጨርሰው እንዲጽፉት
ያላደረገ ሁለቱን ከአርድዕት ያ
ጻፈ ስለምን ቢሉ፤ ሐተታ ከ
ንደ ማቴዎስ። አርድዕት ጨር
ሰው እንዲጽፉት ያላደረገ ሁ
ለቱን ከሐዋርያት ያጻፈ ስለ
ምን ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴ
ዎስ። ጸሐፍቱንስ ከፍ ብሎ አ
ምስት ስድስት ገብ ብሎ ሁለ
ት ሶስት ያላደረገ ስለምን
ቢሉ። ሐተታ እንደ ማቴዎስ።
ሀገርም ልሳንም ሐተታ እንደ
ማቴዎስ። ወንጌልሂ ብለህ አት
ት ይህን አርእስት፤ ሰለስቱ ም

ዕት ሰጥተዋል ብለህ ጨርሰህ
ተርክ። ልመናው ከብሩ ይደር
ብንና ከሰባ ሁለቱ አርድዕት
አንዱ ማርቆስ የጻፈው ወንጌ
ል ይህ ነው።

በእንተ ስብከተ ዮሐንስ።
ምዕራፍ ፩።

፩ ቀዳሚሁ ለወንጌል እግዚአብሔር
የሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአ
ብሔር ሕያው በከመ ጽሑፍ
ውስተ መጽሐፈ ነቢያት ናሁ
አነ እፈኑ መልእኪዮ ቅድ
፪ መ ገጽክ ዘይጸደሕ ፍኖተክ
በቅድሚክ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብ
፫ ክ በገጽም ወይብል ጸሑክ ፍ
ናተ እግዚአብሔር ወአርዮ መ
ጽዎሕቶ። ኢሳ ማቴ [፫] ፫
ሉቃ [፪] ፪ ። ዮሐ ፩ ፳፫።
፬ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔ
ር አብ የባሕርይ ልጁ ጌታች
፭ ን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማ
ረው የወንጌል ጥንቱ ጥምቀተ
ዮሐንስ ስብከተ ዮሐንስ ነው
በከመ ጽሑፍ ውስተ መጻሕ
ፍተ ነቢያት። ሚክ [፩] ፩
፫ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደ ተ
ነገረ ዘንድ። አንድም ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው
የወንጌል ጥንቱ በመጻሕፍተ
ነቢያት እንደ ተነገረ ዘንድ
ነው። አንድም ጌታችን ኢየሱ
ስ ክርስቶስ ያስተማረው የወ

ወንጌል ዘግርቆስ ፤

ንጌል ጥንቱ አምላክ ሰው እንደሆነ ዘንድ ነው። በከመ ጽሑፍ። በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ስራው ያለውን ይሻል። እንደም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው የወንጌል ጥንቱ ሰው አምላክ እንደሆነ ዘንድ ነው። መልአኪያ ያለውን ይሻል። በከመ ጽሑፍ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ዘንድ። እንደም ቀዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ የወንጌል ጥንቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በከመ ጽሑፍ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ዘንድ። ሐተታ መጻሕፍተ ነቢያት ያለ እንደሆነ አያሳትትም መጽሐፈ ነቢይ ያለ እንደሆነ እፈኑ መልአኪያ ያለ ሚልክያስ፣ ቃዋዲ ያለ ኢሳይያስ ነው። ምነው ነቢይ አለ ቢሉ ያንድ ገንዘብ ሽሀ ያላዝብ እንዲሉ ነቢይ የሁሉ ስም ነውና መጽሐፈ ኢሳይያስ ይላል አብነት ኢሳይያስ እንዳባት እንደመምር ሚልክያስ እንደ ልጅ እንደ ደቀ መዝሙር ናቸውና።

፩ ወሀሉ የሐንስ ያጠምቅ በገዳም

፪ የሐንስ በምድረ በዳ ያስተምር ነበር። ወይሰብክ ጥምቀተ ለንስሐ ወይትጋደግ ሱሙ ኃጢአቶሙ፤ ኃጢአታቸው ሊሠረይላቸው የንስሐ ጥምቀትን ያስተምር ነበር።

፫ ወየሐውሩ ጎቤህ ነሱሙ ስብክ ይሁዳ ወኢየሱስም ፤ ግቱ ር ፩፤

፮ የኢየሱስምና የይሁዳ ሰዎች ሁሉ ወደሱ ይሄዱ ነበር። ወያጠምቆሙ ለነሱሙ በፈለገ የርዳኖስ እንዘ ይትአሙኑ ኃጢአቶሙ፤ ኃጢአታቸውን እየተናዘዙ ሁሉንም በየርዳኖስ ወንዝ ያጠምቃቸው ነበር።

፯ ወልብሱ ለየሐንስ ኮነ ዘጸጉረ ገመል። ማቴ ር ፱ ዘሌ ፲፩ ፴፪ ሉቃ ፫ ፲፮ የሐ ሹ ፳፮ ግብ ፯ ፭

፰ የየሐንስ ልብሱ የግመል ጸጉር ነበር፤ ወቅናቱ ዘዳዲም ውስተ ሐቋሁ በወገቡም የሚታጠቀው የነት መታጠቂያ ነበር፤ ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ጸደና ምግቡም የምድረ በዳ ማርና አንበጣ ነበር።

፶ ወሰበክ ወይሴ ይመጽኦ እምድጎሪዩ ዘይጸንዕ እምኔዩ፤

፷ ከኔ የበረታ ከኔ በኋላ ይመጣል ወኢይደልወኒ ኦድንን ወእፍታሕ ቶታነ አሳሳህ፤ እምእንሪሁ፤ የጫጫውን ጠፍር ተጉምብሼ እፈታ ዘንድ የማይገባኝ፤ ሐተታ እጸር ማቴዎስ አድንን ማርቆስ እፍታሕ ሉቃስ መገናኛው የሐንስ። እንዲህ ግን ስለሆነ አድንን ይቀድማል እፍታሕ ይከተላል እጸር በመጨረሻ ነው ይህን ተከፍለው ጽፈዋል፤

፷፩ ወአንስ አጠምቀከሙ በማይእኔ በወሀ አጠምቃችኋለሁ። ወውለቱስ ያጠምቀከሙ በመንፈስ ቅዱስ። እሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል።

በእንተ ጥምቀት ወተመክሮት ዘኢየሱስ።

፱ ወይለተ አሚረ መጽኦ እግዚእ ኢየሱስ እምናገዘሬት ዘሀ ገረ ገሊላ።

፺ በዚያን ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከገሊላ ክፍል ከናዝሬት መጣ። ወአጥመቆ የሐንስ በፈለገ የርዳኖስ። በየርዳኖስ ወንዝ የሐንስ አጠመቀው።

፻ ወወሂኦ እማይ ርእዩ ተሰጥቀሰማይ። ሉቃ ፫፡፳፪። የሐ ሹ ፳፮።

፻፲ ከወሀውም በወጣ ጊዜ ሰማይ ሲቀደድ አዩ። ሐተታ ማቴዎስ ተርጎሞ ይላል ከዚህ ማርቆስ ተሰጥቀ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው። ከዚህ ግን ማርቆስ ተሰጥቀ ማለቱ ስለ ክብሩ መንፈስ ቅዱስ ነው። ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ከመርግብ ወነበረ ዲቤሁ። መንፈስ ቅዱስም እንደ ርግብ ወርዶ ተቀመጠበት።

፻፲፩ ወመጽኦ ቃል እምሰማይ ዘይብል አንተ ውለቱ ወልድዩ ዘአፈቅር ወኪያክ ሠመርኩ።

፻፲፪ ደስታዩን የማይብህ የምድረ ሀ ልጅ አንተ ነህ የሚል ድምጽ ከወደ ሰማይ ተሰማ። ሐተታ ማቴዎስ ዝንቱ ውለቱ ወልድዩ አለው ይላል ፤ ማርቆስ አንተ ውለቱ ወልድዩ አለው አለ እንደምን ነው አ

የግርቆስ ወንጌል።

ይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቴዎስ ነው ዝንቱ ውለቱ ወልድዮ ብሎታል። ግርቆስ ወልድዮ አንተ ያለው ትንቢት እንደ ተፈጸመለት ለ ግጠየቅ አንተ ውለቱ ወልድዮ አለው አለ እንጂ። ጩም ነገር እንደ ግርቆስ ከወሀው ሳለ አንተ ውለቱ ወልድዮ ብሎታል። አሁን ወልድዮ የባሕርይ ልጅነቱን የማያውቅ ሁኖ አይደለም በወልድ ለዮሐንስ ለመናገር ነው እንጂ። አኮ ዘእስከ ለከ ከመ ትንሥአሙ እምዓለም ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ትዕቀቦሙ እምእኩይ ባለ ጊዜ አብ የማያውቅ ሁኖ እንዳይደለ በአብ ለሐዋርያት ለመናገር እንደሆነ። ከወሀው ከወጣ በኋላ እንደ ግቴዎስ ዝንቱ ውለቱ ወልድዮ ብሎታል በዮሐንስ ለሐዝቡ ለመናገር።

ጸጸ ወአውፅእ መንፈስ ሰቤሃ ገዳሙ። ግቴዎስ ፤ ጩ ። ሉቃ ፤ ጩ።

ጸጸ በዚያም ጊዜ መንፈስ ወደምድረ በዳ አወጣው።

ጸጸ ወነበረ ሐቅለ ግመዳተ ወግ ሌሊተ።

ጸጸ በምድረ በዳም አርባ ሌሊትና አርባ መዳተ ተቀመጠ። ወያጫከር ሰይጣን። ሰይጣን ይፈታተነው ነበር። ወነበረ ምስለ አራዊት። ከአራዊት ጋራ ይኖር ነበር። ርርጎቀተ መክንን ያጠይቃል። ወይትለአክም መላክት። መላክትም ያገለገሉት ነበር።

ዘከመ አኅዝ ኢየሱስ ይስብክ ወደኅረይ ቀደምተ ሐዋርያተ።

ጸጸ ወእምድኅረ አሳዝም ወምቅ ሕም ለዮሐንስ መጽአ እግዚአ ኢየሱስ ገሊላ ወሰበክ ወንጌል መንግሥተ እግዚአብሔር፤ ግቴ ፤ ጸጸ ሉቃ ፤ ጸጸ ዮሐ ፤ ጸጸ ።

ጸጸ ዮሐንስን ይዘው ካሠሩት በኋላ ጌታ ወደገሊላ መጥቶ የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌልን አስተማረ።

ጸጸ እንዘ ይብል በጽሐ ጊዜሁ።

ጸጸ ጊዜው ደረሰ። ወቀርበት መንግሥተ ሰማያት መንግሥተ ሰማያትም ቀረበች ነስሐ ወእመኑ። በወንጌል ንስሐ ግቡ በወንጌልም አመኑ አያለ።

ጸጸ ወእንዘ የኃልፍ መንገል ባሕረ ገሊላ ረከቦሙ ለስምዖን ወለ እንድርያስ እኑሁ እንዘ ይወድዩ መርበብቶሙ ውስተ ባሕር፤ ግቴ ፤ ጸጸ ሉቃ ፤ ጸጸ ።

ጸጸ በገሊላም ባሕር አጠገብ ሲሂድ ስምዖንን ወንድሙን እንድርያስንም መረባቸውን ከባሕር ሲጥሉ አገኛቸው። እስመ መሠግራን እሙንቱ። ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

ጸጸ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ንዑ ትልዉኒ።

ጸጸ ጌታም ኑ ተከተሉኝ አላቸው ወአራስየከሙ መሠግራን ሰብእ ሰውን እንድታጸምዱ አደርጋችኋለሁ።

ጸጸ ወኃደጉ መሣገሪሆሙ ወተለውም ሰቤሃ።

ጸጸ ያን ጊዜም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

ጸጸ ወኃሊፎ ሕቀ እምሀየ ረከቦሙ ለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኑሁ ደቂቀ ዘብደዎስ።

ጸጸ ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ የዘብደዎስ ልጆች ያዕቆብን ወንድሙን ዮሐንስንም አገኛቸው። ወለሊሁኒ ምስሌሆሙ። እሱም ከሳቸው ጋራ ነበር። እንዘ ይሠርዑ ወያስተሣንዩ መሣገሪሆሙ። መረባቸውን ሲያበጁ ግለት ያደፈውን ሲያጥቡ የተቈረጠውን ሲቀጥሉ።

ጸጸ ወጸውሆሙ በጊዜሃ። ወኃደጉ ዘብደዎስሃ አባሆሙ ምስለ አሳቡ ውስተ ሐመር ወተለውም ጠራቸው። አባታቸውን ዘብደዎስን ከሚያተኞቹ ጋራ በታንኳ ትተውት ሄደው ተከተሉት። ምስለ አሳቡ ብሎ በግርቆስ ያቀናዋል ያልነው ይህ ነው።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ በቅፍርና ሆም ለዘቦቱ ጋኔን።

ጸጸ ወሐሩ ቅፍርናሆም። ግቴ ፤ ጸጸ ሉቃ ፤ ጸጸ ።

ጸጸ ቅፍርናሆም ሄዱ። ወቦእ በሰንበት ምክራብ ወአኅዝ ይምሀርሙ። ቅዳሜ በምክራብ ገብቶ ያስተምር ጀመረ።

ጸጸ ወአንክሩ ምሕርቶ። ግቴ ፤ ጸጸ ።

ጸጸ ትምርቱንም አደነቁ። እስመ ከመ መኩንን ይሜሕ

ወንጌል ዘግርቆስ።

ርሙ ወእኩ ከመ ጸሐፍቶሙ
 እንደ ጸሐፍት ያይደለ፤ ሥል
 ጣን እንዳለው ያስተምራቸው
 ነበርና።

ጸጸ ወሀሎ ጅ ብእሲ ዘጋኔን ው
 ስተ ምክራብ። ሉቃ ፱ ፴፫።

ጸጸ ከምክራብ ጋኔን ያደረሰት ሰ
 ው ነበር።

ጸጸ ወአውየው ወይቤ ምንት ብየ
 ምስሌክ ኢየሱስ ናዝራዊ።

ጸጸ የናዝራቱ ኢየሱስ ከንተ ጋራ
 ምን ጠብ አለኝ።
 መጻእኩ ታጥፍለኝ።
 ልታጠፋን መጣህን፤
 ነእምረከ ከመ አንተ ቅዱሱ
 ለእግዚአብሔር፤
 የእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ማ
 ንም እንደሆንህ እናውቅሁለን
 ብሎ ጮኸ።

ጸጸ ወገሠየ እግዚእ ኢየሱስ።

ጸጸ ጌታም ገሠፀው
 ወይቤሎ ተፈጸም አፋኩ፤
 ዝም በል።
 ወግእ እምኔሁ፤
 ከሱም ውጣ አለው።

ጸጸ ወአስተራገዖ ውእቱ ጋኔን እ
 ኩይ፤

ጸጸ ቢስ ጋኔን አንዘፈዘፈው፤ ሐ
 ተታ ይሰማዋልና ጽንዓ ተአ
 ምራቱን ለማጠየቅ፤ እንድም
 ውደቅ ሌባ ባሉት ጊዜ ከሳ
 ንቃው ከመድረኩ እየተማታ
 እንዲጠጣ፤
 ወአውየው በዓቢይ ቃል፤
 በታላቅ ቃልም ጮኸ።
 ወወሐክ እምኔሁ
 ከሱ ወጣ።
 ሐቀታ ምክራብ ያለ ከተራራ
 ላይ ነው ያሉ እንደሆነ ሲያ
 ስተምር ውሎ ጥጻኔ ሲፈታ

ከምክራብ ገብቶ ፈውሶት ሂ
 ዲል። ምክራብ ከተራራው በ
 ታች ነው ያሉ እንደሆነ ሲያ
 ስተምር ውሎ ከተራራው ወ
 ርዶ ከምክራብ ገብቶ ፈውሶ
 ት ይሂዳል።

ጸጸ ወደንገዱ ክሎሙ እለ ርእዩ
 ዘንተ።

ጸጸ ይህን ያዩ ሁሉ አደነቁ።
 ወይቤሎ በበይናተሆሙ ምን
 ትኑ ዝንቱ ትምሕርት ሐዲስ
 ይህ እንግዳ ትምርት ምድነው
 እስመ በትእዛዝ ይኤዝዘሙ
 ለአጋንንት ርክሳን ከመ ይ
 ፃው።
 ርክሳን አጋንንት ይወጡ ደን
 ድ ያዛቸዋልና። እንድም ትእ
 ምርት ብለህ ይህ እንግዳ ም
 ልክት ምንድርነው በትእዛዝ
 ውጡ ብሎ አጋንንትን የሚያ
 ዛቸው።
 ወይትእዘዙ ሎቱ።
 አጋንንትም የሚወጡለት ይህ
 እንግዳ ምልክት ምንድነው
 አሉ።

ጸጸ ወተሰምዓ ነገሩ ውስተ ክሎ
 በሐውርተ ገለላ።

ጸጸ ተአምራቱ በገለላ አውራጃ
 ሁሉ ተሰማ

በእንተ ሐማተ ጲጥርስ ወከ
 ልዓን ሕሙማን እለ ተፈወሱ

ጸጸ ወወሂኦ እምክራብ ቦኦ ቤተ
 ስምዖን ። ማቴ ፳ ፲፱። ሉቃ ፱
 ፴፩፤

ጸጸ ከምክራብም ወጥቶ ከስምዖን
 ቤት ገባ።
 ወምስሌሁ እንድርያስ ወያዕቆ
 ብ ወዮሐንስ።

ያዕቆብና እንድርያስ ዮሐንስም
 ከሱ ጋራ ነበሩ።

፴ ወርእያ ሐማቱ ለስምዖን እን
 ዘ ትፈጽን ወትሰክብ።

፴ የስምዖን አማት ምንጽ ታማ
 ነበረች።
 ወነገርም በእንቲአሃ።
 የሲን ነገር ነገሩት።

፴፩ ወቀርቦ ጎቤሃ ወአኅዘ እዴሃ
 ወአንሥኤ።

፴፪ ቀርቦ እጅዋን ይዞ አሥነሳት
 ወኃደጋ ፈፀንታ ሶቤሃ።
 ያን ጊዜ ሆድ ዝማዋ ፈጥኖ
 ተዋት።
 ወተንሥኦት ወተልእከቶሙ።
 ተነሥታ አገለገለቻቸው፤ ማቴ
 ምስ ነገርም አላለም ከዚህ ማ
 ርቆስ ነገርም አለ እንደምን ነ
 ው፤ አይጣላም ቢሉ አይጣላ
 ም፤ ከመንገድ ሳለ ነግረውታል
 ከቤት ከገባ በኋላ አልነገሩት
 ም። ያኑ ከመንገድ የነገሩትን
 ይዞ አድኑዋታል፤ ከቤት ከገባ
 በኋላ አለመንገራቸውን ሲያይ
 ማቴምስ ነገርም አላለም፤ ከመ
 ንገድ መንገራቸውን ሲያይ ማ
 ርቆስ ነገርም አለ። እንድም
 ነገር እንደ ማርቆስ፤ ከመንገ
 ድ ሳለ ነግረውታል። ከቤት ገ
 ብቶ ነገሩን እሳቸው ያንሱ ብ
 ሎ ዝም ብሏል ሁለተኛ ነ
 ግረውት ፈውሷታል ነገሩን
 ያንሱት ብሎ ዝም ስላለ ማቴ
 ምስ ነገርም አላለም፤ ሁለተኛ
 መንገራቸውን ሲያይ ማርቆስ
 ነገርም አለ።

፴፫ ወመስዮ ጊዜ የዓርብ ፀሐ
 ይ አምጽኦ ጎቤሁ ክሎ ድ
 ውያነ ወእለሂ እጥዛነ አጋን
 ንት።

የግርብ ወንጌል።

፳፪ ሲመሽ ፀሐይ በሚገባበት ጊዜ ድውያንን ሁሉ ጋኔን ያደረባቸውንም ወደርሱ አመጧቸው።

፳፫ ወተጋብኑ ክሉሙ ሰብአ ሀገር ጎበ አንቀጽ፤

፳፬ ሰዎች ሁሉ ከበር ተሰብስበው ወፈወሰሙ ለብዙኃን ድውያን ወሕሙማን ፣ ሉቃ ፱ ፵፩።

፳፭ ብዙ ድውያንን አዳናቸው፣ ወአውጽአሙ ለብዙኃን አጋንንት።

ብዙ አጋንንትንም አወጣቸው ወኢያብሐሙ ይንብቡ፣ ይናገሩ ዘንድ አላሰናበታቸውም ዝም በሉ አላቸው፤ እስመ አእመርዎ ከመ ውለቱ ክርስቶስ።

ክርስቶስ እንደሆነ ስላወቁት።

፳፮ ወበጽባሕ ተንሥአ ወአሌለየ ጥቀ ወወጸአ ሶረ ሐቅለ ወጸለየ በሀዩ

፳፯ ማለጻ ገሥግሥ ወጥቶ በረሃ ሂዶ በዚያ ጸለየ።

፳፰ ወደገንዎ ስምዖን ወእለ ምስሌሁ፤

፳፱ ስምዖን ከሱም ጋራ የነበሩት ተከተሉት።

፳፺ ወሶበ ረከብዎ ይብልዎ ክሉ ሕዝብ የኃሥሙከ።

፳፻ ባገኙት ጊዜ ሁሉ ይሹሃል አሉት።

፳፻፳ ወይቤሱሙ መልፀ ንሐር ካልአተኒ አጎጉረ።

፳፻፳፭ ወደሌላውም አገር ተነሡ እንሂድ አላቸው፤ ከመ በሀየኒ እስብከ። በዚያም አስተምር ዘንድ፣ እስመ እንበይነ ዝ ግብር መጸኢኩ። ስለዚህ ነገር ሰው ሁኛለሁና።

፳፱ ወሶረ ወሰበከ በምክራባቲሆሙ ውስተ ክሉ ገሊላ።

፳፻፱ ሂዶ በገሊላ ሁሉ በምክራብ አስተማረ።

ወያወጽእ አጋንንተ። ጋኔን ያወጣ ነበር።

፵ ወመጽእ ኅቤሁ ዘለምጽ፤ ማቴ ፳ ፪። ሉቃ ፫ ፲፪።

፵ ለምጽ የያዘው ሰው መጣ፤ ሰገደ ሎቱ አስተብረከ ወእስተብቁዖ።

ሰገደ ማለደው፤ ወይቤሉ እግዚአ እመሰ ፈቀድከ ትክል አንጽሐትዩ። አቤቱ ከወደድህስ እኔን ማዳን ይቻልሃል አለው፤

፵፩ ወምህር እግዚአ ኢየሱስ፤

፵፩ ኔታም ራራላት፤ ወሰፍሐ እድሁ ወገሠሦ፤ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው፤ ወይቤሉ ፈቀድኩ ንጸሕ፤ እወዳለሁ ዳን አለው፤

፵፪ ወዘንተ ብሂሎ ሐይወ ለምጽ ሰቤሃ፤

፵፫ ይፀን በተናገረ ጊዜ ለምጽ ፈጥኖ ዳነ፤

፵፬ ወገሠዎ ወፈነዎ ወይቤሉ ፀቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ፤

፵፭ ለማንም ለማን እንዳትንግር አስተውል ብሎ ገሥዖ ሰደደው

፵፮ ወሐር ወአፍትን ርእሰከ ለካህን፤ ሌዋ፲፱ ፱

፵፯ ነገር ግን ሂደህ ራስህን ለካህን አስመርምር። ወአብእ መባእከ በእንተ ዘነጸ ሕክ። ስለ ነጸሕም መባሕን ስጥ። በከመ አዘዘ ሙሴ፤ ከመ ይኩን ስምዖን ላእሌሆሙ ሙሴ እንዳዘዘ መፈራረጃ ይሆ

ንበቸው ዘንድ ማቴዎስ ዘለምጽን ያስቀድማል ሐማተ ጲጥርስን ወደኋላ ያደርጋል ማርቆስ ሐማተ ጲጥርስን አስቀድሞ ዘለምጽን አስከተለ እንደምን ነው አይጣላም በሉ አይጣላም። ለወንጌልና ለድን ተራ የለውም።

፵፮ ወወጸአ እገዛ ይስብከ ወይንግር ብዙኃ እስከ ያነከሩ ክሉ ሀገር።

፵፯ በወጣም ጊዜ ሰው ሁሉ እስኪያደንቅ ብዙ ተናገረ ያወራም ጀመረ። ወስዕነ በዊአ ሀገር ክሡተ። ተገልጦ ወደሀገር መግባት ተሳነው ሐተታ በሰው ጥላ ነዋሪ ነበርና አምስት ገበያ ሰው ይከተለው ነበርና። አላ አፍአ ገዳመ ይነበር። ብቻውንስ በገዳም ይገኝ ነበር እንጂ። ወይመጽኡ ኅቤሁ ሰብአ እም ክሉሂ። ከየቦታውም ሰዎች ሁሉ ወደሱ ይመጡ ነበር። አንድም ወስዕነ እያልክ መልስ። ከሥጋዌ አስቀድሞ መወሰን ተሳነው ከመወሰን በአፍአ ነበር እንጂ አንድም ከሥጋዌ አስቀድሞ ታይቶ ተአምራት ማድረግ ተሳነው ታይቶ ታአምራት ከማድረግ በአፍአ ነበር እንጂ። አንድም ከሥጋዌ አስቀድሞ በሰው ልቡና ማደር ተሳነው በሰው ልቡና ከማደር በአፍአ ነበር እንጂ። አንድም በመግለጽ በደብረ ዘይት መዋል ተሳነው በመግለጽ በምክራብ ሲያስተምር ይውል ነበር እንጂ

ወንጌል ዘግርፋስ።

አንድም በሌሊት በምክራብ ግድር ተሳነው ሌሊት በደብረ ዘይት ሲጻል ያድር ነበር እንጂ

ዘከመ ሐይወ መጸጉዕ።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወቦአ ካዕቢ ሀገረ ቅፍርናሆም ግቲ ፱ ፩።

፪ ሁለተኛ ወደቅፍርናሆም ገባ። ወእምድጎረ ጉንዳይ መዋዕል ሶቤ ሰምዑ ሰብእ ዜናሁ ከመሁሉ ውስተ ቤት።

ከቤት እንዳለ ከጥቂት ቀን በኋላ ሰዎች ነገሩን በሰሙ ጊዜ።

፫ ተጋብኩ ጎቤሁ ብዙኃን ሕዝብ እስከ ኢያንምርሙ መካን።

፬ ቦታ እስኪጠባቸው ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ።

ወሊጎቤ ፍጎት። በደጅም ቢሆን።

ወኮን ይነገርሙ ቃሉ ለእለ መጽኑ ጎቤሁ።

ወደሱ ለመጡ ነገርን ይነገራቸው ነበር ግለት ወንጌልን ያስተምራቸው ነበር። አንድም ቃሉ ይላል እካላዊ ቃል ያስተምራቸው ነበር።

፭ ወአምጽኩ ጎቤሁ ድውዩ መጸጉዓ እንዘ ይፀውርዎ በዓራት አርባዕቱ እደው። ሉቃ ፳፯።

፮ አራት ሰዎች ባልጋ ተሸክመው ደፎ የጸናበት ሰው አመጡ ለት።

፯ ወሶባ ስዕኑ አብዶቶ ጎቤሁ እስሙ ጽፋት ሰብእ ጎቤ ሁሉ እግዚእ ኢየሱስ።

፰ ጌታ ካለበት ቦታ ብዙ ሰው ነበርና ወደጌታ ግቅረብ በተሳና

ቸው ጊዜ ወጽፋቅ በዋጂ ቤታ እንዲል።

ዓርጉ ናህሰ ወነሠቱ ጠፈረ ቤት ወአውረድዎ ምስለ አራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ ውለቱ መግጉዕ።

ከሰገነቱ ወጥተው ግገሩን አፍርሰው አስፋፍተው ድውዩን ከናልጋው አገቡት። አንድም ቤተ ምሕጋይ ቤተ ምክራም አላቸው። በበጋ የሚያነሱት በክረምት የሚደፉት አለ ያን አንስተው አወረዱት።

፩ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቱም ይቤሉ ለውለቱ መግጉዕ ወልድዩ ተኃድገ ለከኃ ጢአትከ።

፪ ጌታ ሃይማኖታቸውን አይቶ ያን ድውይ ኃጢአትህ ተሠርፍሎልክ አለው።

፫ ወሀለዉ ህዩ ጸሐፍት ይነበሩ ኢዮ ፲፱ ፫ ኢሳ ፵፫ ፴፭።

፬ ጸሐፍት ከዚያ ተቀምጠው ነበር።

፭ ወሀለዩ በልቦሙ ወይቤሉ ምን ጎኑ ዝ ዘከመዝ ጽርፈተ ይነብብ፤

፮ በልባቸው አስበው ይህ እንዲህ ያለ ስድብ ለምን ይናገራል፤ መኑ ይክል ኃዲገ ኃጢአት ዘእንበለ ፩ እግዚአብሔር፤ ያላንድ እግዚአብሔርስ ኃጢአት ግስተሥረይ የሚቻለው ግነው አሉ።

፯ ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ ከመዝ ይሔልዩ ወይቤሉም ለምንት ከመዝ ትሔልዩ እኩዩ በልብክሙ፤

፳ ጌታም እንዲህ እንዲያስቡ በመንፈሱ አውቆ ለምን እን

ዲህ ከፋን ታስባላችሁ።

፱ ምንት ይቀልል እምብሂሉቱ ለዝ መግጉዕ ተኃድገ ለከኃ ጢአትከ ወእምብሂሉ ተንሥእ ወንሣእ አራተከ ወሑር በእገሪከ።

፱ ይህን ድውይ ኃጢአትህ ተሠርፍሎልክ ከማለትና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት ግናቸው ይቀላል አላቸው።

፲ ከመ ታእምሩ ከመ ብውሀሉቱ ለወልደ እንላ ለመሕያው ይነድግ ኃጢአተ በዲቦ ምድር።

፲ ወምድር ላይ ኃጢአት ያስተሠርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው ልታውቁ።

፲፩ ወካዕቢ ይቤሉ ለውለቱ ድውይ ለከ እብላክ ተንሥእ ወንሣእ አራተከ ወለቱ ቤተከ።

፲፪ ዳግመኛ ያን ድውይ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ወደቤትህ ሂድ እልሃለሁ አለው።

፲፫ ወተንሥእ ሶቤን ወነሥእ አራቶ ወወዕለ በቅድመ ኩሉሙ ሰብእ።

፲፬ ያን ጊዜውንም ተነሥቶ አልጋውን ተሸክሞ በሰው ሁሉ ፈት ወጣ።

ወአንከሩ ኩሉሙ ሕዝብ ወአእኩትዎ ለእግዚአብሔር። ሰዎች ሁሉ አድንቀው እግዚአብሔርን አመሰገኑት።

ወይቤሉ ኢርኢን ግሙራ ዘከመዝ።

ከቶ እንዲህ ያለ አላየንም አሉ

ዘከመ ተጸውለ ሌዊ።

፲፫ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ስ ካዕቢ መንገል ጽንፈ ባሕር።

፲፭ ከዚህ በኋላ ጌታ ወደ ባሕር

የግርቆስ ወንጌል =

ዳር ወጣ። ወሐሩ ኅቤ
 ሁ ነሱ ሕዝብ።
 ሕዝቡ ሁሉ ወደሱ ሄዱ።
 መሐረሙ።
 አስተማራቸው።
 ፲፪ ወኃሊፎ አምህዩ ርእዮ ለሌዊ
 መጽብሐዊ ወልደ አልፍዮስ እ
 ንዘ ይነብር ኅብ ምጽባሕ። ማቴ
 ፱፡፱። ሉቃ ፭፡፳፮።
 ፲፬ ከዚያም አልፎ ሲሄድ የአልፍዮ
 ስን ልጅ ሌዊን ከሚያስገብርበ
 ት ቦታ ተቀምጦ አየው። ሐተ
 ታ ማቴዎስን ወልደ ዲቀሩ ይ
 ለዋል ከዚህ ወልደ አልፍዮስ
 አለው እንደምን ነው አይጣ
 ላም ቢሉ አይጣላም። ላንድ
 ሰው ሁለት ስም አለውና። አ
 ንድም አንዱ ያባቱ አንዱ የ
 አያቱ።
 ወይቤሉ ነፃ ትልወኒ።
 ተከተለኝ አለው፤ ወተንሢኦ
 ተለዎ ተነሥቶ ተከተለው።
 ፲፭ ወእንዘ ይመስሉ ውስተ ቤቱ
 እግዚአ ኢየሱስ።
 ፲፮ ከዚህ በኋላ ጌታ በቤቱ ተቀ
 ምጦ ሲበላ።
 ሀለዉ ምስሌሁ ብዙኃን ኃጥ
 አን ወመጸብሐን ዘረፈቱ ም
 ስለ እግዚአ ወአርዳኢሁኒ።
 ብዙ ቀራጮችና ኃጥአን ከጌ
 ታና ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ
 ተቀምጠው የበሉ ነበሩ።
 ወብዙኃን እሙንቱ እለ ይተ
 ልውም፤
 የተከተሉትም ብዙ ነበሩ።
 ወኮን ይተልውም ጸሐፍት ወ
 ፈሪሳውያን።
 ጸሐፍት ፈሪሳውያንም ተከት
 ለውት ነበር፤
 ፲፯ ወርእዮሙ ከመ ይበልፅ ም

ስለ ኃጥአን ወመጸብሐን ።
 ፲፮ ከኃጥአንና ከመጸብሐን ጋራ
 ሲበላ ባዩት ጊዜ፤
 ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም
 ንት ይበልፅ ወይሰቲ ሊቅክ
 ሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብ
 ሐን፤
 ደቀ መዛሙርቱን መምሕራ
 ችሁ ከመጸብሐን ጋራ ለምን
 ይበላል አጋቸው፤ ማቴዎስ አር
 ድእተ ዮሐንስ ጠየቁት ይላ
 ል፤ ከዚህ ግርቆስ ጸሐፍት ፈ
 ሪሳውያን ጠየቁት አለ እንደ
 ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ
 ይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ
 ነው፤ ፈሪሳውያን አርድእተ ዮ
 ሐንስን ጠይቁልን ብለዋቸው
 ጠይቀውታል፤ ግርቆስ ጸሐ
 ፍት ፈሪሳውያን ጠየቁት ማ
 ለቱ ኋላ ተከትለው ሂደው
 ጠይቀውታል እማላጅ የሰደ
 ደ ሰው አብሮ ተከትሎ ሂደ
 እንዲናገር። እንደም ነገር እ
 ንደ ግርቆስ ነው ፈሪሳውያን
 ሂደው ጠይቀውታል ባይመ
 ልስላቸው ለኛስ አልመለሰል
 ንም እናንተ ሂዳችሁ ጠይቁ
 ት ብለዋቸው አርድእተ ዮሐ
 ንስ ሂደው ጠይቀውታል እ
 ንደ ማቴዎስ ይህን ተከፍለ
 ው ጽፈዋል፤
 ፲፯ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ይ
 ቤሉሙ ሕሙግን ይፈቅድዎ
 ለጎቃቤ ሥራይ ወእኮ ጥዑያን
 ስ ጠ.ሞ ስ ፲፮።
 ፲፯ ጌታም ይህን ስምቶ ባለመድ
 ኃኒትን ድውያን ይኹታል እ
 ንጂ ጤነኞች አይኹትም።
 ወኃጥአን አጸውፅ መጻእኩ ወ
 አኮ ጻድቃን።

ጻድቃንን ያይደል ኃጥአንን
 ልጠራ መጥቻለሁ አላቸው።
 በእንተ ጸም ዘክርስቲያን።
 ፲፰ አርዳኢሁስ ለዮሐንስ ወእለሂ
 ፈሪሳውያን ከኑ ይጸውሙ።
 ፲፱ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና የ
 ፈሪሳውያን ወገኖች ይጠሙ
 ነበርና።
 ወመጽኡ ወይቤልዎ በእር አ
 ርዳኢሁ ለዮሐንስ ወአርዳኢ
 ሆሙ ለፈሪሳውያን ይጸውሙ።
 የፈሪሳውያንና የዮሐንስ ደቀ
 መዛሙርት ስለምን ይጠማሉ።
 ወአርዳኢክ ኢይጸውሙ።
 ደቀ መዛሙርትህ ግን አይጠ
 ሙም አሉት።
 ፲፱ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ይከሉኑ ደቂቅ ለመርገዊ ጸዊ
 መ አምጣነ ሀሉ መርገዊ ም
 ስሌሆሙ።
 ፲፱ ጌታም የሰርግ ልጆች ከሙሽራ
 ጋራ ሳሉ መጸም ይቻላቸዋል
 ን አላቸው።
 ፳ ወባሕቱ ይመጽእ መዋፅዕ
 አመ ይነሥእም ለመርገዊ
 እምኔሆሙ። ማቴ ፱፡፳፭።
 ፳ ነገር ግን ሙሽራው ከላቸው
 የሚለይበት ዘመን ይመጣል።
 ወአሚሃ ይጸውሙ።
 ያን ጊዜ ይጠማሉ።
 ፳፩ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደ
 ርገሃ ውስተ ስጠተ ልብስ ብ
 ሉይ።
 ፳፩ ባረጃ ልብስ ቀዳዳ እዲስ እ
 ራሬ የሚሰፋ የለም።
 ወእመ እኮሳ ያንቅያ ጥቅብቱ
 ሐዲስ ለብሉይ።
 ያለዚያ ግን ግለት ቢሰፋት ግ

ወንጌል ዘግርፋስ፤

ን ለዲሱ ለራፊ ለርጌውን ይ ቀደዋል ።
 ወየግብዮ ለስጠቱ ።
 ቀዳዳውን ያሰፋዋል ።
 ጸፎ ወአለቤ ዘይወዲ ወይን ሐዲስ ውስተ ገቅ ብሉይ ።
 ጸፎ ጉሽ ጠጅ ባረጀ ራዋት የሚ ያኖር የለም ።
 አስመ ያንቅዖ ወይን ሐዲስ ለ ገቅ ብሉይ ።
 ጉሽ ጠጅ ያረጀውን ረዋት ይ ቀደዋልና ።
 ወወይኑሂ ይትከዓው ።
 ጠጁም ይፈላልና ።
 ወዝቀሂ ይትኃጉል ።
 ረዋቱም ይጠፋልና ።
 ወባሕቱ ለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ገቅ ሐዲስ ይወድደዎ፤
 አዲሱን ጠጅ ግን ባዲስ ረዋት ይሾሙታል፤ ማቴ ፲፪ ፩ ሉ ፲፯ ወይትግቀቡ በበደናቲዮሙ ።
 እሱ በሳቸው ይጠባባቃሉ ።

በእንተ ሰዊተ ሥርናይ ወሰንበት ።

ጸፎ ወእምዝ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት ማዕከለ ገራውሀ፤
 ጸፎ ከዚህ በኋላ ጌታ ቅዳሜ በርሻ መካከል ሄደ ።
 ወእርዳኢሁኒ ምስሌሁ ።
 ደቀ መዛሙርቱም ከሱ ጋራ ነበሩ፤
 ወእኅድ ይምሐዉ ሰዊተ ወ ይበልዑ ።
 እሹት እያሹ ይበሉ ጀመር ።
 ወዶጸሐ ሱቱ ፍኖተ፤
 የተቃወሰውንም ያቃኑለት ጀመረ ።
 ጸፎ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ርኢ ።

ይገብሩ እርዳኢክ ዘኢይከውን ገበረ በሰንበት ።
 ጸፎ ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርትህ ቅዳሜ ሊሠሩት የማይገባ ሥራ ሲሠሩ አስተውል አሉት ።
 ጸፎ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ግሙራኢ ያንበብከሙኑ ዘገብ ረዳዊት አመ ርኅቡ፤ ጸፎ ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገውን ከቶ አልተመለከታችሁም ።
 ወውእቱኒ ።
 እሱም ።
 ወእለ ምስሌሁ፤
 ከሱም ጋራ ያሉ፤
 ጸፎ ዘከመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር እንዘ አብያታር ሊቀ ካህናት ወበልዑ ኅብስተ መሥዋዕት ዘኢይደልዎ ለበሊዕ ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ወወሀቦሙ ለእለ ምስሌሁ ወበልዑ፤ ዘሌ ፳፯ አብያታር ሊቀ ካህናት ሁኖ ሳለ ከቤተ እግዚአብሔር ጉብቶ ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እንጂ ሊበላው የማይገባውን መሥዋዕቱን በልቶ ከሱም ጋራ ላሉ ሰጥቷቸው እንደበሉ ዳዊት ያደረገውን ከቶ አልተመለከታችሁምን፤ ሐተታ ሊቀ ካህናቱ አቤሜሌክ አይደለም በሉም ሉኖ ዱግ ሁኖው ተሹመው ነበር ።
 ጸፎ ወይቤሎሙ ሰንበትሰ በእንተ ሰብእ ተፈጥረት ወእኮ ሰብእ በእንተ ሰንበት፤
 ጸፎ ሰንበት ለሰው ተፈጥራለች እንጂ ሰው ስለሰንበት አልተፈጠረም አላቸው ።
 ጸፎ ወወልደ እንሳለ አመሕያው ወእቱ እግዚእ ለሰንበት፤
 ጸፎ የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነው

በእንተ ዘየብሰት እዲሁ፤

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወቦአ ካዕበ ምክራብ በሰንበት ማቴ ፲፪ ፱ ሉቃ ፯ ፯፤
 ፪ ሁለተኛ ወደ ምክራብ ቅዳሜ ገባ፤
 ወሀሎ ጅዱ ብእሲ ዘየብሰት እዲሁ ።
 ከዚያም እጁ የሰለለ ሰው ነበር፤
 ፫ ወይትግቀብዎ ለእመ ይፈውሶ በሰንበት ከመ ያስተዋድደዎ ።
 ፬ ሊያሳጡት ቅዳሜ ይፈውሰው እንደሆን ብለው ይጠብቁት ነበር ።
 ወይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ዘጽውስት እዲሁ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ።
 ፭ ያን እጁ የሰለለች ሰው ተንሥተህ ከመካከል ቁም አለው፤
 ፬ ወይቤሎሙ ይከውንኑ በሰንበት ገበረ ሠናይ አው ገበረ እኩይ ።
 ፭ ቅዳሜ በጎ ሥራ መሥራት ይሻላልን ወይም ክፉ ሥራ መሥራት፤
 አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል፤ የሚገባ ነፍስ መግደል ነውን ወይስ ማዳን አላቸው፤
 ወእርመው ።
 ዝም አሉ፤ ማቴዎስ ይከውንሁ ብለው እሳቸው ጠየቁት ይላል ማርቆስ እሱ ጠየቃቸው አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ይከውንሁ ብለው በጠየቁት ምሳሌ በግዕዝ ነግሮ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ብሎ ይከውንሁ አላቸው እርመው ዝም አሉ ስፋሕ እዲክ ይለዋል እንድም እንደ ማቴዎስ ይከው

ወንጌል ዘግርፋስ

ንሁ ቢሉት ተንሥኦ ወቁም ማ ዕክል ብሉ ምሳሌ በግዕን ነገራቸው ዝም ኦሉ ስፋሕ እዲክ ይለዋል፡ እንድም እንደ ማቲዎስ ይከውንሁ ቢሉት መልሶ ይክውንሁ ገቢረ ሠናይ በሰንበት አሕይዎ ነፍስነ ወሚመ ቀቲል አላቸው። ወእርመሙ ዝም ኦሉ ምሳሌ በግዕን ነግሮ ተንሥኦ ወቁም ማዕክል ብሉ ስፋሕ እዲክ ይለዋል።

ሕ ወነጻሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይትመዓዕ ወይቲክዝ በእንተ ቡረተ ልበሙ፡

ሕ ስለ ልቡናቸው ድንቁርና እያዘነ ጌታ በቁጣ አያቸው።

ወእምዝ ይቤሉ ለውእቲ ብእሱ ስፋሕ እዲክ ወሰፍሐ እዲሁ። ያን ሰው እጅሁን ዘርጋ አለው እጁን ዘረጋ።

ወሐይወት ወኮነት ከሙ ክልዕታ ድና እንደ ሁለተኛይቲ ሆነች፡

ሕ ወወጸኦሙ ፈሪሳውያን ሰቤሃ ተማክሩ ምስለ ሰብእ ሄሮድስ ከመ ይቅትልዎ።

ሕ ፈሪሳውያን ወጥተው ከሄሮድስ ስዎች ጋራ ሊገሉት ተማክሩ፡

በእንተ ክልዓን ተእምራት ዘ ኢየሱስ፤

ሕ ወተግኅህ እግዚእ ኢየሱስም ስለ እርዳኢሁ መንገልባሕር።

ሕ ጌታ ከደቀ መዛሙርቲ ጋራ ወደ ባሕር ሄደ፡

ሕ ወተለውዎ ብዙኃን ጥቁ እምገ ሊላ ወእምይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም፡

ሕ ከይሁዳና ከገሊላ ከኢየሩሳሌም እጅግ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

ወእምኤደምያስ ወእምዕይተ የርዳኖስ።

ከየርዳኖስ ማይና ከኤደምያ ስም።

ወእምጢርስ ወእምሲዶና። ከሲዶናና ከጢርስም።

ወብዙኃን ጥቁ መጽኢ ኅቤሁ ሰሚዎሙ ነሉ ዘገብረ። ያደረገውን ሁሉ የሰሙ እጅግ ብዙ ሰዎች ናቸው።

ሕ ወይቤሉሙ ለእርዳኢሁ ያጽንሑ ሎቲ ሐመረ ከመ ኢይትጋ ፍዕም ሰብእ፡

ሕ ሰዎች እንዳይገፉት ደቀ መዛሙርቲን መርከብ አቁዩኝ አላቸው።

ሀ እስመ ለብዙኃን አሕየምሙ ብዙ ሰዎችን አድኖዎቸዋልና። ወኮነ ይትጋፍእዎ እስከ ያወድቁ ዲቤሁ።

ከላየ ላይ እስቲወድቁ ድረስ ይጋፉት ነበር፡

ወአስተብቶሶዎ ከመ ይግሥሥም ነሉሙ ሕሙማን። ሕሙማን ሁሉ ሊዳስሱት ይማልዱ ነበር።

ሀ ሕለላሂ እትዛነ አጋንንት ርኩሳን እምከመ ርእይዎ ይሰግዱ ሎቲ፡

ሀ ርኩሳን አጋንንት ያደሩባቸው ሁሉ ያዩት እንደሆነ ይሰግዱ ለት ነበር፡

ወእንዝ ያደርሑ ወይብሉ አማን እንተ ውእቲ ወልደ እግ ዘኦብሔር፡

ውኸው የእግዚአብሔር ልጅ በውነት እንተ ነህ አሉ፡

ሀ ወኮነ ብዙኃ ይጌሥዎሙ ከመ ኢያግኅድዎ፡

ሀ እንዳይገልጡት፡

ወከመ ኢይክሥቱ ግብር። ስራውንም እንዳይገልጡ ብዙ ገሠዓቸው፡

በእንተ ዘከመ ጎረዮሙ ለሐዋርያት።

ሀ ወዓርገ ደብረ ወጸውለ እለ ፈቀደ። ማቲ ሀ ሕ ሉቃ ሕ ሀ ሀ ሀ ሀ ሕ ሕ፡።

ሀ ከተራራ ወጥቶ የወደዳቸውን ጠራ ማለት ሹመት ሽረት አደረገ ወመጽኢ ኅቤሁ።

ወደሱ ሄዱ።

ወኃረየ ሀ ወጸተ ወሰመዮሙ ሐዋርያተ።

አስራ ሁለቱን ሐዋርያት መረጠ።

ወረሰዮሙ ከመ የሀልጢ ምስሌሁ።

ከሱም ጋራ እንዲኖሩ አደረጋቸው። ሐተታ ደጃዝማች በተሾመ ጊዜ ፈጥኖ እንዳይሄድ ወግ ታሪክ ሲያጠና እንዲሰነብት።

ሀ ወፈነዎሙ ይስብኩ

ሀ ያስተምሩ ዘንድ ላካቸው።

ሀ ወአብሐሙ ያውጽኩ አጋንንተ ወይፈውሱ ጁያነ።

ሀ አጋንንትን ያወጡ ዘንድ ድውያንንም ይፈውሱ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው።

ሀ ወሰመዮሙ በበአስማቲሆሙ

ሀ በየስማቸው ጠራቸው።

ወሰመዮ ለስምዖን ጲጥርስ። ስምዖንን ጲጥርስ አለው።

ሀ ወለያዕቆብ ወልደ ዘብደምስ ወለዮሐንስ እጉሁ ሰመዮሙ በአኔርኒስ።

ሀ ያዕቆብንም የዘብደምስን ልጅ ዮሐንስንም የያዕቆብን ወንድ

የግርብ ወንጌል ።

ም በእነርጌስ አላቸው ደቂቀ ቀ ነጉድጓድ ብሂል ። የነጉድጓድ ልጆች ግለት ነው ። ሐተታ ። በርጌስ ግለት በዕብ ራይስጥ ልሳን ልጅ ግለት ነው ። ጌስ ደቂቀ ነጉድጓድ ግለት ነው ። አኔ ትርፍ ቀለም ነው ። አልመስጦአግያ እንደማ ለት አልም ትምርት ስጦ ትርፍ አገያ ገቡአት እንደሆነ ። ደቂቀ ነጉድጓድ አለ ፤ ደቂቀ ምሥጢር ደቂቀ መለኮት ሲል ነው ። ደቂቀ ነጉድጓድ ግለቱ በምሳሌ ነው ። ርጡብ ጢስ ከ ርጡብ ምድር ይቡስ ጢስ ከ ይቡስ ምድር ወጥቶ አንድ ደመና ይሆናል ከውቅያኖስ ውሀ ጠልፎ ሲወጣ ነጉድጓድ ያሰግል ፤ እኒህም ከቤተ ክህነት ከቤተ መንግሥት ተወልደው ሲያስተምሩ ተሰምተዋልና ደቂቀ ነጉድጓድ አላቸው ።

- ጸጋ ወእንደርያስ።
- ጸጋ እንደርያስ
- ወፊልኦስ።
- ፊልኦስ ፤
- ወበርተሎሜዎስ ፤
- በርተሎሜዎስ ፤
- ወግቲዎስ
- ግቲዎስ ፤
- ወቶግስ።
- ቶግስም።
- ወያዕቶስ ወልደ አልፍቶስ።
- የአልፍቶስ ልጅ ያዕቶስ።
- ዮታደዎስ።
- ታደዎስ።
- ወስጥን ተነፍግ።
- ተነፍግ ስጥን።
- ጸጋ ወይሁዳ እስቆርታዊ ዘውሎቱ ዘአገባስ ።

ጸጋ የአስቆርት ሰው የሚሆን ያሲ ያዘው ይሁዳ ።
 ጸጋ ወበዊዎ ቤተ መጽኤ ካዕበ ብ ዙጋን አሕዛብ እስከ ኢያቦው ህዎ ይብላፅ እክለ ።
 ጸጋ ከቤት በገባ ጊዜ እንጀራ ይበ ላ ዘንድ እስኪሳነው ድረስ ብ ዙ አሕዛብ ሁለተኛ መጡ ።
 ዘከመ አስተዋደደዎ ለኢየሱስ ከመ ያወጽእ አጋንንተ በ ብሂል ዜቡል ።
 ጸጋ ወሰሚዎሙ አዝማዲሁ መጽኤ የአጎዝዎ
 ጸጋ ዘመዶቹም ሰምተው ሊይዙት መጡ ።
 እስመ ስሕወ ልቡ ይቤልዎ ። ልቡ ኻ አለው ብለዋልና ።
 ጸጋ ወጸሐፍትኒ እለ ወረዳ እምኢ የሩሳሌም ይቤሉ ብሂል ዜቡል አጎዝ ። ግቲ ጸጋ ጸጋ ከኢየሩሳሌም የወረዳ ጸሐፍት ብሂል ዜቡል አድርቦታል ወበመልክሙ ለአጋንንት ያ ወዕለሙ ለአጋንንት ። በሰይጣን አለቃ ሰይጣናትን ያ ወጣል አሉ ፤
 ጸጋ ወጸውዎሙ እግዚእ ኢየሱስ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ እ ር ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አ ውጽኦቶ ፤
 ጸጋ ጌታ ጠርቶ ሰይጣን ሰይጣንን ግውጣት እንደምን ይቻለዋል ብሎ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው ።
 ጸጋ ወመንግሥትኒ ዘበበይናቲሃ ት ትናፈቅ ኢትቀውም ይእቲ መንግሥቱ ።
 ጸጋ እርስ በሰብ የምትከፋፈል መንግሥት አትጸናም ።

ጸጋ ወእመኒ ቤት ተናፈቀት በበ ይናቲሃ ኢትቀውም ይእቲ ቤት
 ጸጋ ቤትም እርስ በርሷ ብትከፋፈል ያች ቤት አትጸናም ።
 ጸጋ ወሰይጣንሂ ለእመ ተንሥኦ በ በይናቲሁ ወተናፈቀ ኢይቀውም ።
 ጸጋ ሰይጣንም እስ በሰብ ቢጸላ በ ለያይም አይጠናም ። አላ ግግለቀተ ይረከብ ። ተናጻጫተ ሲል ነው ። ፍጻሜ አለበት እንጅ ።
 ጸጋ ወአልቦ ዘይክል በዊእ ቤተ ኃ ያል ወበርብርብ ንዋዩ ለእመ ኢቀደመ አሚርቶ ለኃያል ።
 ጸጋ ብርቱውን አስቀድሞ ካሳሰረ ወደብርቱ ቤት መግባት ገንዘቡንም መዝረፍ የሚቻለው የ ለም ።
 ወእምዝ ይበረብር ቤቶ ። ከያዘው በኋላ ግን ቤቱን ይበ ዘብዛል ፤
 ጸጋ አግን እብለከሙ ዙሉ ኃጢ አት ወጽርፈት ይትኃደግ ለወ ልደ እገለ አመሕያው ግቲ ጸጋ ጸጋ ሉቃ ጸጋ ጸጋ ጸጋ ።
 ጸጋ ኃጢአት ሁሉ ለሰው ልጅ እንዲሠረድ እውነት እነግራች ኋለሁ ፤
 ጸጋ ወዘሰ ጸረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኃደግ ሎቱ ለገለም መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ለዘለገለም ስርየት የለውም ወይትኳንን በደይን ለዝለቶ ። በገሃንም የዘወትር ፍርድ ይፈረድበታል እንጂ ።
 ጸጋ እስመ ይቤልዎ ኃይን ርክስ አኃዝ ።
 ጸጋ ርክስ ኃይን አድርቦታል ብ ለውታልና ።

ወንጌል ዘግርቆስ።

በእንተ ለዝግጠሞ ለኢየሱስ
 ጳጳ ወመጽኢ ለሙ ወአጋዊሁ ወ
 ቆሙ አፍኦ።
 ጳጳ ወንድሞቹና እናቱ ሕጻናት
 በውጭ ቆሙ እስመ ስህወ ል
 ቡ ይቤሉ ይቤልዎሙ መጽኢ
 ለሙ ወአጋዊሁ ብለህ ግጠም
 ወለአኩ ኅይሁ ይጸውኦም ፤
 ሊጠሩት ግለት ጥሩልን ብለ
 ው ላኩ ፤
 ወይነብሩ ብዙኃን ሰብእ ምስ
 ሌሁ።
 ብዙ ሰዎች ከሱ ጋራ ተቀም
 ጸደጠው ነበር፤ ወይቤ
 ልዎ ናሁ ለምክን ወአጋዊክን
 አፍኦ ይቀውሙ ወየጋሥሁክ
 ጳጳ እነሆ እናትህና ወንድሞችህ
 በውጭ ቆሙ ይሹሁል አ
 ሉት፤
 ጳጳ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ መኑ
 ይከቲ እምዮ።
 ጳጳ እናቱ ግናት።
 ወእለ መኑ ለሙንቱ አጋውዮ።
 ወንድሞቹስ እነግናቸው ብሉ
 መለሰላቸው ። ሐተታ ግቴዎስ
 የነገረው አንድ ነው ይላል ግ
 ርቆስ ብዙ አለ እንደምነው አይ
 ጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እ
 ንደግቴዎስ የነገረው አንድ ይ
 ሁዳ ነው። ግርቆስ ብዙ ግለቱ
 መናገር የሁሉ ፈቃድ ከሆነ
 ብሉ ነው።
 ጳጳ ወንጌሮሙ ለእለ ይነብሩ ንው
 ዶ ወይቤሉሙ ነዮሙ እምዮ
 ኒ ወአጋውዮ።
 ጳጳ በዙሪው ተቀምጠው ወደነበ
 ፋት ለይቶ እነሆ እናቱም ወ
 ንድሞቹም ለላቸው።
 ጳጳ እስመ ዙሉ ዘይገብር ፈቃድ

ለእግዚአብሔር ውለቱ እኅዮ
 ኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ፤
 ጳጳ ወንድሞቹም እኅቴም እናቱም የ
 እግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያ
 ደርግ ሁሉ ነው።
 በእንተ ምሳሌ ዘራኢ፤
 ምዕራፍ።
 ስ ወእኅዝ ካዕቢ ይምሐርሙ ለእ
 ሕዛብ እንተ መንገል ባሕር።
 ግቴ ፲፫ ስ ሉቃ ፳፱፤
 ስ ዳግመኛ በባሕር አጠገብ ያስተ
 ምራቸው ጀመር።
 ወተጋብሱ ኅይሁ ብዙኃን ሰብ
 እ እስከ ሶበ የግርግ ውስተ ሐ
 መር ወይነብር።
 ከመርከብ ወጥቶ እስከቀመጥ
 ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ።
 ወዙሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ ይ
 ቀውሙ።
 ሕዝቡ ሁሉ ከወደቡ ተቀምጠ
 ው ነበር።
 ስ ወመሐርሙ ወመሰለ ሎሙ ብ
 ዙኃን።
 ስ ብዙ መስሎ አስተግራቸው።
 ር ወይቤሉሙ እንዘ ይሚህርሙ
 ስምዑ።
 ር ሲያስተምራቸውም ስሙ አላ
 ቸው።
 ወፈረ ይገራል ዘይዘርኧ፤
 የሚዘራ ሊዘራ ወጣ።
 ስ ወእንዘ ይዘርእ ቦ ዘወደቀ ው
 ስተ ናኖት።
 ስ ሲዘራ ከመንገድ የወደቀ ዘር
 አለ፤
 ወመጽኢ አዕዋፍ ወበልዕዎ፤
 አዕዋፍም መጥተው የሰሉት።
 ስ ወቦ ዘወደቀ ኒብ ኩኩሕ ኅበ
 አልቦ መራት ብዙኅ።

፳ ብዙ መራት ከሌለበት ጭንጫ
 የወደቀ።
 ወፍጡነ በቂል።
 ፈጥኖም የበቀለ ዘር አለ፤
 እስመ አልቦ ዕመቅ ለመራቱ
 ለመራቱ ጥልቅነት የለውምና፤
 ፳ ወሠራቆ ፀሐይ አውግዮ፤
 ፳ ፀሐይ በወጣም ጊዜ ደረቀ።
 እስመ ኢኳን ዕመቅ መራቱ
 መራቱ ጥልቅ አይደለምና።
 ወአልቦ ሥርው።
 ሥር የለውምና።
 የብሰ። ደረቀ።
 ፳ ወቦ ዘወደቀ ውስተ ሃክ ወሐ
 ነቆ ሃክ ኢፈረየ፤
 ፳ ከሾህ ውሥጥ ወድቆ እሾህ
 አንቆት ያላፈረም ዘር አለ።
 ፳ ወቦ ዘወደቀ ውስተ ምድር
 ሠናይት።
 ፳ ከመልካም ምድር የወደቀ።
 ወበቂል። የበቀለ።
 ወልሕቀ። ያደገ።
 ወፈረየ። ያፈራ።
 ወወሀበ ፍሬ።
 ፍሬውን ያቀረጠ ዘር አለ።
 ቦ ዘጫ። ሠላሳ ያፈራ አለ፤
 ወቦ ዘጅ። ስላም ያፈራ አለ።
 ወቦ ዘ፯።
 መቶም ያፈራ አለ።
 ስ ወይቤሉሙ ዘቦ ዕዝን ሰሚን
 ለይስግዕ።
 ስ ጆር ያለው ይስግ አላቸው።
 ፲ ወሰበ ተባሕተው ተስእልዎ እለ
 ኩኑ ምስሌሁ ምስለ ፲ወቂ አ
 ርዳኢሁ ምሳሌሁ ለዝንቱ ነገር
 ብቻውንም በሆነ ጊዜ ከሱም
 ጋራ የነበሩት ካሥራሁለቱ ጋራ
 ምሳሌውን ጠየቁት።
 ፲፩ ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለ
 ከሙ ተውሀበ ታእምሩ ምሥ

የግርዳክ ወንጌል

ጢረ-ለመንግሥተ እግዚአብሔር።
 ጸአ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጥቷችኋልና።
 ወለአለ አፍክሰ በምሳሌ ይከውኖው ነሱ።
 በውጭ ላሉ ግን ነገር ሁሉ በምሳሌ ይሆንባቸዋል።
 ጸዪ ወርአየ ይርአዩ ወኢርአዩ። እሳ ጸ ዘ ግቲ ጸዪ የሐ ጸዪ ዓ ግብ ጸጽ ጸጺ ሮግ ጸዪ ጽ ግዩትን አይተው እንዳይመለከቱ።
 ወሰግን ይሰምዱ ወኢይሌብዉ።
 መስግትም ሰምተው እንዳያስተውሉ።
 ከመ ኢይነሰሱ።
 እንዳይመለሱ።
 ወኢይሣሉሙ ይቅር እንዳይላቸው። ወኢይትኃደግ ሉሙ ኃጢአቶሙ።
 ኃጢአታቸውም እንዳይሠረዩላቸው።
 ጸዢ ወይቤሉሙ ኢተአምሩት ዛተ ምሳሌ።
 ጸር ይህን ምሳሌ አታውቁምን። እር እንከ ተለምሩ ነሱ አ ምሳሌ።
 ምሳሌውን ሁሉ እንደምን ታውቃላችሁ ግለት ይህን ያታውቁ ሌላውን እንደምን ታውቃላችሁ ይህን ያታውቁ ሌላውን ታውቁን አላቸው።
 ጸዪ ዘይዘርአሰ ቃለ እግዚአብሔር ር ወ-አቱ።
 ጸዪ ዘራው ቃለ እግዚአብሔር ነው።
 ጸጽ ወእሉ እውንቱ እለ ውስተ ፍኖት ገዘ ተዘርአ ቃለ አም

ከመ ሰምዱ ቃለ ይመጽእ ሰ ይጣን ሰቤሃ ወይንሥእ አምላ በሙ ቃለ ተዘርዓ።
 ጸጸ በመንገድም የተመሰሉ ቃል የግዚራበት የተባሉ ከሰሙ በኋላ ሰይጣን ፈጥኖ መጥቶ የተዘራውን ቃል ከልባቸው የግወስድባቸው ናቸው።
 ጸዪ ወእሉ ከዕብ እውንቱ ዘውስተ ኩነት። ተዘርአ እለ ይሰምዱ ቃለ ወይትዌከፍም ሰቤሃ በፍሥሐ።
 ጸዪ ዳግመኛም በጭንጫ የተዘሩትን ቃል ሰምተው ለጊዜው ደስ በሏቸው የግብጭት ናቸው።
 ጸዪ ወአለቦ ሥርወ።
 ጸዪ ሥር ግን የላቸውም።
 ወጊዜሃ ዳዕሙ እውንቱ። ለጊዜው ናቸው እንጂ።
 ወእምከመሰ ኮነ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ቃል የዓልዉ ሰቤሃ።
 ስለዚህ ነገር ስደትና መከራ የሆነ እንደሆነ ግን ፈጥነው ይከጻሉ።
 ጸጸ ወእሉ እውንቱ እለ ውስተ ሃክ ተዘርአ እለ ይሰምዱም ለ ቃል።
 ጸዪ ወሕሊና ዝንቱ ዓለም ወፍት ወተ ብፅል ወባዕዳንኒ ነሱ ፍትወት ይበውዕም ወየሐንቅም ለቃል። ጸ ጢጥ ጸ ጸጸ።
 ጸጸ በጽህ የተዘሩ ቃልን ሰምተው ብልጥግና መውደድና።
 ጸዪ የዚህ ዓለም አሳብ ሌላውም መመኘት ሁሉ መጽቶ ነገሩን የግደንቀው ነው።
 ወኢይፈሪ።
 አያፈራም።

ጸ ወእሉ እውንቱ እለ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘርአ እለ ይሰምዱ ቃለ ወይትዌከፍም፤
 ጸ በመልካም ምድር የዘሩት ግን ቃልን ሰምተው የግብጭት ወይፈርዩ፤ የግደፈሩ፤ ጸዪ ጸጸ። ለንዳ ሠላሳ፤ ወጸዳ ጸ፤ ለንዳ ስሳ። ወጸዳ ጸ፤ ለንዳ መቶ፤ ጸጸ ወይቤሉሙ ቦኑ ዘየሐቱ ግን ቶተ ወያነብራ ታሕተ ከፈርግቲ ጸ ጸ ሉቃ ጸ ጸ ጸ።
 ጸጸ እንቅብ ቅርጫት ሊደፋባት ፋና የግደብራ የለም። እንደዚህም ሁሉ ላይተረጉም የግመስል የለም፤
 አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅጭግ፤ ከመቅረዝ ላይ ሊያኖሩት ነው እንጂ ሊተረጉም ነው እንጂ ጸዪ ወአለቦ ገቡዕ ዘኢይትከበት። ግቲ ጸ ጸ ሉቃ ጸ ጸ።
 ጸዪ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና፤ ወአለቦ ከዳን ዘኢይትከሠት። የማይገለጥ የተሸፈነ የለምና፤ ጸዢ ወዘቦ ዕዝን ሰግን ለይስግዕ፤ ጸዢ ሰግ ጆር ያለው ይሰግ። ጸጸ ወይቤሉሙ ለብዉ ዘትሰምዱ ግቲ ጸ ጸ ሉቃ ጸ ጸ።
 ጸዪ የምትሰሙ እናንተ አስተውሉ፤ በውእቱ መሥፈርት ዘሰፈርክ ሙ ይሰፍሩ ለክሙ። በሰፈራችሁበት መሥፈሪያ ይሰፍሩላችኋል። ወይዌስኩክሙ። ይጨምሩላችኋልም እንደ እለ ምረችሁ ሕፅፅ መጠን እንዳ መስሉበችሁ ዕወቁ አላቸው። ጸጸ እስመ ለዘቦ ይሁብም። ጸጸ ላለው ይሰጡታል። ወይዌስኩክም። ግቲ ጸ ጸ ሉቃ

ወንጌል ዘግርቆስ ።

ጸ ፲፮ ፲፱ ጸ፯፤ ይጨምሩ ለታልና ።
ወለዘሰ አልቦ እለሂ ቦ የሐይ ድም ።
የሌለውን ግን ያለውን ቅሉ ይወስዳበታል ።

በእንተ ዘርዕ ወማዕረር ፤

ጸ፯ አካሉ ከመዝር ትዕት ይለቲ መንግሥተ ሰማያት ከመብእሲ ዘይዘርእ ሠናዩ ዘርእ ውስተ ጸ፯ ገራህቱ ወነዊሞ ይትነሣእ መዓዓልተ ወሌሊተ ወይዋሕዮ፤
ጸ፮ ነዊሞ ሌሊተ ይትነሣእ መዓልተ ብለህ ግጠም፤ መንግሥተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ፤ ተስፋ ኢየሱስ ጸ፯ ክርስቶስ በርሻው መልካም ዘር ዘርቶ ሌሊት ተኝቶ ቀን ተነሥቶ እርሻውን የሚገብኝ ገበሬን ትመስላለች እኮን፤ ትመስል የለምን፤ ሐተታ ጌታ ኑር ኑር ለበውክሙት ማለቱን መናገር ነው ።
ወዘርዑ የዓቢ ወይልሕቅ ።
ዘሩም በቅሉ ያድጋል ።
ጸ፰ ወውለቱሰ የአምር ከመብእሲ ቲታ ምድር ትሁብ ፍራሃ፤
ጸ፱ እሱም ምድር የዘሩባት እንደሆነ ፍሬ እንደታቀርጥ አውቆ ይዘራባታል፤ እኔም የተማራችሁ እንደሆነ ከፍጹምነት እንደትደርሱ አውቄ አስተምራችኋለሁ ። እንድም ውለቱሰ የአምር ከመብእሲ ምድር ፍሬ ፤ ምድር ካልዘሩባት ፍሬ እንዳታቀርጥ አውቆ ይዘራል፤ እኔም ካልተማራችሁ ከፍጹምነት እንዳትደርሱ አውቄ አስ

ተምራችኋለሁ፤ እንድም ውለቱሰ ኢየአምር ከመብእሲ ምድር ከመብእሲ ምድር ፍሬ ይላል፤ እሱ ታቀርጥም እንደሆነ አታቀርጥም እንደሆነ ሳያውቅ ይዘራል ።
እኔ ግን የተማራችሁ ያወቃችሁ እንደሆነ ፍጹምነት እንድትደርሱ አውቄ አስተምራችኋለሁ ።
ቀዳማዊ ሣዕረ ፤
መጀመሪያ ሣዕረን ማለት ቡቃያ ወእምዝ ሰብሰብ፤ ቀጥሎ ዝርዝር ወእምሰብል ይመልሰ ፍጹም ሥርናዩ ።
በዛላው ስንደን ይመላል ማለት ጉምር ይሆናል ።
ጸ፲፱ ወሰበ ፈጸመ ፈርዮ ይፈጹ ማዕፀደ ።
ጸ፳፱ ፈጽሞ ባፈራ ጊዜ ማለት መከር በደረሰ ጊዜ አጫጅ ይልካል። እንድም ቡቃያ ጥንተ ስብከት ፤ ዝርዝር ቂሣርያ ፤ ጎምር ደብረ ታቦር፤ ይፈጹ ማዕፀደ ዕለተ ዓርብ። ጃም ቡቃያ ቂሣርያ፤ ዝርዝር ደብረ ታቦር፤ ጎምር ዕለተ ዓርብ፤ ይፈጹ ማዕፀደ ትንሣኤ ዕርገት ዕለተ ምጽአት። እንደም ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልዑና፤ ይፈጹ ማዕፀደ ሞት ሠናይት ነው ።
እስመ በጽሐ ማዕረር ።
መከር ደርሷልና ።
በእንተ ጎጠተ ሰናፔ ።
፴ ወይዬ በምንት አስተማሰላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
፴ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እመስላታለሁ ።
ወምንተ ትመስል ።
ማንንስ ትመስላለች ።

፴፩ ትመስል ጎጠተ ሰናፔ እንተ ተዘርዓት ውስተ ምድር (ማቴ ፲፫ ፴፩ ፤ ሉቃ ፲፫ ፲፮ ።
፴፪ በምድር የተዘራች የሰናፍጭ ቅንጣትን ትመስላለች ።
፴፫ ወእምከመ ተዘርዓት ትብቀላ ፤
፴፬ በተዘራችም ጊዜ ትበቅላለች ።
ወተዓቢ እምከሉን አህማላት፤ ከለቃለም ሁሉም ትበልጣለች ወትገብር አዕፁቀ ዓባይተ ።
ታላላቅ ጫፎችም ታወጣለች ።
እስከ ይክሉ አዕፁቆ ሰማይ አጽልሎ ታሕተ አዕፁቂሃ ።
የሰማይ ወፎች ከጽላቀ በታች ማረፍ እስኪቻላቸው ።
፴፭ ወበዘከመዝ እምሳል ተናገሮሙ ቃሉ በአምጣን ይክሉ ሰሚዓ ።
፴፮ መሰማት በሚቻላቸው መጠን እንዲህ ባለ ምሳሌ ቃሉን ነገ ሲቆ ፈቸው ። ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገሮሙ ።
፴፱ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም ወበባሕቲቶሙ ለአርዳኢሁ ይፈክር ኩሎ ።
ለደቀ መዛሙርቱ ግን ለብቻቸው ሁሉን ይተረጉሙላቸው ነበር ።
፵፩ ወይለተ ዕለተ ሰብ መስዩ ይዬ ሎሙ ለአርዳኢሁ ንዕዳ ማዕ ዶተ ።
፵፪ በዚያም ቀን በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደማዶ እንሂ ድ አላቸው ።
፵፫ ወኃደጎሙ ለሕዝብ ወነሥእም በሐመር ምስሌሆሙ ። ማቴ ፳ ጳ፲ ሉቃ ፳ ጳ፪ ፱፮ ።
፵፬ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ ይዘውት ሂዱ ።

የግርብ ወንጌል =

ወዘ ካልጎትኒ አሕግር ምስሌ ሆሙ =
 ሌሎችም መርከቦች ከላቸው ጋራ ነበሩ =
 ፱፮ ወመጽአ ንውሎ ናቢይ ነፋስ =
 ፱፯ ታላቅ ንውሎ ነፋስ መጣ =
 ወይሰውጥ ግዩ እዋገድ ውስተ ሐመር እስከ ይመልሰ ግዩ ውስተ ሐመር =
 ውሀው መርከቡን እስኪመላ ውድረስ ውሀውን እያፈሰ ከ መርከቡ ይጨምረው ነበር =
 ፱፰ ወውለቱሰ መንገል ከዋላ ሐመር ተተርኢሶ ናመ =
 እሱ ግን በከበር ቤት በኩል ፱፱ ከንጹን ተንተርሶ ተኝቶ ነበር ወእንቅሕም = ቀሰቀሱት = ወይቤልዎ ሊቅ ኢየሁዳክክኑ እንዘ ንመውት መምሕር ሆይ ስንሞት አናሳ ዝንህም አሉት =
 ፲፬ ወተንሥአ ወገንሥ ለነፋላት ፱፻ ተነሥቶ ነፋላትን ገሠዋቸው = ወይቤላ ለባሕር ተፈጸሟ ወ አርምሟ =
 ባሕርን ጸጥ በይዝም በይ አላት ወጎደገ ነፋስ =
 ነፋስ መንፈሱን ተወ =
 ወከን ናቢይ ዛጎን =
 ታላቅ ጸጥታም ተደረገ =
 ፵ ወይቤሎ ምንትኑ ያፈርሳክ ሙ አድኩግን
 ፵ እናንተ ደከሞች ምን ያስፈሩትኋል
 ከሙኝሎ አልብኩሙ ሃይማኖት እንዲህ ሃይማኖት የላችሁም ን አላቸው
 ፵፩ ወፈርተ ናቢዩ ናርገተ
 ፵፪ ፈጽመው ፈሩ
 ወተባህሉ በበይናቲሆሙ መት

እንጋ ውለቱ ዝንቱ ዘይትኤዘ ዙ ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ = ባሕርም ነፋላትም የሚታዘዙ ለት ይህ ግነው እንጃ አሉ =
 ምዕራፍ ፳ =
 ፩ ወበጸሐሙ ግዕዶተ ባሕር ጎ በ ብሔረ ጊርጊሴናን = ግቴ ፳ ሸኔ ሉቃ ፳ ሸኔ =
 ፩ በባሕር ግዶ ወዳሰ ወደጊርጊ ሴናን ደረሱ =
 ፪ ወወሪዶ እምሐመር ተቀበሎ ሰቤሃ ብእሱ ዘእኩይ ጋኔን ላ ዕሴሁ ወጸኦ እመቃብር =
 ፫ ከመርከቡ በወረደ ጊዜ ርኩስ ጋኔን የያዘው ሰው ከመቃብር ወጥቶ ተገናኘው =
 ፬ ወይነብር ውስተ መቃብር =
 ፭ ከመቃብር ይኖር ነበር =
 ወስዕንም አውጽኦቶ በመዋቅሕትኒ እንዘ ዘልፈ ይሞቅሕም ዘወትር ሲያስሩት በሰንሰለት ስንኳ ግጽናት ተሳናቸው = ወአልቦ ዘይክል አድክሞቶ = የሚችለው አልነበረም =
 ፮ እስመ መዋቅሕተኒ ይሰብር
 ፯ እግርብረቱንም ይሰብረው ነዘ ርና =
 ወሰናስለኒ ይቀጠቅጥ = ሰንሰለቱንም ያወልቅ ነበረና = ወያንቅብም ደቅ =
 ሕፃናት ይጠብቁት ነበር = ሐተታ ግብረ አበር ናቸውና ብርብር እያሉ = እንደም ኃያል ሲል ነው = ለይትነሥኡ ደቅን ወ ደትዋንዩ በቅድሚኑ እንዲል
 ፳ ወዘልፈ የዓወዩ መግልተ ወሴ ሊተ በውስተ መቃብር ወበ ውስተ አድባር =

፳ ሁለጊዜም በመግልትና በሌ ሊት በመቃብርና በተራራ ይሮህ ነበረ =
 ወይጊምድ ሥጋሁ በዕብን = ሥጋውንም በድንጊያ ይፈጧው ነበር =
 ፳ ወሶበ ርእዮ ለእግዚአ ኢየሱስ እምርተቅ ርፀ ወሰገደ ሎቱ =
 ፳ ጌታን በሩቅ ባየው ጊዜ መጥቶ ሰገደለት =
 ፳ ወጸርሐ በዓቢይ ቃል ወይቤ ምንት ብዩ ምስኪክ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል የልዑል የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጠብ አለኝ =
 አምሕለክ በእግዚአብሔር ሕያው ከመ ኢትሣቅየኒ =
 እንዳትሣቅየኝ በሕያው በእግዚአብሔር አምልሐሁ ብሎ በታላቅ ቃል አሰምቶ ተናገረ =
 ፳ እስመ ይቤሎ ለውለቱ ጋኔን እኩይ የዕ እምላዕሌሁ =
 ፳ ያን ርኩስ ጋኔን ውጣ ያለው ነበርና
 ፳ ወተስእሎ እግዚአ ኢየሱስ ወ ይቤሎ መት ስምክ
 ፳ ኢየሱስም ስምህ ግነው ብሎ ጠየቀው = ወይቤሎ ውለቱ ጋኔን ሌጌም ስምየ እስመ ብዙኃን ንሕነ ያም ጋኔ ን ብዙ ነንና ስሜ ሌጌም ነው አለ = ሐተታ ቆሙ ግለት ነው ዘበእንተ መግቶሙ ተሰምዩ ሌጌምን እንዲል =
 ፳ ወእስተቀብሎ ብዙኃ ከመ ኢ ይሰድዶ ለኖሎ እምብሔር =
 ፳ ካገር ወደውጥ እንዳይሰ

ወንጌል ዘግርፋስ።

ጳጥው ወላልሶ ለመነው።
 ፲፩ ወሶ ሆኖ መራዕዩ አጎርው ብ
 ዙኃ ይትረጎይ መንገል ደብር
 ፲፩ ከዚያ ብዙ የሯ መንጋ በተ
 ራራ አጠገብ ተሰምርቶ ነበር
 ፲፪ ወአስተብቀሳዕም ብዙኃን እሉ
 አጋንንት ወይቤልም እመሰ ታ
 ወጽአነ ፈንወነ ውስተ አጎር
 ው ከመ ንባዕ ላእሌሆሙ።
 ፲፫ በእሯዎች እንገባባቸው ዘንድ
 አሰናብተን ብለው ለመነት።
 ፲፫ ወአብሐሙ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፲፫ ጌታም ፈቀደላቸው።
 ወወጸአሙ እሙንቱ አጋንን
 ት ሶኢ ላእለ አጎርው።
 እኒያም አጋንንት ከሰዎቹ ወ
 ጥተው በእሯዎች ገቡ።
 ወግብዱ እሙንቱ መራዕይ ወ
 ፀድቶ ውስተ ባሕር።
 የሯውም መንጋ ሁሉ ርጠው
 ከባሕር ወደቁ።
 ወኮኑ መጠነ ሸፂ።
 ሁለት ሺህ ያሁሉ ነበር።
 ወዋቱ ውስተ ባሕር።
 በባሕርም ውሥጥ ዋቱ።
 ፲፬ ወጉዩ ናሉት ወይነዉ ለአጎ
 ጉር ወለአዕግዳት።
 ፲፬ እሯ ጠባቶች ግን ሸሸተው
 በአደባባይና በሀገሩ አወሩ።
 ወወጽኡ ደርአዩ ዘኮነ።
 የሆነውንም ለግየት ወጡ።
 ፲፭ ወርአዩ ወመጽኡ ጎበ እግዚ
 ለ ወረከብም ለዘጋኔን አጎዘ
 እንዘ ይነብር ድኅነ ወልቡሂ ገ
 ፀ.እ ወልቡሰ ልብሶ ዝኩ ዘአ
 ጎዘ ሌጊዎን
 ፲፭ ወደጌታም በመጡ ጊዜ ያጋ
 ኔን ያደረበትን ሰው አእምር
 ው ተመላሶ ልብሱን ለብሶ
 ከጌታ ጋራ ተቀምጦ አገኘት

ቀተታ ግቲዎስ ሁለት ሰዎች
 ናቸው ይላል ግርፋስ ስድ ሰው
 አለ እንደምነው አይጣላም ቢ
 ሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቲ
 ዎስ ነው ሁለት ናቸው ግርፋ
 ስ እንድ ግለቱ ለመንገር ከ
 በታ ብሉ አንድም አንዱ የፀ
 ናበት አንዱ ያልፀናበት ነው
 ግቲዎስ የጸናበትንም ያልጸናበ
 ትንም ቂጥር ሁለት አለ ግርፋ
 ስ ያልጠናበትን ትቶ ስድ አለ ፤
 ወፈርሁ፤ ፈሩ ፤
 ፲፮ ወይነውዎሙ እለ ርአዩ ዘከመ
 ኮነ ዘጋኔን ወዘበእንተ አጎርው
 ፲፮ ጋኔን ያደረበት ሰው የሆነው
 ን በእሯዎችም የተደረገውን
 ያዩ ሰዎች ነገሩዋቸው።
 ፲፯ ወአጎዙ ያስተብቀሳዕም ከመ
 ይጻዕ እምደወሉሙ።
 ፲፯ ካገራቸው ይሂድ ዘንድ ደለም
 ኑት ጀመሩ።
 ፲፰ ወግሪጎ ሐመረ ወአስተብቀሳዕ
 ውእቱ ዘጋኔን ይሐር ምስሌሁ
 ፲፰ ከመርከብ በወጣ ጊዜም ያጋ
 ኔን ያደረበት ሰው ከሱ ጋራ
 ይሂድ ዘንድ ግለደው። ቀተታ
 ምናኔ ሸቶ ይመለስባኛል ብ
 ሉ ፈርቶ።
 ፲፱ ወከልዎ እግዚእ ኢየሱስ ወይ
 ቤሉ ሐር ወእቱ ቤተከ ጎበ
 አሊኦከ።
 ፲፱ ጌታ ከለከለው ምናኔ ሸቶ ላ
 ለው እጣህ ምናኔ አይደለም
 ወደቤትህ ወደወገናችህ ሂድ
 አለው።
 ወንገር ዙሉ ዘንብረ ለከ እ
 ግዚአብሔር።
 እግዚአብሔር ያደረገላህን አ
 ስተምር አለው። ቀተታ ይመላ
 ስብኛል ብሉ ፈርቶ ላለው አ

ይዘህ አይመለስብህም ከቤትህ
 ሂደህ እግዚአብሔር ያደረገላህ
 ን ተአምራት አስተምር አለው
 ወዘከመ ተግሃለከ።
 ይቅርም እንዳለህ ተናገር፤
 ሸ ወሐረ ወአጋዘ ይስብክ በዓሥ
 ሩ አጎጉር ዙሉ ዘንብረ ሉቱ
 ኢየሱስ።
 ሸ ጌታ ያደረገለትን ሁሉ ባሥሩ
 አገር ያስተምር ጀመረ።
 ወአንክሩ ዙሉሙ፤
 ሁሉም አደነቁ፤
 ዘከመ ፈወሰን ለእንተ ደም ይ
 ውጎዛ ወለወለተ ኢያሊርስ፤
 ሸ፩ ወካዕበ ዓደወ እግዚእ ኢየሱ
 ስ በሐመር ግዕዶተ፤
 ሸ፩ ዳግመኛም ጌታ በመርከብ ወ
 ደግዶ ተሻገረ።
 ወተጋብኡ ብዙኃን ሰባእ ጎ
 ቤሁ ጎበ ሐይቀ ባሕር፤
 በባሕር አጠገብ ላለ ብዙ ሰዎ
 ች ወደሱ ተሰበሰቡ።
 ሸ፪ ወመጽአ ጎቤሁ ሸ ብእሲ መጋ
 ቤ ምክራብ ዘስሙ ኢያሊርስ
 ሸ፪ የምክራብ ሹም ኢያሊርስ የ
 ግግል አንድ ሰው ወደሱ መጣ
 ወሶበ ርአዩ ሰገደ ሉቱ ቀሕ
 ተ አገራሁ ባየውም ጊዜ
 ከአገሩ በታች ሰገደለት፤
 ሸ፫ ወብዙኃን አስተብቀሳዕ።
 ሸ፫ እጅግም ለመነው።
 ወደቤ ወለትዩ አልጸተት ት
 ሙት።
 ለጀ ልትዋት ቀርባለች።
 ወባሕቱ ነፃ ደይ እደከ ላፀ
 ሌሃ ወተሐዩ።
 ነገር ግን መጥተህ እጅህን
 ሚንባት ትድናለች።
 ሸ፭ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌ

የግርቆስ ወንጌል።

ሁ ወተለውዎ ብዙኃን ሰብአ፤ ጸጸ ብዙ ሰው ተከተሉት ከሱ ጋራ ሔደ፤
 ወተጋፍዕም።
 ያሚገቁት ነበር።
 ጸጸ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውሳዝ እምነ ፤ ወጆ ክረምት።
 ጸጸ ከሥራሁለት ዓመት ጀምሮ ደ ም የሚፈላት ሴት መጣች።
 ጸጸ ወብዙኃ አሕመም ብዙኃን ዓቀብተ ሥራይ እንዘ ይፈው ስዋ።
 ጸጸ እናድናታለን እያሉ ብዙ ባለ መድኃኒቶች ብዙ አደከግኝት። ወአስተዋጽኦት ኩሎ ንዋያ ወ አኅለቀት፤
 ገንዘቧን ሁሉ አውጥታ ጨረ ሰች።
 ወአልቦ ዘበቀሩዓ ዘእንበለ ዳ ዕሙ ዘአልሀማ።
 እየጸናባት ከመሄድ በቀር የ ረባት የጠቀማት የለም፤
 ሰብእ ጥቀ እኩይ ውእቱ ወአ ርዌምድር ይልሕም እከየ እን ዲል። ዘእንበለ ዘብእሳ ዘእንበ ለ ዘተወሰከ ሕማም ይላል እ የባሰባት እየታከለባት ከመሄድ በቀር የጠቀማት የለም።
 ጸጸ ወሰሚዓ በእንተ እግዚእ ኢየ ሱስ መጽአት ወቦኦት ማዕከለ ሰብእ ወገሠወት ጽንፈ ልብሱ እንተ ድገሪሁ።
 ጸጸ የጌታን ነገር በሰማች ጊዜ መጥታ ከሰው መካከል ገብታ በኋላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች ጸጸ እንዘ ትብል እምከመ ገሠሥ ኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ አምደ ዌየ፤
 ጸጸ የልብሱን ዘርፍ የያዘኩ እን ደሆን እድናለሁ ብላ፤

ጸጸ ወሶቤሃ ነጽፈ ነቅዓ ደማ ። ጸጸ ያን ጊዜውንም የደሟ ምንጭ ደረቀ።
 ወአንከረት ርእሳ ወሐይወት እምደዌሃ፤
 ከደዌዋ እንደዳነች እሷ አደ ነቀች። እንደም ወአእመረት ር እሳ፤ ጥራና ተሰማት።
 ጸጸ ወአእመረ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ወጽኦ ኃይል እምኔሁ ወ ተመይጦ ጎበ ሰብእ ይቤሎሙ መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሱ።
 ጸጸ ጌታም ኃይል ከሱ እንደወጣ አውቆ ወደሰዎቹ ተመልሶ የ ልብሱን ዘርፍ የያዘኝ ማነው አላቸው።
 ጸጸ ወይቤልም አርዳኢሁ ኢትሬ ኢኑ ሰብእ እንዘ ይትጋፍዓክ አንተ ትብል መኑ ገሠሠኒ ጽ ንፈ ልብሱ።
 ጸጸ ደቀ መዛሙርቱ ሰው ሲያሚን ቅህ አታይምን የልብሱን ዘርፍ ማን ዳሠሠኝ ትላለህ አሉት።
 ጸጸ ወተመይጦ ከመ ይርአይ ዘገ ጸጸ ብረ ዘንተ። ይህን ያደ ረገን ሊያይ ተመለሰ ።
 ጸጸ ወፈርሃት ይእቲ ብእሲት።
 ጸጸ ያች ሴት ፈራች።
 ወርእደት ጥቀ፤
 እጅግ ተጨነቀች፤
 እስመ አእመረት ዘኮነ ላዕቤሃ የተደረገባትን ስላወቀች፤
 ወመጽአት ጎበ እግዚእ ኢየ ሱስ ወሰገደት ሎቱ ታሕተ እገሪሁ፤
 ወደ ጌታ መጥታ ሰገደችለት ወነገረቶ ኩሎ ጽድቀ፤
 እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።
 ጸጸ ወይቤላ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየውተኪ እትዊ በሰላም።

ጸጸ ልጄ ሃይማኖትክ እድናሻልና በደሀና ሂጅ አላት።
 ወሕየዊ እምደዌኪ።
 ከደዌሽም ተፈወሽ አላት፤
 ጸጸ ወእንዘ ይትናገር ምስሌሃ መ ጽኢ ምስሌሃ ጎበ መጋቤ ም ነራብ ወይቤልም ወለትከሰ ሞተት ወኢታግምም እንክ ለ ሊቅ፤
 ጸጸ ከሷ ጋራ ሲናገር ሰዎች ወ ደሹሙ መጥተው ልጅህስ ሞታለች ከንግዲህስ ወዲህ መ ምርን አታድክመው አሉት። ሐተታ ማቴዎስ ወለትየ ሞተ ት አለው ይላል። ግርቆስ አል ፀቀት ትሙት አለው አለ እን ደምነው አይጣላም ቢሉ አይ ጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ወለትየ ሞተት ብሎታል ሞ ተች አልክ ቢለው ደንግጦ አ ልፀቀት ትሙት ብሎታል እ ንደ ግርቆስ ይህን ተከፍለው ጽፈዋል። እንደም ነገር እንደ ግርቆስ ነው አልፀቀት ትሙት ብሎታል ዝግጥግጥ ቢልበ ት ፈጥኖ ይሄድልኛል ብሎ ወለትየ ሞተት ይለዋል ይህን ተከፍለው ጽፈዋል። እንደም አልፀቀት ትሙት ብሎታል ብ ላቲኖች መጥተው ወለትከሰ ሞተት ኢታግምም እንክ ለሊ ቅ አሉት የብላቲኖቹን ቃል ይዞ ሞተት ብሎታል። የፊተ ኛውን ግርቆስ የኋለኛውን ማ ቴዎስ ጻፉ ነገር እንደ ማቴዎ ስ ነው።
 ጸጸ ወሰሚዓ እግዚእ ኢየሱስ እን ዘ ይትናገርም ይቤሎ ለመጋ ቤ ምክራብ ኢትፍራህ ተአ መን ዳዕሙ ተሐዩ ወለትክ።

ወንጌል ዘግርቆስ፤

፴፮ ጌታ ግን ሲነግሩት ሰምቶ የ ምክራቡን ሹም እመን እንጂ አትፍራ ልጅህም ትድናለች አለው።

፴፯ ወክልን ከመ አልቦ ዘይተልም ዘእንበለ ጲጥሮስ ወያዕቆብ ወ ዮሐንስ እኅሁ ለያዕቆብ።

፴፮ ከያዕቆብ ከጲጥሮስ ከያዕቆብ ወንድም ከዮሐንስም በቀር የ ሚከተለው እንዳይኖር ከለከለ

፴፯ ወቦአ ቤቶ ለመጋቤ ምክራብ

፴፰ ከምክራብ ሹም ቤት ገባ። ወረከቦሙ እንዘ ይትሐወኩ ወይበክዩ ላይአወይዉ ብዙኃ፤ ሲያለቅሱና ሲታወኩ በብዙም ሲጮሁ አገኛቸው።

፴፱ ወቦአ ወይቤሎሙ ለምንት ት ትሐወኩ።

፵ፀ ገብቶ ለምን ትታወካላችሁ አ ላቸው።

ወትበክዩ።

ለምን ታለቅላላችሁ።

ሕፃንሰ ኢሞተት።

ብላቴናይቱስ አልሞተችም አ ላቸው።

አላ ትነውም።

ተኝታለች እንጂ አላቸው።

፵ ወሰሐቅም። ሳቁበት።

፵ ወእምዝ ሰደደ ነሎ ወነሥኦ ሙ ለአቡሃ ወለእማ ለሕፃን ወ እለ ምስሌሆሙ ወቦአ ኅበ ሀለወት ሕፃን።

ከዚህ በኋላ ሁሉን አስወጥቶ የብላቴናይቱን እናትና አባት ከሱም ጋራ የነበሩትን ይዞ ብላቴናይቱ ካለችበት ገባ።

፵፩ ወእኅዛ እደሃ ለሕፃን፤

፵፪ የብላቴናይቱን እጁዋን ያዘት ወይቤላ ጣቢታ ቁሚ። ጣቢታ ቁሚ አላት፤

ተንሥኢ ወለትየ ብሃል በት ርንጫሁ። ትርንጫው

ልጄ ተነሽ ማለት ነው።

፵፫ ወተንሥኦት ሶቤሃ ይእቲ ወለ ት ወአንሶሰወት።

፵፬ ያችም ብላቴና ፈጥና ተነሥታ ሄደች።

ወሃ ወደቱ ከረምታ፤ አሥራሁለት ዓመት ሁኑዋት ነበር።

ወደንገጹ ሶቤሃ ዓቢየ ድንጋሂ ያን ጊዜም ታላቅ ድንጋሂ ይ ነገጡ።

፵፭ ወገሥጸሙ ለአቡሃ ወለእማ ብ ዙኃ ከመ አልቦ ዘየአምር ዘንተ

፵፮ ይህን ማንምማን የሚያውቀ ው እንዳይኖር እናት አባቷን ብዙ ገሠጸቸው።

፵፯ ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ። የምትበላውም ስጧት አለ።

ዘከመ ሰበክ ኢየሱስ በናዝሬት ምዕራፍ ጿ።

፵ ወወጸኦ እግዚእ ኢየሱስ እ ምሀየ ቦአ ሀገሮ። ማቴ ፲፫ ፶፬ ሉቃ ፬ ፲፮።

፵ ከዚያም ወጥቶ ወደ ሀገሩ ገባ ወተለውም አርጸኢሁ።

ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።

፵ ወበሰንበት መሐርሙ በምክ ራብ።

፵ ቅዳሜ በምክራብ አስተማራ ቸው።

ወብዙኃን ያጸምዕዎ ወያነክሩ እንዘ ይብሉ እምአይቱ ሉቲ ዝንቱ ነሉ ትምሕርት።

ብዙ ሰዎች ሰምተው ይህ ሁሉ ከወደት ተገኘለት ብለው አ ደነቁ።

ወምንትኑ ዛቲ ጥበብ እንተ ተ ውሀበት ሉቲ።

ይህችስ የተሰጠችው ጥበብ ም ንድናት። ወዝኒ ኃ

ይል ዘይትገበር በእደዌሁ። ይህስ በጁ የሚደረግ ኃይል ምንድን ነው።

፫ አክኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለ ፀራቢ። የሉ ጿ ማ፫፤

፫ የፀራቢ ልጅ አይደለምን። ወወልደ ማርያም።

የማርያምስ ልጅ አይደለምን። ወአኅዌሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ወይ ሁዳ ወስምያን።

ወንድሞቹስ የሳና ያዕቆብ ይ ሁዳም ስምያንም አይደሉምን።

ወአክኑ አኃቲሁኒ ሀለዋ ዝየ ኅቤን።

እንቶቹስ ከኛ ዘንድ ያሉ አ ይደለምን ብለው።

ወተአቅፋ።

በሱ ምክንያት ተጠራጠሩ።

፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢኮነ ምኅነ ነቢይ ዘእንበለ በ ሀገሩ ወበቤቱ ወበኅበ አዝ ማዲሁ። ማቴ ፲፫ ፶፮ ሉቃ ፬ ፳፬

፱ የሉ ፱ ማ፫። ጌታም ነቢይ በሀገሩና በወገኑ በቤቱም በ ቀር አይናቅም አላቸው።

፳ ወኢገብረ ኃይለ በሀየ ዘእንበ ለ ኅዳጣን ድውያን ዘአንበረ እ ደሁ ዲቤሆሙ ወኢሕየም።

፳ እጁን ጭና ካጻናቸው ከጥቂት በሽተኞች ጭቀር በዚያ ኃይል ተአምራት አላደረገም።

፳ ወአንከረ ኢላሚናቶሙ።

፳ አለግመናቸውን አደነቀ፤ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ነሉ አሀገሩ አድያም እንዘ ይሚሀር።

የግርቆስ ወንጌል።

እያስተማረ በአውራጃው ሀገር ሁሉ ተመላለሰ።

ዘከመ ራንም ለሐዋርያት ይስብኩ።

፮ ወጸውም ለገብ ወጀቱ ሐዋርያት። ማቴ ፲፩ ግር ፲ ፲፬፡ሉ ፱ ፩

፯ አስራ ጀቱን ሐዋርያት መረጣቸው። ወራንም በበጀቱ። ሁለት ሁለቱን ላካቸው። ሐተታ እንዲቢ ይከም እንዲያጸናዋልና። ለእመ ወደቀ ጅዳ ያነሥኦ ካልው ፈትል ሥሉስ ኢየትበተክ እጉኒ ዘይትራዳዕ እገዋሁ ከመ ሀገር እንተ ባቲ ጥቅም እንዲል። ወአብሐሙ ላዕለ አጋንንት እኩያን። በክፋ አጋንንት ላይ ስልጣን ሰጣቸው።

፳ ወእዘመ ከመ አልቦ ዘይሰንቆ ለፍኖት። ለመንገድም ስንቅ እንዳይዙ አዘዛቸው። ወኢይንሥኦ ዘእንበለ በትር ባሕቲታ። ከበትር ብቻ በቀር እንዳይዙ፤ ሐተታ ማቴዎስ ኢበትረ ይላል ከዚህ ግርቆስ ዘእንበለ በትር አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም። አምልኮቱን እስኪያውቁ ድረስ አትያዙ ይላል። አምልኮቱን ካወቁ በኋላ ግን ቢይዙም ባይዙም አይሳጸምና ዘእንበለ በትር አለ እንደም ማቴዎስ ጌጸኛውን አትያዙ ሲል ኢበትረ አለ። ግርቆስ ተራውን ሲል ነው። አንድም በትር ሳይቀር አትያዙ ሲል ነው። ወኢኅብስተ። እንጀራ ስንኳ። ወኢጸናነተ።

ከረጠትም። አወርቀው ኢብሩረ። ወርቅ ብር አትያዙ። ወኢጸረቀ ውስተ ቅናቶሙ። በመታጠቁያቸውም ናስ።

፱ ዘእንበለ አሳዕን ዘውስተ እገሪ ሆሙ። ግብ ፲፪ ፰።

፲ በእግራቸው ካለ ጫማ በቀር። ሐተታ ማቴዎስ ኢአሳዕን ይላል ከዚህ ግርቆስ ዘእንበለ አሳዕን አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም አምልኮቱን እስኪያውቁ ድረስ አታድርጉ ይላል። አምልኮቱን ካወቁ በኋላ ግን ቢያደርጉትም ባያደርጉትም አይሳጸምና ዘእንበለ አሳዕን አለ። አንድም ማቴዎስ ጌጸኛውን ሲል ነው። አንድም ጫማ ሳይቀር አታድርጉ ሲል ነው አግብኩ ሊተንዋይዩ ዘእንበለ ብእሲትዩ እንዲል።

፲ ወኢይልበሱ ጄኤ ክጻናተ። ሁለት ልብስም እንዳይለብሱ።

፲ ወይቤሎሙ ቤተ ኅብ ዐእክሙ ህዩ ንበሩ እስከ አመ ትወጽኡ እምህዩ።

፲ ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በገባችሁበት ቤት ኑሩ።

፲፩ ወብሔረ ኅብ ኢተወክፋክሙ ወኢሰምዑክሙ ወጸአክሙ እምህዩ ንግፋ ዐበለ እገሪክሙ ማቴ ፲ ፲፬፡ሉ ፳፱ ፲፫ ፶፩

፲፩ የማይሰጧችሁና የማይቀበሏችሁ ሰዎች ካሉበት ሀገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትቢያ አራግፋ። ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ ምስክር ደሆንባቸው ዘንድ። አማን እብለክሙ ከመ ይረከባ ሳሕተ ሰዶም ወገምራ አመ ዕ

ለተ ደይን እምዶአቲ። ሀገር። ከዚያች እገር ይልቅ ሰዶም ገሞራ በፍርድ ቀን ዕረፍትን እንዲያገኙ በውነት እነግራችኋለሁ።

፲፪ ወወጸአሙ ሰበኩ ኩለሂ ከመ ኩሉ ይነሥሑ።

፲፪ በወጡም ጊዜ ሁሉ ንስሐ ይገቡ ዘንድ አስተማሩ።

፲፫ ወብዙኃን አጋንንተ ያወጽኡ።

፲፫ ብዙ አጋንንትም ያወጡ ነበር። ወይቀብሶም ቅብዓ ለብዙኃን ድውያን። ያዕ ፭ ፲፬። ብዙ በሽተኞችንም ዘይት ይቀቧቸው ነበር። ወየሐይወ። ይደኑም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀቧቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ዘከመ ስምዓ ኮነ ዮሐንስ መጥምቅ።

፲፬ ወሰሚያ ሂርድስ ንጉሥ እስመ ከሁተ ኮነ ስሙ ወይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ተንሥኦ እምነ ምውታን። ግር ፲፱ ፪ ሉ ቃ፲፱ ፳

፲፬ ሂርድስ ንጉሥ ስሙ እንደተገለጠ ሰምቶ ዮሐንስ መጥምቅ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቷል። ወበእንተዝ ይትገበር ሎቱ ኃይል ስለዚህ ኃይል ይደረግለታል ይረጸዋል አለ።

፲፭ ወዐ እለ ይቤሉ ኤልያስ ውለቱ

፲፭ ኤልያስ ነው ያሉም ለሉ። ወዐ እለ ይቤሉ ነበይ ውለቱ።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

ነቢይ ነው ያሉም አሉ።
 ወእመ አኮ ከመ ፩ዱ እምነቤ
 ያት። ወይም ከነ
 ቢያት አንዱ ነው አሉ።
 ፲፮ ወሰሚያ ሄሮድስ ይቤ ዮሐንስ
 ውእቱ ዘእነ መተርኩ ርእሶ።
 ፲፯ ሄሮድስ ግን በሰማ ጊዜ እኔ
 እራሱን የቁረጥኩት ዮሐንስ
 ነው አለ።
 ውእቱ ተንሥኦ እመታን።
 እሱ ከመታን ተነሥቷል።
 ፲፱ እስመ ውእቱ ሄሮድስ ፈነወ አ
 ግብርተሁ ወአኃዞ ለዮሐንስ
 ወጥቆሎ ። ሉቃ ፫ ፲፱።
 ፳፯ እሱ ሄሮድስ ብላቴኖቹን ልኮ
 ዮሐንስንም ይዞ በግዞት አኑ
 ሮት ነበረና።
 በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፈ
 ልጅስ እኑሁ።
 በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት
 በሄሮድያዳ ምክንያት።
 ፳፰ እስመ ኪያሃ አውሰበ እስመ
 ይቤሎ ዮሐንስ ኢይያልወክታ
 ውስብ ብእሲተ እኑከ። ዘሌ ፲
 ፳ ፲፮።
 ፳፻ እሷን ስላገባ ዮሐንስ የወንድ
 ምህን ሚስት ልታገባ አይገባ
 ህም ይለው ነበርና።
 ፴፬ ወተቀየመቶ ሄሮድያዳ።
 ፴፭ ሄሮድያዳም ቂም ይዛበት ነ
 በርና።
 ወፈቀደት ታቅትሎ።
 ልታስገድለውም ትወድ ነበር።
 ወስዕነት።
 እልተቻላትም ማለት ነውር
 አጣችበት።
 ፳፯ እስመ ኮነ ይፈርሆ ሄሮድስ
 ለዮሐንስ።
 ፳፰ ሄሮድስ ዮሐንስን ይፈራው
 ነበርና።

እስመ የእምር ከመ ብእሲ ጸ
 ድቅ ወቅዱስ ውእቱ።
 ደግ ሰው ቅዱስም እንደሆነ
 ስላወቀ።
 ወይትዓቀቦ።
 ይጠባበቀው ነበር።
 ወብዙኃ ሰምዓ በኅቤሁ።
 በሱ ዘንድ ብዙ ነገር ሰምቶ።
 ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ ዘ
 ይገብር።
 የሚያደርገውን ተአምራት ሊ
 ያይ ይወድ ነበር።
 ወያስተሐውዝ።
 ምን ያምር ይል ነበር።
 ወይፈቅድ ይስምዖ።
 ሊሰማውም ይወድ ነበር።
 ፳፩ ወኮነት ዕለተ አመ ይገብር ሄሮ
 ድስ በዓለ በዕለተ ተወልደ።
 ፳፪ ሄሮድስ የተወለደበትን በዓል
 አድርጎ በነበረ ጊዜ።
 አምስት መኳንንቲሁ።
 መኳንንቱ ቀኛዝማች ግራዝ
 ማች።
 ወመላእክቲሁ።
 አለቆቹን።
 ወመሳፍንቲሁ።
 ደጃዝማችቹን።
 ወመገብቶ።
 ሹማምንቱን።
 ወእበይተ ሀገረ ገሊላ።
 የገሊላን ታላላቆችን ማለት ወ
 ይዛገሩን ምሳ አበላ።
 ፳፪ ወቦአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘ
 ፈነት።
 ፳፫ ወለተ ሄሮድያዳ ገብታ ዘፈነች።
 ወእሥመረቶ ለሄሮድስ።
 ሄሮድስን ደስ አሰኘችው።
 ወእለ ይረፍቁ ምስሌሁ።
 ከሱ ጋራ የተቀመጡትን ደስ
 አሰኘች።

ወይቤላ ንጉሥ ለይእቲ ወለት
 ሰአልኒ ዘትፈቅዳ ወእሁበኪ።
 ንጉሥም ያችን ብላቴና የምት
 ወጀውን ለምኝኝ እስጥቨአለ
 ሁ አላት።
 ፳፫ ወመሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘስኦ
 ለቶ እስከ መንፈቀ መንግሥ
 ቱ።
 ፳፫ እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ስ
 ኳን የለመነችውን ይሰማት ዘ
 ንድ ማለላት።
 ፳፬ ወወጽአት ወትቤላ ለእማ ም
 ንተ እስከሎ።
 ፳፬ ወጥታም እናቷን ምን ልለም
 ነው አለቻት።
 ወትቤላ ርእሶ ለዮሐንስ መጥ
 ምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅን ራስ አለ
 ቻት።
 ፳፭ ወቦአት ሶቤሃ ኅበ ንጉሥ እ
 ንዘ ትጌጉዕ ወሰአለቶ።
 ፳፭ ያን ጊዜውንም ፈጥና ወደ ን
 ጉሁ ገብታ ለመነችው።
 ወትቤሎ እፈቅድ ይእዜ ተሀ
 በኒ ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅንም ራስ
 በገበታ አሁን ትሰጠኝ ዘንድ
 እለምንሃለሁ አለችው።
 ፳፭ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐ
 ላሁ።
 ፳፭ ንጉሥ ስለ ማላው አዘነ።
 ወበእንተሂ እለ ይረፍቁ ምስ
 ሌሁ።
 ከሱ ጋራ ስለ ተጥመጡት።
 ወእፈቀደ ይዕበያ።
 ሊነሳት ግን አልወደደም።
 ፳፭ ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ መስተ
 ራትአተ ሐራ።
 ፳፭ የዚያን ገዜም ንጉሁ ጭፍራ
 ውን የሚያቅናኑትን ላከ።

የግርቆስ ወንጌል።

ወለዘዘ ያምጽኤ ርእሶ።
 ራሱን ያመጡ ዘንድ አዘዘ።
 ጸጸ ወሐሩ ወመተሩ ርእሶ ለየሐ
 ንስ መጥምቅ በቤተ ምቅሕ።
 ጸጸ ሂደው በግዞት ቤት ራሱን
 ቆረጡ።
 ወአምጽኤ ርእሶ በጻሕል ወ
 ወሀብዋ ለይእቲ ወለት።
 ራሱንም በገበታ አምጥተው
 ለዚያች ብላቴና ሰጧት።
 ወይእቲኒ ወለት ወሀበት ለእግ
 ያችም ብላቴና ለናቷ ሰጠች።
 ጸጸ ወሰሚያሙ አርዳኢሁ ሐሩ
 ወነሥኤ በድኖ ወቀበርዎ።
 ጸጸ ደቀ መዛሙርቱ በሰሙ ጊዜ ሂ
 ደው በድኑን አንስተው ቀበሩት
 ዘከመ ተመይጡ ሐዋርያት።
 ሰ ወተጋብኤ ሐዋርያት ኅበ እ
 ግዚእ ኢየሱስ ወነገርዎ ነሱ
 ዘገብሩ።
 ሰ ሐዋርያት ወደ ጌታ ተሰብስ
 በው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት
 ወዘከመ መሐሩ።
 እንዳስተማሩም ነገሩት።
 ሰ ወይቤሎሙ ንኤ ንፃዕ ገዳመ
 ባሕቲተነ ወታዕርፋ ሕቀ። ማቴ
 ፲፬ ፲፫ = ሉቃ ፱ ፲ = ዮሐ ፮ ፳፫፤
 ሰ ጥቂትም ታርፋ ዘንድ ኑ ለብ
 ቻችን ወደ ምድረ ዘዳ እንሂ
 ድ አላቸው።
 ሰ እስመ ብዙኃን አለ የሐውሩ
 ወይገብሉ።
 ሰ የሚወጡ የሚገቡ ብዙ ነበሩና፤
 ወኢያብውሕዎሙ ይባልው እ
 ነሰ።
 ሰ ለህል ይበሉ ዘንድ አያሰናብ
 ቷቸውም ነበርና።
 ሰ እስመ ኢየሱስተርከቡ።
 ጊዜም አላገኙምና።

ሰ ወሐሩ ሐቅለ በሐመር ባሕቲ
 ቶሙ።
 ሰ ብቻቸውንም በመርከብ ወደ
 ምድረ በዳ ሂዱ።
 ሰ ወርእይዎሙ እንዘ የሀውሩ ወ
 አእመርዎሙ ብዙኃን።
 ሰ ብዙ ሰዎችም ሲሂዱ አይተ
 ዋቸው አወቋቸው።
 ሰ ወሐሩ እንተ እግር ኅቤሁ እ
 ምክሉ አኅጉር።
 ሰ ከየሀገሩ ወጥተው በእግር ወ
 ደሱ ሂዱ።
 ሰ ወተቃደምዎሙ ወመጽኤ ኅ
 ቤሁ።
 ሰ ቀድመዋቸውም ወደሱ መጡ
 ዘከመ አብዝኃ በቀዳሚ ኅምስ
 ኅብስተ።
 ሰ ወወደኦ እግዚእ ኢየሱስ ር
 እየ ብዙኃ ሰብአ። ማቴ ፱ ፴፮
 ፲፬ ሰ።
 ሰ ጌታም በወጣ ጊዜ ብዙ ሰው
 አየ።
 ሰ ወመሐሮሙ።
 ሰ አስተማራቸውም።
 ሰ እስመ ከመ አባግዕ ዘአልበ
 ኖላዊ እሙንቱ።
 ሰ ጠባቂ እንደሌላቸው አባግዕ
 ናቸውና።
 ሰ ወአኃዘ ይምሐሮሙ ብዙኃ።
 ሰ ብዙ ያስተምራቸው ጀመር።
 ሰ ወእምድኅረ ብዙኅ ሰዓት መ
 ጽኤ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ሐ
 ቅል ውእቱ ዝ ብሔር።
 ሰ ከጥቂት ሰዓት በኋላም ደቀ
 መዛሙርቱ መጥተው ይህ ቦታ
 ምድረ በዳ ነው።
 ሰ ወሰዓቱኒ ወድዓ መስየ።
 ሰ ጊዜው ፈጽሞ መሸቷል።
 ሰ ሠዓር ሰብአ ይሐሩ ውስተ

አዕፃዳት ወይሳየጡ ሉሙ ሲ
 ሳየ = ሉቃ ፱ ፲፪።
 ሰ ወደ መንደር ሂደው ምግባቸ
 ውን ይገዙ ዘንድ ሕዝቡን አ
 ሰናብታቸው አሉ = ሐተታ ወ
 ምሴተ ከዊኖ እንደ ማቴዎስ
 ወእምድኅረ ብዙኅ ሰዓት እን
 ደ ግርቆስ = ወተቂልቂል ፀሐይ
 እንደ ሉቃስ፤ መገናኛ ዮሐንስ
 በተገናኝ ሲመሸ ማለት ነው
 ፍትሐሙ ማቴዎስ። ሠዓር ሰብ
 አ ግርቆስ፤ ፈንዎሙ ሉቃስ
 መገናኛ ዮሐንስ በተገናኝ አ
 ሰናብት አሉት።
 ሰ እስመ አልበሙ ዘይበልዑ።
 ሰ የሚበሉት የላቸውምና።
 ሰ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ሀብ
 ዎሙ አንትሙ ዘይበልዑ።
 ሰ እናንተም የሚበሉትን ሰጧቸ
 ው አላቸው።
 ሰ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ንሑርት
 ወንሳየጥ በጀጂ ዲናር ኅብስተ
 በሁለት ድረም እንጀራ እንገ
 ዛ ዘንድ እንሂድን አሉት፤
 ሰ ወይቤሎሙ ሐሩ ወርእይ ሚ
 መጠን ኃባውዝ ብከሙ።
 ሰ ምን ያህል እንጀራ እንዳለ ሂ
 ዳችሁ እየ አላቸው።
 ሰ ወርእይሎ ይቤልዎ ኃምስ
 ኅብስት ወደቲ ዓሣት።
 ሰ አይተው አምስት እንጀራ ሁ
 ለት ዓሣም አለ አሉት።
 ሰ ወአዘዘሙ ለክሎሙ ያርፍቅ
 ዎሙ በበምርፋታቲሆሙ ዲበ
 ሐመልማል ሣዕር = ዮሐ ፮ ፲፫፤
 ሰ በለመለመ ሣር ላይ በየመቀ
 መጫቸው ሁሉንም ያስቀም
 ጧቸው ዘንድ አዘዘቸው።
 ሰ ወረፈቁ በበምርፋታቲሆሙ።
 ሰ ተከፍለው ተከፍለው ተቀመጡ

ወንጌል ዘግርቆስ ፤

በበደት። መቶ መቶው። እስከ ሰባ ይሥዕርሙ ለሕዝብ ።

ወበበሃ። እምሳ አምሳው። አንድም መቶ መቶውን ባምሳ ሰደቃ፤ አምሳ አምሳውን በመቶ ሰደቃ።

ግጹ ወነሥኦን ለጅ ጎብስት ወለክ ልኤቲ። ዓሣት ወነጸረ ሰማየ።

ግጹ አምስቱን እንጀራ ሁለቱንም ዓሣ ይዘ ወደሰማይ አየ። ወበረከ። ባረከም። ወፈተተ ጎብስተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ። ጎብስቱን ቁርሶ ያቅርቡላቸው ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ ወከፈሎሙ ለኩሎሙ እምፎቲ። ዓሣትኒ። ሁለቱንም ዓሣ ለሁሉ ከፈለግኩ ወበልዑ ኩሎሙ ወጸግቡ። ግጹ ሁሉም በልተው ጸገቡ። ግጹ ወአግኝሁ ዘተርፈ ፍተታተ ፤ ወይተ መሳደምተ። ግጹ የተረፈውንም ቁራሽ አሥራ ሁለት መሰብ አነሱ። ወእምዓሣሁኒ። ዓሣውም። ግጹ ወእለሰ በልዕም ለውለቱ ጎብስት ዕደው ሃጀት። ግጹ ያን እንጀራ የበሉት ሰዎች ግን ወንዶቹ አምስት ሽሀ ናቸው።

ዘከመ ሐረ ዲበ ማይ፤ ግጹ ወአገበሮሙ ሶቤሃ ለአርዳኢሁ ይዕርጉ ሐመረ ወይቅድምም ማዕዶተ ቤተ ሳይዳ፤ ግጹ ወደመርከብ ገብተው ወደቤተ ሳይዳ ወደማዶ ይቀድሙት ዘንድ በዘያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ግድ አላቸው።

እስከ ሰባ ይሥዕርሙ ለሕዝብ ። ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ ወእምድጎረ ፈነዎሙ ሐረ ወኃለፈ እምሀየ። አሰናብቷቸው ከዚያ ወጣ። ወዓርገ ደብረ ከመ ይጸሊ። ሊጸልይም ወደተራራ ወጣ። ግጹ ወመስዩ ብሔር ሀለወት ሐመር ማእከለ ባሕር። ግጹ በመሸም ጊዜ መርከቢቱ ከባሕር መካከል ነበረች፤ ወውለቱሰ ባሕቲቱ ሀሎ ወስተ ምድር። እሱ ግን ብቻውን በምድር ነበር፤ ግጹ ወርእዮሙ እንዘ የሐውሩ ወጥቀ ይትመነደቡ። ግጹ እጅግም እየተጨነቁ ሲሄዱ አያቸው። ወየሐምሞሙ ነፋስ፤ ነፋስም ያስጨንቃቸው ነበር። እስመ እምገጸሙ ወለቱ። ከወደፊታቸው ነውና። ግጹ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽኦ ጎቤሆሙ ኦግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር። ማቲ ፤፬ ጳ፴። ግጹ ባራተኛው ሰዓተ ሌሊት ጌታ በባሕር ላይ እየሄደ መጣ። ወፈቀደ ይትዓደዎሙ፤ ሊያልፋቸውም ወደደ፤ ግጹ ወሶበ ርእይዎ የሐውር ዲበ ባሕር መሰሎሙ ምትሐተ። ግጹ በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰላቸው። ግ ወኩሎሙ ርእይዎ ወደንገፁ። ግ ሁሉም አይተው ደነገጡ። ወአውየው። ራሁም።

ወነበሮሙ ሶቤሃ። ያን ጊዜ ተናገራቸው። ወይቤሎሙ ተአመኑ ከመ አነውለቱ። እኔ እንደሆንኩ እመኑ አላቸው፤ ወኢትፍርሁ፤ አትፍሩ። ግጹ ወዓርገ ጎቤሆሙ ወስተ ሐመር። ግጹ ወደመርከብ ወደሳቸው ወጣ። ወሀደገ ነፋሱ። ነፋስም ጸጥ አለ። ወፈድፋደ ተደመ፤ ፈጽመው ተደነቁ። ወአንከርዎ፤ አደነቁት፤ ግጹ ወአመሂ ጎብስት ኢለበውም። ግጹ በንጀራው ጊዜ አላስተዋሉም ነበር። እስመ ጽሉል ልቦሙ። ልቡናቸው ተሸፍኑዋልና።

ዘከመ ገብረ መንክራተ በጌን ሴሬጥ በገሚሠ ጽንፈ ልብስ። ግጹ ወሶበ አደዉ ወበጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ፤ ማቲ ፵ ፵፬፤ ግጹ ተሻግረውም ከጌንሴሬጥ ምድር በደረሱ ጊዜ። አርሰዩ ሀየ፤ ከዚያ መርከባቸውን አስጠጉ። ወወጸኦሙ እምሐመር አእመርዎ ሶቤሃ ሰብእ ይእቲ ሀገር ከመርከቡም በወጡ ጊዜ ያንጊዜ የዚያ አገር ስዎች አወቁት። ግጹ ወሮፁ ወስተ ኩሎ በሐውርት ወእምጽኦ ድውያነ በአራታት ግጹ ወደየሀገሩ ርጡ ድውያንንም ባልጋ አመጡ።

የማርቆስ ወንጌል፤

ወይወስዱ ጎበ ሰምፁ ከመ ሀሎ ውለቱ ህዩ።
 እሱ ያለበትን ወደሰሙበት ይ ወስዷቸዋል።
 ሃጼ ወውስተ አጎጉር ወአዕፃዳት ጎበ ቦአ ውስተ ምሥያጣት ያነብርዎሙ ለድውያን።
 ሃጼ ከገባበት ቦታና እገር ድውያንን ከደባባዩ ያኖሯቸው ነበር ወአስተብቀሳቸው ከመ ይግ ሥሁ ጽንፈ ልብሱ።
 የልብሱንም ጫፍ ይይዙ ዘንድ ማለዱት፤ ወክሉሙ እለ ገሠሥዎ የሐይዉ።
 የያዙትም ሁሉ ይድኑ ነበር፤

በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓ ቶሙ።

ምዕራፍ ፯።

፩ ወተጋብኡ ጎቤሁ ጸሐፍት ወ ፈሪሳውያን መጸሐሙ እምኢ የሩሳሌም።
 ፪ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም መጥተው ወደሱ ተሰ በሰቡ።
 ፫ ወርእይዎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይበልፁ እክለ ዘእንበለ ይት ሐፀቡ እደሆሙ። ማቴ ፲፭ ፪፤
 ፬ ደቀ መዛሙርቱን እጃቸውን ሳይታጠቡ ሲበሉ አዩዋቸው
 ፭ እስመ ፈሪሳውያንስ ወክሉሙ እይሁድ ለእመ በሕቁ ኢተ ሐፀቡ እደዊሆሙ ኢይበልፁ እክለ፤
 ፮ ፈሪሳውያን ግን እይሁድ ሁሉ እጃቸውን በጅጉ ሳይታጠቡ አይበሉም ነበርና። መላልሰው ደም እስኪሰርበው እስኪመለ ጥ ድረስ ከልታጠቡ አይበሉም

እስመ የዓቅቡ ሥርዓቶሙ ለ ረበናት።
 የረበናትን ሥርዓት ይጠብቁ ነበርና።
 ፬ ወዘሂ ተሳየጡ እምሥያጥ ኢ ይበልፁ ለእመ ኢያጥመቅዎ ከገበያ የተገዛውንም በውሀ ካላጠቡ አይበሉም ነበር።
 ወባዕደኒ ብዙኅ ጎርመተ ዘይ ትዓቀቡ።
 ሌላም የሚጠብቁት ብዙ ሥርዓት አለ፤
 ወያጠምቁ ጽዋዓተኒ፤
 ጽዋውንም ያጥቡት ነበር።
 ወቂሳቀሳተ፤
 ብርቱን ድስቱን።
 ወጽሕርታተ፤
 ማድጋውን።
 ወኦራታተ።
 አልጋውን።

፭ ወይቤልዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለምንት ኢየሐውሩ አር ዳኢክ በከመ ሠርፁ ረበናት
 ፮ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ እንደሽማግሎች ሥርዓት ለምን አይሄዱ አሉት፤ ወዘእንበለ ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ይበልፁ እክለ።
 እጃቸውንስ ሳይታጠቡ ለምን እህል ይበላሉ።
 ፯ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አመደልዋን ሠናዩ ተነበዩ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ እንዘ ይብል ዝሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልቦሙስ ነዋኅ ይርጎቁ እምኔዩ።
 ኢሳ ጳጳ ፲፫።
 ፺ እናንት ግብዣች ኢሳይያስ እኒህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል በልባቸው ግን ፈጽ

መው ከኔ ይርቃሉ ብሎ ኢሳይያስ እውነት ተናግሮባችኋል።
 ወከንቶ ያመልኩኒ።
 በከንቱ ያመልኩኛል።
 ፯ እንዘ ይሄህሩ ሥርዓታተ ትእዛዛተ ሰብእ።
 ፺ በሰዎች ሥርዓት ትምርት እያስተማሩ።
 ፻ ወየኃድጉ ትእዛዛተ እግዚአብሔር ወየዓቅቡ ትእዛዛ እንለ እመሕያው።
 ፺ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትተው የሰውን ሥርዓት ይጠብቁ ነበረና። ጥምቀታተ ጽዋዓት ወቂሳቀሳተ ጽዋውን ብርቱን ድስቱንም ማጠብ።
 ወጽርሐታተ።
 ማድጋውን።
 ወባዕደኒ ብዙኅ ዘይመስሎ ለዝንቱ፤
 ሌላውንም ይህን የመሰለውን ሁሉ፤
 ፱ ወይቤሎሙ ርቱዕነ ትዕልዉ ትእዛዛተ እግዚአብሔር ከመ ትዕቀቡ ትእዛዛ ርእስከሙ፤
 ፱ የራሳችሁን ትእዛዝ ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለታፈርሱ ይገባልን አላቸው
 ፲ ወሙሴ ይቤለክሙ አክብር አባክ ወእመክ፤
 ዘፀ ፳ ፲፱። ዘዳ ፳ ፲፮። ኤፌ ፯ ፳። ዘፀ ፳፩ ፲፮። ዘሌ ፳ ፱። ምዕ ፩ ፳።
 ፲ ወሙሴ እናትና አባትክን እክብር ብሏችኋል።
 ወዘእኅሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።
 አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

፲፩ ወለንት-መሰ ትብልዎ ዘይቤሉ ለአቡሁ።

፲፪ እናንተ ግን ላባቱ የሚመልሰውን ትነግሩታላችሁ። እው ለእሙ።

፲፫ ወይም ለናቱ የሚመልሰውን ቀርባን ዘረባሀክ እምኔየ ብሂል ከኔ ያገኝኸውን ቀርባን ነው ማለት ነው።

፲፬ ኢታብውህዎ ይግበር ምንተኒ ለአቡሁ ወለእሙ።

፲፭ ላባትና ለናቱ ምን ምን ያደርግ ዘንድ አታሰናብቱትም።

፲፮ ወትሥዕሩ ቃለ እግዚአብሔር በእንተ ትእዛዝ ዘሠራዕኸሙ።

፲፯ ለሠራችሁት ሥራት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ታፈርሳላችሁ። ወዓዲ ብዙኅ በአምሳለ ዝንቱ ዘትገብሩ።

፲፰ ዳግመኛም ሌላም የምትሠሩት ይህን የመሠለ ብዙ አለ

፲፱ ወጸውዎሙ ካዕበ ለሕዝብ ወ ይቤሉሙ ስምዑ ነፍሳኸሙ ወለብወ። ማቲ ፲፭ ፲።

፳፬ ሁለተኛ ሕዝቡን ጠርቶ ስሙ እወቁ አላቸው።

፳፭ አልዐ ዘይበውእ እምአፍኦ ውስተ አፋሁ ለሰብእ ዘይክል አርክሶቶ።

፳፮ ከውጭ ወደ ሰው አፍ የሚገባው ሊያረክሰው አይችልም፤ ዘእንበል ዳሶሙ ዘይወፅእ እምልቡ ለሰብእ ውእቱ ያረከሶ ለሰብእ።

፳፯ ከሰው ልብ የሚወጣ እሱ ያረክሰዋል እንጂ።

፳፰ ዘዐ እዝን ሰሚን ለይሱማዕ

፳፯ ጆር ያለው ይሰማ። ወበዊል ቤተ እምኅበ ሕዝብ

ተስእልዎ አርዳኢሁ ዘንተ አምሳለ።

፳፱ ከሕዝቡም ዘንድ ወደ ቤት በገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ይህን ምሳሌ ጠየቁት።

፳፻ ወይቤሉሙ አንትሙኒ ከመዝኑ አትሌብወ።

፳፺ እናንተም እንዲህ ገና አታውቁምን።

፳፻፩ ኢተአምሩኑ ከመ ነፍሱ ዘእም አፍኦ ይበውእ ውስተ ሰብእ አይክል አርክሶቶ።

፳፻፪ ከውጭ ወደ ሰው የሚገባው ሁሉ ሰውን እንዳይገዳው አታውቁምን።

፳፻፫ እስመ አይበውእ ውስተ ልቡ ዘእንበል ውስተ ከርሙ ክመ

፳፻፬ ወደ ሆዱ ብቻ ነው እንጂ ወደ ልቡ አይገባምና።

፳፻፭ ወጽመ ይትከዓው እንዘ ያን ጽሕ ነፍሱ መበልከተ።

፳፻፮ መብሉን ሁሉ ሲያጠራ ቆይቶም ይወጣል።

፳፻፯ ወይቤሉሙ ዘይወጽእ እም አፍሁ ለሰብእ ውእቱ ያረከሶ ለሰብእ።

፳፻፰ ከሰው የሚወጣው እሱም ሰውን ይገዳዋል። ዘፍ ፯ ር እስመ እምሥጦ ልቡ ለሰብእ ይወጽእ ነፍሱ ሕሊና እነዩ።

፳፻፱ ከሰው ከልቡ ውሥጥ ክፉ አሳብ ሁሉ ይወጣልና። ዘውእቱ ዝሙት ይህም ዝሙት ነው

፳፻፺ ወቀተል መግደል ወሥርቅ። መስረቅ

፳፻፺፩ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ

፳፻፺፪ ወደ ጉልማሳ ሚስት መሂድ

ወትዕግልት። ቅሚያ ወእከይ ክፋት።

፳፻፺፫ ወጉሕሉት፤ ክዳት ወጽልሑት። ሽንገላ።

፳፻፺፬ ወምርዓት። ድርዓት ወጽርፈት፤ ስድብ።

፳፻፺፭ ወትዕቢት። ትዕቢት፤ ወሕመሚ ዓይን። ምቀኝነት ወዕቢድ፤ ስንፍና።

፳፻፺፮ ዝንቱ ነፍሱ እከይ ይወጽእእ

፳፻፺፯ ምውሥጥ፤ ይህ ሁሉ ክፉ ነገር ከውሥጥ ይወጣል፤

፳፻፺፰ ወያረከሶ ለሰብእ። ሰውን ይገዳዋል፤

፳፻፺፱ በእንተ ከነናዊት።

፳፻፺፻ ወተንሚኦ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ሶረ ብሔረ ጢሮስ ወ ሲዶና፤ ማቲ ፲፭ ፳፭።

፳፻፺፻፩ ጌታም ከዚያ ተነሥቶ ወደጢሮስና ወደሲዶና ሂደ።

፳፻፺፻፪ ወቦአ ቤተ ወኢፈቀደ ያእምሮ መኑሂ።

፳፻፺፻፫ ከቤትም ገባ ማንም ማን ሊያውቀው አልወደደም።

፳፻፺፻፬ ወስእነ ተከብቶ። መሠወርም አልተቻለውም፤

፳፻፺፻፭ ወእምዝ ሰምዓት በእንቲአሁ አሐቲ ብእሲት እንተ ጋኔን እኩይ እገዛ ለወለታ፤

፳፻፺፻፮ ከዚህም በኋላ ልጅዋን ርኩስ ጋኔን የያዘባት እንዲት ሴት የሱን ነገር ሰማች።

፳፻፺፻፯ ወቦአት ወሰገደት ሉቱ ታሕተ እገሪሁ። ገብታም ከእግሩ በታች ሰገደችለት፤

፳፻፺፻፰ ወአረግዊት ይእቲ ብእሲት፤ ፳፻፺፻፱ ያችም ሴት አረግዊት ናት። ወሲሮፈኒቲሳዊት።

ሲፎሬኒቂሳዊትም ናት ሐተታ አረማዊት ከነናዊት ከንዓናዊት ጽርአዊት ሶርያዊት ሲፎሬንቂሳዊት ይላታል ስምንት ጋጥ ያላት ናት የሰው ትውልድ ከብዙ ወገን ነውና ወሰክለቶ ያውጽእ ጋኔን እም ወለታ ከልጅዋ ጋኔን ያወጣላት ዘንድ ለመነኝት

ጸ፮ ወይሌላ እግዚእ አዲሱ ሳይሆን ጊ ቅድመ ምዕረ ይጽገቡ ውሉድ፤

ጸ፯ ጌታም ቁዱ ልጆች ይጽገቡ አላት። እስመ እኮ ሠናይ ነሢአ ኅብስት ውሉድ ወውሂብ ለከለባት። የልጆችን እንጀራ ነሥቶ ለውሾች መስጠት አይገባምና፤

ጸ፰ ወተሰጥወቶ። መለሰችለት። ወትቤሎ እወ እግዚእ ከለባትኒ ይበልፀው በታሕተ ማዕድ ፍርፋራተ ዘያወድቁ ደቂቅ

ጸ፱ አዎን አቤቱ ውሻም ልጆች ከማዕድ የጣሉትን ፍርፋራ ይበላሉ አለችው።

ጸ፲ ወይሌላ በገንቱ ቃልኪ ሐረ ወጽእ ውሉቱ ጋኔን እም ወለትኪ

ጸ፳ ስለዚህም ነገርኸ ሂጂ ጋኔንም ከልጅኸ ወጥቷል አላት።

፴ ወሐረት ወአተወት ቤታ።

፴፩ ወደቤቷም ተመለሰች። ወረከበታ ለወለታ ልብስታ ወትነብር ዲበ ናራታ። ልጁዋን ልብሷንም ልብሷ ባልጋውም ተቀምጣ አገኘቻት ወኃደጋ ጋኔና። ጋኔንዋም ተዋት።

ዘከመ ረወሶ ለበሐም ወጽሙም

፴፩ ወኃሊፎ ካዕበ እም ጢርስ ወሐረ እንተ ሲዶና ወባሕረ ገሌ ላ እንተ ሺቱ አጎጉር።

፴፪ ዳግመኛ ከጢርስ አልፎ ባሥሩ ሀገር መካከል ወደገሊላ ባሕርና ወደሲዶና ሂደ።

፴፫ ወአምጽኡ ኅቤሁ በሐመ ወጽሙመ ። ማቴ ። ፴፪ ። ሉቃ ፤ ፩ ፤ ፲፬ ።

፴፬ ደንቆሮም ድጻም ይዘው ወደሱ መጡ። ወአስተብቀሶም ከመ ይደይ እዴሁ ላዕሌሁ። እጁንም ይጭንበት ዘንድ ማለዱት።

፴፭ ወአግኑም እምሰብእ ባሕተቱ

፴፮ ብቻውንም ከሰው ለየው፤ ወወደየ አፃብኒሁ ውስተ አዘኒሁ፤ ጣቱንም ከጆሮው ጫነበት፤ ወተፍአ፤ ምራቁንም ተፋበት፤ ወገሠሠ ልሳና፤ ምላሱንም ዳሰሰው፤

፴፱ ወነጻረ ሰማየ፤

፵፱ ወደሰማይ አየ፤ ወአስተምሐረ። አዘነም፤ ወደቤ ኤፍታሒ ኤፍታሒ ። ኤፍታሒ ኤፍታሒ አለ። ተረኅው ብሂል። ተከፈት ማለት ነው።

፵፻ ወሶቤሃ ተከሥተ ዕዘኒሁ፤

፵፻፭ ያንጊዜም ጆሮው ተከፈተ። ወተፈትሐ ማዕሠረ ልሳን። የምላሱም ዕሥራት ተፈታ። ወተናኘረ ርቱና፤ አቃንቆም ተናገረ።

፵፯ ወገሠዎሙ አይንግሩ ወአለ መኑሂ፤ ለማንም ለማን እንደይናገሩ ገሠዋቸው፤ ወአምጣነ ይከልዎሙ ውሉቱ ፈድፋድ ይነግሩ ሎቱ፤ አሳቸው ግን በከለከላቸው መጠን ይናገሩ ነበር።

፵፺ ወፈድፋድ ያነክርዎ ወእንዘ ይብሉ ሚሠናይ ኩሉ ዘገብረ ዝንቱ ብእሲ።

፵፻ ይህ ሰው የሠራው ምን ያምር እያሉ ፈጽመው ያደንቃሉ ለጽሙማን ያስምዎሙ፤ ደንቆሮዎችን ያሰማቸዋል፤ ወለበሐማን ያነብሰሙ፤ ዲጻዎችን ያናግራቸዋል።

በከመ አብዝኅ ኅብስተ ዳግመ። ምዕራፍ ፳።

፩ ወይአተ አሚረ ካዕበ ብዙኅ ሰብእ እንዘ ሀሉ አልቦሙ ዘ ይበልፀው ማቴ ፲፭ ፴፪፤

፩ በዚያም ወራት ብዙ ሰው ሳለ የሚበሉት አልነበራቸውም

፪ ወጸውዎሙ ለአርዳኢሁ ወይ ቤሎሙ ያምሕሩኒ እሉ ሰብእ

፫ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እኒህ ሰዎች ያሳዘኑኛል አላቸው። ናሁ ማልሶሙ ዮም እንዘ ይጻንሐኒ።

፬ ሲጠብቁኝ ሶስተኛ ቀናቸው ነውና። ወአልቦሙ ዘይበልፀው። የሚበሉትም የላቸውም፤ ወእመኒ ሠናርክምሙ ርኅባኒ ሆሙ ይእትው አብያቲሆሙ ይደክሙ በፍናት።

ወንጌል ዘግርቆስ =

ረ ወደቤታቸውም ይገቡ ዘንድ ተርበውም ባሰናብታቸው በመንገድ ይደክማሉ።

ወእለሂ መጽኤ እምርኅቅ ከሩቅም የመጡ አሉ።

፩ ወይቤልም አርዳኢሁ መኑ ዘ ይክል በዝየ በገዳም አጽግቦቶሙ ኅብስተ ለዝንቱ ክሉ ሕዝብ፤

፪ ደቀ መዛሙርቱ በዚህ በገዳም ይህን ሁሉ ሕዝብ ማጽገብ የሚቻለው ማነው አሉ፤

፫ ወይቤሎሙ ሚመጠን ኅብስተ ብክሙ።

፬ ምን ያህል እንጀራ አላችሁ አላቸው።

ወይቤልም ሰብኤ፤ ሰባት ነው አሉት።

፭ ወአዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቱ ዲ በ ምድር።

፮ ሰዎቹን ከምድር ይቀመጡ ዘንድ አዘዘቸው፤

ወነሥኦን ለሰብኤ ኅብስት፤ ሰባቱንም እንጀራ ያዘ።

ወአዕኩተ። አመሰገነ። ወፈተተ። ቄረሰ።

ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ ለሕዝብ።

ያቅርቡላቸው ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው።

ወአቅረቡ ለሰብእ። ለሰዎችም አቀረቡ፤

፯ ወባሙ ንግድ ኅዳጥ። ፯ ጥቂት ንግም ነበራቸው።

ወባረክ ኪያሁኒ። ያንም ባረከው።

ወይቤሎሙ አቅርቦ ሎሙ ዘኒ ይህን አቅርቦላቸው አላቸው።

፳ ወበልዑ ወጸገቡ። ፳ በልተውም ጸገቡ።

ወዘአግኝሁ ዘተርፈ ፍተታተ መልዓ ኋተ አስፈራጸት።

ያነሱት የቀራሽ ትራፊ ሰባት እንቅብ መላ።

፱ ወእለሰ በልዑ የአክሉ ማጀ።

፱ የበሉትም አራት ሽሀ ያህላሉ ወእምዝ ፈንዎሙ ሶቤሃ ይሉ።

ከዚህም በኋላ ይሄዱ ዘንድ አሰናቡታቸው።

፲ ወእምዝ ዓርገ ሐመረ ምዕለ አርዳኢሁ ወበጽሐ ውስተ ደወለ ድልማኑታ።

፲ ከዚህም በኋላ ከመርከብ ገብቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ወደ ድልማኑታ ሄደ።

ዘከመ ኅሠሁ ትእምርተ እምሰማይ።

፲፩ ወወጽኤ ፈሪሳውያን ማቲ፤ ፯፡ ፩ = ሉቃ ፲፩፡፶፬።

፲፩ ፈሪሳውያንም ወጡ። አኃዙ ይትኅሥሥዎ።

ይክራከሩትም ጀመር። ወሰአልዎ ትእምርተ እምሰማይ እንዘ ያሚክርዎ።

ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ለመኑት።

፲፪ ወተከዘ በመንፈሱ። ፲፪ በልቡም ተቄረቄረ።

ወይቤ ምንትኑ ተኃሥሥ ትእምርተ ዛቲ ትውልድ።

ይች ትውልድ ለምን ምልክት ትሻለች

፲፫ አማን አብሰክሙ ከመ አይት ወሀባ ለዛቲ ትውልድ ትእምርት።

፲፫ ለዚህች ትውልድ ምልክት አይሰጣትም ብዬ በውነት እ፣ግ ፈችኋለሁ።

ወኃደጎሙ ወግርገ ካዕበ ሐመረ ወሐረ ማዕደተ።

ትቷቸው ሁለተኛ ዘመርከብ ተጭኖ ወደግዶ ሄደ፤

፲፬ ወረሰዑ ነግሐ ኅብስት፤ ግቲ ፲፯፡፭፤

፲፬ እንጀራ መውሰድን ረሱ፤ ወአልቦሙ ዘእንበለ አሐቲ ኅብስት ምስሌሆሙ ውስተ ሐመር፤

እርሳቸውም ካንዲት እንጀራ በቀር በመርከብ አልነበራቸውም። ሐተታ ማቴዎስ ዘእንበለ አሐቲ አላለም፤ ግርቆስ ዘእንበለ አሐቲ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ክነሰ ዘንድ የለም ማለት ልማድ ነውና፤ ማቴዎስ ዘእንበለ አሐቲ አላለም ወበውስተ ውሁድኒ ንብል አልቦ እንዲል ሐንድም ግርቆስ አንዲት ሳትቀር ሲል ነው። አግብኤ ሊተንዋይየ ዘእንበለ ብአሊትየ እንዲል።

፲፭ አዘዘሙ ወይቤሎሙ ጭቁ ወተኛቀቡ እምነ ብኅዓ ፈሪሳውያን ወእምነ ብኅአሙ ለሄርድሳውያን።

፲፭ ከሄርድሳውያንና ከፈሪሳውያን እርጅ አስተውላችሁ ተጠባቂ ብሎ አዘዘቸው።

፲፮ ወሐለዩ በበደኖቲሆሙ።

፲፮ እስበሳቸው አሰቡ ወይቤሎ ለ አሰሙ ኅብስተ ኢያሃእነ፤

እንጀራ ስለአልያዝን ነውን ለሉ ወአእመርሙ እግዚእ ሊየሱስ ወይቤሎሙ ምንተ ትሐልዩ፤ በልብክሙ።

፲፯ ረታም እውቆባቸው በልባችሁ ምን ታስባላችሁ አላቸው።

እስመሁ ኅብስት አልብከሙ።
 እንጀራ የላችሁምና ነው።
 ዓዲኑ ተአምሩ ወኢትሌብወ።
 ገና አላወቃችሁም ልብ አላ
 ረጋችሁም።
 ልብከሙኑ ጽሉል።
 ልባችሁ ደንቆር ነውን፤
 ፲፩ ወአዕይንት ብከሙ ወኢትራ
 እዩ። ግር ጸ ግ፩ ዮሐ ጸ ፲፩።
 ፲፪ ዓይን አላችሁ አታዩም፤
 ወዕዘን ብከሙ ወኢትሰምዑ
 ጆርም አላችሁ አትሰሙም።
 ወኢትዜክፋኑ።
 አታስቡምን።
 ፲፫ ዘአመ ኃምስ ኅብስት ፈተትኩ
 ለ፶፪ ብእሲ።
 ፲፬ ላምስት ሽህ ሰው አምስት እ
 ንጀራ በቂረስኩ ጊዜ።
 ሚመጠነ አግኃሥከሙ አክፋረ
 ዘመልዓ ፍተታተ ዘተርፈ።
 የተረፈውን ቁራሽ ምን ያህል
 ቅርጫት የመላ እነሳችሁ አላ
 ቸው።
 ወይሌልዎ ፲ተ ወደተ።
 አሥራ ሁለት ነው አሉት።
 ፳ ወይሌሎሙ አመኔ ሰብዑ ኅ
 ብስተ ለ፶፪ ብእሲ ሚመጠነ
 አግኃሥከሙ አስፈራጊተ ዘመ
 ልዓ ፍተታተ ዘተርፈ።
 ፳ ላራት ሽህ ሰው ሰባት እንጀ
 ሬ በቂረስኩ ጊዜ የተረፈውን
 ቁራሽ ስንት እንቅብ የመላ አ
 ነሳችሁ።
 ወይሌልዎ ሰብዑ።
 ሰባት ነው አሉት።
 ፳፩ ወይሌሎሙ አፎ እንክ ዘኢት
 ሌብወ።
 ፳፪ እንክያ አለማስተዋላችሁ እን
 ደምን ነው አላቸው።

በእንተ ዕውር ዘቤተ ሳይዳ።
 ፳፫ ወበጸሐሙ ቤተ ሳይዳ አም
 ጽኢ ኅቤሁ ዕውረ።
 ፳፬ ወደ ቤተ ሳይዳም በደረሱ ጊዜ
 ዕውርን ወደሱ አመጡ፤
 ወአስተብቀሩም ይግሥሥ።
 ይዳስሰው ዘንድ ማለዱት።
 ፳፭ ወአኃዘ በእደሁ ለውለቱ ዕው
 ር ወአውጽኦ አፍአ እምሀገር።
 ፳፮ ያን ዕውር በጁ ይዘ ከሀገርም
 አፍአ አወጣው።
 ወተፍዓ ውስተ አዕይንቲሁ።
 ባይኑም ተፋበት።
 ወገሥሥ። ዳሰሰውም።
 ወይሌሎ ምንተ ትሬኢ።
 ምን ታያለህ አለው።
 ፳፯ ወነጻረ ወይሌ እሬኢ ሰብአ
 ከመ ዕፀው ያንሰሰዉ።
 ፳፰ አይቶ ሰዎች እንደዛፍ ሲመ
 ላለሱ አያለሁ አለ። ሐተታ ዕ
 ውር ሆኖ ተወልዷል ያሉ እ
 ንደሆነ በምን አውቆ ቢሉ በ
 በትሩ። ከተወለደ በኋላ ታውሯ
 ል ያሉ እንደሆነ የተመቸ።
 ፳፱ ወገሥሥ አዕይንቲሁ ካዕበ።
 ፳፻ ሁለተኛ አይኑን ዳሰሰው።
 ወርአየ ዳኅነ።
 ፍጹም ብርሃን አየ።
 ወነጻረ ከሎ ብሩሃ።
 ሁሉን ገልጦ አየ።
 ፳፻ ወፈንዎ ቤቶ።
 ፳፻ ወደ ቤቱም ሰደደው።
 ወይሌሎ ኢትባዕ ውስተ አዕ
 ዓዳት።
 ወደ መንደርም አትገባ።
 ወአልቦ ዘትነገር በውስተ ሀገ
 ርኒ፤
 በመንደርም ለማንም አትናገ

ር አለው። ሐተታ ዕውር የባ
 ሕታውያን ምሳሌ። ጥቂት ጸጋ
 የተሰጣቸው እንደሆነ ሰውን
 ሁሉ በግዕዝ እንስሳ ያዩታል
 ሁለተኛ ቢዳስሰው ፈጽሞ እ
 ንዳየ ፍጹም ጸጋ የተሰጣቸው
 እንደሆነ ኃጥእ ጸድቅ አማኒ መ
 ናፍቅ ሳይለዩ ሁሉን ይወዳሉና
 በእንተ ተአምኖተ ጴጥሮስ።
 ፳፻ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ወአ
 ርዳኢሁ ውስተ አገጉረ ቂሣ
 ርያ ዘፈልጸሰ። ማቲ ጸ ፲፫ ሉቃ
 ፱ ፲፭።
 ፳፻፲ ጌታ ወደ ፊልጶስ አገር ወደ
 ቂሣርያ መንደሮች ሄደ።
 ወተስከሎሙ ለአርዳኢሁ በፍ
 ኖት መነ ይብለኒ ሰብእ ከመ
 አነ ውለቱ።
 እኔ እንደሆንኩ ሰው ማን ይ
 ለኛል ብሎ ደቀ መዛሙርቱን
 በመንገድ ጠየቃቸው።
 ፳፻፲ ወይሌልዎ የሐንስገ መጥምቀ
 ፳፻፲ የሐንስ መጥምቅን ይሉሃል።
 አው ኤልያስሃ።
 ወይም ኤልያስን፤
 አው ጅዱ እምነቢያት፤
 ወይም ከነቢያት አንዱን ይሉ
 ሃል አሉት፤
 ፳፻፲ ወይሌሎሙ አንትሙኔ መነ ት
 ብሉኒ።
 ፳፻፲ እናንተስ ማነው ትሉኛላችሁ
 አላቸው።
 ወተሠጥም ጴጥሮስ ወይሌሎ
 አንተ ውለቱ ክርስቶስ፤
 ጴጥሮስም አንተ ክርስቶስ ነህ
 ብሎ መለሰ።
 ፱ ወገሥሥ ከመ ኢይንገሩ ወ
 ኢሎሙኒ በእንቲሁ።

ወንጌል ዘማርቆስ።

፴ ለግንም ለግን እንዳይናገሩ ገ ወፃዥው።

በእንተ ትንቢት ዘሕማማት

፴አ ወሉኅዘ ይምሐርሙ ከመ ሐ ለዎ ለወልደ እንባ እመሕያው ብዙኃ ያሕምም ወያመክርዎ ረበናት ወሊቃነ ከሀናት።

፴፩ ጌታም ሽማግሎች የከሀናት አ ለቆች ይፈትኑት ዘንድና ብዙ መከራ ያመጡበት ዘንድ እን ዳለው ያስተምራቸው ጀመር ወይቀትልዎ። እንዲገደሉት ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት። በሶስተኛውም ቀን እንዲነሳ።

፴፪ ወገሃደ ነገርሙ ዘንተ ነገረ።

፴፫ ይህንም ነገር ገልጦ ነገራቸው ወሉኅዘ ይገምዎ።

ይቆጣውም ጀመር፤

፴፫ ወተመይጦ ወነጸረ ኅበ አርዳ ኢሁ።

፴፫ ተመልሶም ወደደቀ መዛሙርቱ አዩ።

ወገሠዎ ለኢጥርስ።

ኢጥርስንም ተቆጣው፤

ወይቤሎ ሑር እምድጎሪዩ ሰ ይጣን። አንተ ሰይጣን ከኋላዬም ሂድ አለው እስመ ኢትሂሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘእንባ እመሕያው የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና።

በእንተ ኅዳገ ርእስ ዘክርስቲ ያን።

፴፮ ወጸውአሙ ለሕዝብ ምስለ አ ርዳኢሁ። ግቲ ፲ ፴፰። ፲፮ ጳጳ ሉቃ ፱ ጳጳ፤ ፲፱ ጳጳ።

፴፯ ሕዝቡን ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ጠራቸው።

ወይቤሎሙ ዘይፈቅድ ይጸመ ደኒ ይጽልፃ ለነፍሱ ወያጥብ ዕ ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወ ይትልወኒ፤

ሊያገለግለኝም የሚወድ ጨ ክኖ የሞትን መስቀል ተሸክ ሞ ይከተለኝ አላቸው፤

፴፰ ዘይፈቅድ ያድጎና ለነፍሱ ለ ያግድፋ፡ሉቃ ፲፯ ፴፫። ዮሐ ፲፪ ጳጳ።

፴፯ ነፍሱን ሊያድናት የወደደ ይ ጣላት።

፴፰ ዘዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ይረክባ

ስለኔ ስለ ወንጌልም ነፍሱን የጣለ ያገኛታል ማለት ያድና ታል።

፴፯ ወምንት ይበቀሥ ለሰብእ ለእ መ ነሎ ኅለመ ረብሐ ወነፍ ሰ ኃጉለ፤

፴፰ ነፍሱን ካጣ ኅለሙን ሁሉ ቢ ያተርፍ ለሰው ምን ይረባዋል

፴፯ ወምንት እምወሀበ ሰብእ ቤዛ ሃ ለነፍሱ፤

፴፰ ወይስ ለነፍሱ ቤዛ ሰው ምን በሰጠ።

፴፯ ወዘኒ ኃፈረኒ ወኃፈረ ቃልየ በዛቲ ትውልድ ዘማ ወኃጥእት ግቲ ፲ ፴፫። ሉቃ ፱ ጳጳ፤ ፲፪ ፱።

፴፰ ዘማ ኃጠአተኛም በምትሆን በዚህች ትውልድ ያፈረኝን በ ነገራም ያፈረውን፤

፴፯ ወልደ እንባ እመሕያውኒ የኃ ፍሮ አመ ይመጽእ በሰብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ቅ ዳሳን።

፴፰ ወልደ እንባ እመሕያው ክር ስቶስም ባባቱ ምስጋና ከቅዱ ሳን መላእክት ጋራ በመጣ ጊዜ ያፍረዋል፤

ምዕራፍ ፱።

፩ ወይቤሎሙ ሀለጢ እምእለ ይ ቀውሙ ዝየ እለ ኢይጥዕምም ለሞት እስከ ይራእይዎ ለመን ግሥተ እግዚአብሔር እንዘ ት መጽእ በኃይል ግቲ ፲፮ ጳጳ ሉቃ ፱ ጳጳ፤

፪ የእግዚአብሔር መንግሥት በ ኃይል መጥታ እስኪያዩዎት ድረስ ከዚህ ቁመው ካሉት ሞ ትን የማይቀምሷት አሉ ብዬ እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ተወለጠ ራዕዩ በደብረ ታቦር።

፫ ወአመ ሰዳስ ዕለት ነሥአሙ ኢየሱስ ለኢጥርስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ።

፬ ኢየሱስ በስድስተኛው ቀን ኢጥርስን ያዕቆብንና ዮሐንስ ንም ወሰዳቸው።

፭ ወዓረጎሙ ደብረ ነዋኝ በባሕ ቲቶሙ።

፮ በብቻቸውም ወደ ረጅም ተ ራራ አወጣቸው።

፯ ወተወለጠ ራእዩ በቅድሚ ሆሙ።

፲ መልኩም በፈታቸው ተለወጠ ወአልባሲሁኒ በረቀ ወፃዕደወ ጥቀ።

፫ ልብሱ አበራ እጅግም ነጭ ሆነ።

፬ ወኢይክል መሐፒል ከግሁ አፃዕድዎቶ በዲበ ምድር፤

፭ በምድር ላይ ሸማ አጣቢ እን ደሱ ነጭ ግድረግ የማይቻ ለው፤ እንድም መሐፒል ሳሙ ና ነው።

፮ ወአስተርእይዎሙ ሙሴ ወኢ

የግርቆስ ወንጌል፤

ልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስለ
 እግዚአብሔር ሲሆኑ።
 ሌላያስና ሙሴ ከጌታ ጋራ
 ሲነጋገሩ ታዩዋቸው።
 ወአውሥኦ ኢጥሮስ።
 ሲጥሮስ ሙሴ።
 ወይቤሎ ለእግዚአብሔር ሲሆን
 ረቢ ይኒይሰን ንንበር ዝዩ።
 መምር ከዚህ ብንቀመጥ ለኛ
 መልካም ነው።
 ወንግበር ሠለስተ ማገደረ።
 ሶስትም ዳስ እንሥራ አለው።
 ስደ ለከ። አንዱን ላንተ።
 ወስደ ለሙሴ። ወስደ ለኤልያስ
 አንዱንም ለሙሴ። አንዱንም
 ለኤልያስ።
 ወኢየሱስም ለደብረ።
 የሚናገረውን አያውቅም ነዘር
 አስመ ድንገጥን እሙንቱ።
 ደንግጠው ነበርና።
 ወመጽአ ደመና ብሩህ ወጸለ
 ሱሙ።
 ብሩህ ደመና መጥቶም ሠው
 ራቸው።
 ወመጽአ ቃል እምደመና ዘይ
 ብል ዝነቱ ውእቱ ወልድዩ
 ዘአፈቅር።
 ከደመናም የምወደው ልጅ
 ይህ ነው።
 ወሎቱ ከምዕም።
 የሱንም ስሙት የሚል ቃል
 ተሰማ።
 ወእምዝ ነጺርሙ ግብተ አል
 ቦ ዘርኤዩ ህእንበለ እግዚአብሔር
 የሱስ ባሕቲቱ ምስሌህሙ።
 ድንገትም በተመለከቱ ጊዜ፤
 ጌታን ብቻ ከሳቸው ጋራ ነው
 እንጂ ያዩት የለም።
 ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አ
 ዘዘሙ እግዚአብሔር ሲሆን

ንግሩ ወኢሊመኑሂ ዘርኤዩ ዘ
 እንበለ አመ ተንሥኦ ወልደ
 እግዚአብሔር እመሕያው እምነ ምው
 ታን። ማቴ ፲፯፡፱።
 ከተራራም ሲወርዱ ጌታ የሰ
 ው ልጅ ከሙታን በተነሣ ጊዜ
 ነው እንጂ ሳይነሣ ያዩትን ለ
 ማንም ለማን እንዳይናገሩ አዘ
 ዛቸው።
 ወግቀቡ ቃሎ። ሚል ፱፡፭።
 ነገሩንም አስተዋሉ።
 ወኃሥሥም ምንት ውእቱ ተ
 ንሥኦ እምነ ምውታን፤
 ከሙታን መነሣት ምንም እ
 ንደሆነ ተመራመሩ።
 ወተሰክልም አርዳኢሁ ወይ
 ቤልም ይቤሎ ጸሐፍት ወፊሪ
 ሳውያን ኤልያስ ይቀድም መ
 ጸኢ። ኢሳ ፶፫ ፫። ፩።
 ጸሐፍት ፈሪሳውያን ኤልያስ
 አስቀድሞ ይመጣል ይላሉ ብ
 ለው ጠየቁት።
 ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ኤል
 ያስ ይመጽአ ቅድመ ወያስተ
 ራትዕ ነሱ።
 ኤልያስ አስቀድሞ መጥቶ ሁ
 ሉን ያቅናናል ብሎ መለሰላ
 ቸው።
 ወእፎ ጽሑፍ በእንተ ወልደ
 እግዚአብሔር እመሕያው ከመ ብዙኃ
 የሐምምም ወይሚንንም።
 በሰው ልጅ መከራ እንዲያመ
 ጡበት እንዲንቁትም እንደም
 ንስ ተጻፈ።
 ወባሕቱ አብለከሙ ኤልያስ
 ወድኦ መጽአ። ማቴ ፲፯፡፲፪።
 ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ እ
 ንደመጣ።
 ወገብሩ ላዕሴሁ ነሱ ዘፈቀዱ
 በከመ ጽሑፍ በእንቲአሁ፤

ስለሱ እንደ ተጻፈ የወደዱት
 ንም ሁሉ እንዳይረገቡት እ
 ነግራችኋለሁ።
 ወመጽአ ኅበ አርዳኢሁ።
 ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ
 ወረከበ ብዙኃን ሰብአ ኅቤ
 ሆሙ።
 ከሳቸውም ዘንድ ብዙ ሰው
 አገኙ።
 ወጸሐፍትኒ እንዘ ይሴክልምሙ
 ጸሐፍቶችም ሲጠይቁቸው።
 በእንተ ዘከመ ሐይወ ዘአስ
 ተራገዖ ጋኔ።
 ወሶበ ርኢይምሙ ነሱሙ ሰ
 ብአ ደንገጹ ወርፁ ሶቤሃ ወ
 አምሳም።
 ሰዎችም ባዩት ጊዜ ደንግ
 ጠው ያንጊዜውንም ርጠው
 ተገናኙት።
 ወተስእሎሙ ለጸሐፍት።
 ጸሐፍትን ጠየቃቸው።
 ምንተነ ትትኑሠሥምሙ።
 ለምን ትመራመረቶቻላችሁ።
 ወአውሥኦ ስደ እምውስተ
 አሕዛብ። ሉቃ ፱፡፱።
 ከአሕዛብ አንዱ መለሰ
 ወይቤሎ ሊቅ አምጸእክም ለወ
 ልድዩ ኅቤከ።
 መምህር ሆይ ልጄን ወደ አን
 ተ አምጥቼዋለሁ።
 አስመ ጋኔን በሐም አኅዘ።
 ድዳ ጋኔን አድርቦታልና።
 ወሀበ ረከቦ ይነጽሑ።
 ባገኘውም ሥፍራ ሁሉ ይጥለ
 ዋል።
 ወያስተራግዖ። ያራግጠዋልም
 ወያሌውና።
 ያስለገገዋልም
 ወያሰይና። ያሸነዋል።

ወንጌል ዘግርቀስ።

ያሰንኖ ። ስምንምን ያደ	ጳጳ ወዘልፈ ያወድቆ ኅበ ጸድፍ	ከእንግዲህም ወዲህ እትመለስበት፤
ርገዋል ።	ወውስተ እሳት ወማይ፤	ጳጳ ወአግዓሮ ብዙኃ፤
ወየሐቅዮ ስነኒሁ ።	ጳጳ ዘወትር ከእሳትና ከውሀ ከገደል ይጥለዋል፤	ጳጳ ብዙ አስጨነቀው ።
ጥርሱንም ያፋጫል ።	ከመ ይቅትሉ።	ጳጳ ወአስተራገፍ ወወፅኦ፤
ያዩብሶ ። ያደርቀውማል ።	ሊገለው፤	አራግጦት ወግ፤
ወእቤሎሙ ለአርዳኢክ ያውፅእዎ።	ወባሕቱ በዘትክል ርድኣኒ፤	ወኮነ ከመ በድን ።
ደቀ መዛሙርትህንም ያወጡት ዘንድ አልኋቸው።	ነገር ግን በሚቻልህ እርዳኝ።	እንደ በድን ሆነ፤
ወስዕንም ፈውሶቶ።	ወመሐረኒ፤ እዘንልኝ።	እስከ ይብሉ ብዙኃን ሞተ ።
መፈወሱም ተሳናቸው።	ጳጳ ወደቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ትቤ በዘትክል ርድኣኒ እመ ትክል አሚነ ነሱ ይትከሃል ለዘየአምን ።	ጳጳ ወአኅዞ እግዚእ ኢየሱስ በእዲሁ ወአንሥኦ ።
፲፰ ወአውሥኦ ወደቤሎሙ ኦትውልድ እንተ አልባቲ ሃይማኖት እስከ ማዕዚኑ እሄሉ ምስሌክሙ።	ጳጳ ጌታም አንተ አላመንክምና በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እንጂ ለሚያምንስ ሁሉ ይቻለዋል። አንድም አንተ ባታምን በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እንጂ ለሚያምን ግን ሁሉ ይቻለዋል፤	ጳጳ ጌታ በጁ ይዞ አነሣው ። ወተንሥኦ፤ ተነሣ ።
፲፱ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ትውልድ እስከመቼ ከናንተ ጋራ እኖራለሁ፤	ጳጳ ወጸርሐ አቡሁ ለውለቱ ወልድ ወደቤ አአምን።	ጳጳ ወበዊኦሙ ቤተ ይቤልዎ አርዳኢሁ በባሕቲቶሙ በእጩ ስዕነ ንሕነ አውፅኦቶ።
እስከ ማዕዚኑ እትጫገሙክሙ እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ፤ አምጽእዎ ዝዩ ኅቤዩ፤	ጳጳ የብላቴናውም አባት አምናለሁ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።	ጳጳ ከቤት በገቡም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ እኛ ማውጣት እንደምን ተሣነን አሉት ።
ወዲህ ወደኔ አምጡት አላቸው	ጳጳ ርድኦ ለድካመ ሃይማኖትዩ። ማመኔን እገዘው ማለት ሃይማኖቱን ፍጹም አድርግልኝ አለ ።	ጳጳ ወደቤሎሙ ዝንቱ ዘመድ ኢድክል አውፅኦቶ ዘእንበለ በጸም ወበጸሎት፤
፲፱ ወወሰድዎ ኅቤሁ፤	ጳጳ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይትራውጽ ሰብእ ።	ጳጳ ይህ ዘመድ ያለ ጸም ያለ ጸሎት ያወጣ ዘንድ አይችልም አላቸው ።
፲፱ ወደሱ ወሰዳት፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	ጳጳ ወወጸኦ ህዩ ሐረ እንተ ገለላ ከዚያም ወጥቶ ወደገለላ ሄደ ወኢፈቀደ ያእምርም ። ሊያውቁት ግን አልወደደም ።
ወሶበ ርእዮ ውለቱ ጋኔን ነጽሐ ሶቤሃ ውስተ ምድር፤ ያም ጋኔን ባዩው ጊዜ ያንጊዜውን በምድር ጣለው፤	ጳጳ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይትራውጽ ሰብእ ።	ጳጳ ዘከመ አቅደመ ነገረ መዊቶቶ
ወአስተራገጽ፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	ጳጳ ወመሐሮሙ ለአርዳኢሁ ማቴ፤
አራገጠው፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	፲፯ ጳጳ፤ ሉቃ ፱ ፳፪ ፤
ወአስወኛ።	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	ጳጳ ደቀ መዛሙርቱን እስተማራቸው፤
አስለገገው፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	ጳጳ ወደቤሎሙ ህለም ለወልደ እንሰ እመ ሕያው ይግባዕ ውስተ እደ ሰብእ ኃጥእን ። ክርስቶስ በሰው እጅ ይሰጥ
፳ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ለአቡሁ።	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	
፳ ጌታ አባቱን ጠየቀው፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	
ወደቤሎ እማዕዜ ዘአኅዞ፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	
ከምን ጊዜ ጀምሮ ነው ዩያ ዘው አለው።	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	
ወደቤሎ እምንዕሱ፤	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	
ከትንሸነቱ ጀምሮ ነው አለው	ጳጳ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባዩ ጊዜ ።	

ዘንድ አለው፤ ወይቀትልም፤
 ይገሉታል።
 ወይትነሳሳ በሳልስት ዕለት።
 በሶስተኛውም ቀን ይነሳል።
 ማጽ ወኢያለመሩ ዘይቤሎሙ።
 ማጽ የነገራቸውን ግን አላወቁትም
 ወይፈርሀም ተስእሎቶ
 ሲጠይቁትም ፈሩ፤
 በእንተ ትሕትና ወትዕግሥት
 ዘክርስቲያን፤
 ማጽ ወበጸሐ ቅፍርናሆም ወበዋኦ
 ቤተ ይቤሎሙ ምንተነ ሐለ
 ይክሙ በፍኖት በበይናቲክሙ
 ማጽ ቅፍርናሆም ደርሶ በቤትም በ
 ገባ ጊዜ ከመንገድ ምን አስ
 ባችሁ ነበር ብሎ ጠየቃቸው፤
 ማጽ ወአርመሙ፤ ማቴ ፲፭ ሉ ፱ ፶፮
 ማጽ ዝም አሉ፤
 እስሙ ተበሀሉ በበይናቲሆሙ
 በፍኖት ሙኑ እንጋ የዓቢ እ
 ምኒሆሙ።
 ከሳቸው ማናቸው እንዲበልጥ
 በመንገድ እሱበሳቸው ተነጋግ
 ረው ነበርና።
 ማጽ ወነበረ ወጸውሆሙ ለ፲ቱ ወደቱ
 ማጽ ተቀምጦም አሥራሁለቱን ጠ
 ራቸው።
 ወይቤሎሙ ዘይፈቅድ ይኩን
 ሊቀ ለያትሕት ርእሶ ለኩሉ
 በላይ ሊሆን የሚወድ ራሱን
 ለሁሉ ያዋርድ፤
 ወይከውን ላዕኩ ለኩሉ
 ለሁሉም አገልጋይ ይሁን አ
 ሳቸው።
 ማጽ ወነሥኦ ሕፃን ወዓቀዋ ማዕ
 ከሎሙ።
 ማጽ ሕፃኑን ወስዶ በመካከላቸው
 አቆመው፤
 ወእንበር ውስተ ሕፅት

ባጠገቡ አኖረው፤ ወይቤ
 ሎሙ ዘተወክፈ ዘከመገ
 ሕፃን በስምዩ ኪያየ ተወክፈ
 እንደዚህ ሕፃን ያለውን በስሜ
 የተቀበለ እኔን ተቀበለኝ።
 ማጽ ወዘኒ ተወክፈ ኪያየ አከ ኪያ
 የ ባሕቲቶ ዘተወክፈ ዘእንበለ
 ዘፈነወኒ፤
 ማጽ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ነው
 እንጂ እኔን ብቻ የተቀበለ አይ
 ደለም ሐተታ በመንገድ ሳለ
 ሙኑ የዓቢ ተባብለዋል ከዚህ
 በኋላ ከቤት ገብቶ ቆይቶ በመ
 ንገድ ምን ተባብላችሁ ነበር
 አላቸው አወቀብን ብለው አር
 መሙ፤ ዝም አሉ፤ ምሳሌ ሕፃ
 ንን ነገራቸው። አንድም ከመ
 ንገድ ሙኑ የዓቢ ተባብለዋል
 ከቤት ገብቶ ከመንገድ ምን ተባ
 ብላችሁ ነበር አላቸው ማን ይበ
 ልጣል ተባብለን ነበር አሉት ም
 ሳሌ ሕፃንን ነገራቸው አርመሙ
 አንድም ከመንገድ ሙኑ የዓቢ
 ተባብለዋል። ከቤት ገብቶ ም
 ሳሌ ሕፃንን ነገራቸው፤ አላወ
 ቀብንም እንዳይሉ በዚያውስ
 ላይ በመንገድ ምን ተባብላች
 ሁ ነበር አላቸው። አርመሙ
 ዝም አሉ።
 ማጽ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎ
 ሊቅ ቦዘርኢን እንዘ ያወጽእ
 አጋንንተ በስምከ ወከላዕና
 ሁ። ሉቃ ፱ ፵፱፤
 ማጽ መምር ሆይ በስምሀ አጋንንት
 ን ሲያወጣ አይተን የከለከልነ
 ው አለ ብሎ ዮሐንስ ተናገረ።
 እስሙ ኢተለወክ ምስሌነ።
 ከኛ ጋራ አልተከተለህምና ማ
 ለት እንደኛ አላመነህምና።
 ማጽ ወይቤሎሙ እገዚእ ኢየሱስ

ኢትክልእም፤ ጳ ቆር ፲፪ ፫፤
 ማጽ ጌታም አትክልክሉት አላቸው
 እስሙ አልቦ ዘይገብር ጎይለ
 በስምዩ ወይክል ፍሙነ እንሥ
 ሞ ቃል ላዕሌየ።
 በስሜ ኃይል እየሠራ ፈጥኖ
 በኔ ላይ ክፉ ሊናገር አይችል
 ምና ማለት እኔን ዕሩቅ ብእ
 ሲ እያለ በኔ ስም ተአምራት
 ማድረግ የሚቻለው የለምና።
 ማጽ እስሙ እምከመ ኢኮነ ዕድው
 ክሙ ቢጽከሙ ውለቱ።
 ማጽ ባለጋራችሁም ካልሆነ ወንድ
 ማችሁ ነው ማለት እኔንም ዕ
 ሩቅ ብእሲ ካላለ ወንድማች
 ሁ ነው።
 ማጽ ወዘአስተየክሙ ጽዋዓ ማይ ቂ
 ሪር በስምዩ እስሙ እለ ክርስቶ
 ስ አንትሙ አማን አብለክሙ
 ኢየሁዳ ሕይወቱ፤ ማቴ ፲ ፵፪፤
 ማጽ የክርስቶስ ወገን ናችሁና ብሎ
 በስሜ ጽዋ ውሀ ያጠጣችሁ
 ዋጋውን አያጣም ብዬ በውነ
 ት እነግራችኋለሁ፤
 ዘከመ ይደሉ አጥፍአተ ዕቅፍት
 ማጽ ወዘአስሐቶ ለጳ እምእሉ ንዑ
 ሳን እለ የእምኑ ብዩ ይኔይ
 ሶ ከመ ይዕሥሩ በክሣጻ ማ
 ጎረፀ አድግ ወያሥጥም ው
 ስተ ልጎተ ባሕር፤ ማቴ ፲፭ ፮
 ሉቃ ፲፯ ፪፤
 ማጽ በኔ ካሙኑ አንዱን ያሳተ አ
 ሀያ የሚፈጭበትን የወፍራ
 ድንጊያ ባንገቱ አስረው ከባሕ
 ር ጥልቅ ሊያሠጥሙት ይሻለ
 ለዋል፤
 ማጽ ወእመኒ እደከ ታስሕተክ ም
 ትራ። ማቴ ፭ ፴፫፤
 ማጽ እጅህም ብታስተሕ ቀረጣት።

ወንጌል ዘግርፋስ፤

እስመ ዮሴፊስ ምቱረ እድ፡ ትባእ ሙስተ ሕይወት እምት ባእ ምስለ ጄኤሆን እድዊከ ው
 ፵፫ ስተ እሳተ ገሃነም፡፡ ጎበ እጂሁ ኢይነውም ወእሳቱ ዘኢይጠ ፍእ።
 ፵፪ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም ወደማይጠፋበት ወደ ገሃነም ሁለት እጅ ኑሮህ ከምትገባ እ ጅህ ተቆርጦ ወደሕይወት ብ ትገባ ይሻልሃልና።
 ፵፩ ወእመኒ እግርክ ታስሕተክ ም ትራ።
 ፵፨ እግርህም ብታስትህ ቁረጣት። እስመ ዮሴፊስ ሙስተ ሕይወት እምትባእ ምስ ለጄሆን እገረክ ሙስተ እሳተ ገሃ
 ፵፮ ነም፡፡ ጎበ ፅጂሁ ኢይነውም ወእ ሳቱ ኢይጠፍእ። ኢሳ ጅ። ጅ።
 ፵፭ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም ወደማይጠፋበት ወደገሃነም እ ሳት ሁለት እግር ኑሮህ ከም ትገባ እንካሳ ሁነህ ወደሕይ ወት ብትገባ ይሻልሃልና።
 ፵፯ ወእመኒ ዓይንክ ታስሕተክ ም
 ፵፮ ልሐ። ዓይንህም ብታ ስትህ አውጥተህ ጣላት ። እስመ ዮሴፊስ ነቋረክ ትባዕ ውስተ መንግሥተ እግዚአብ ሔር እምትባእ ምስለ ጄሆን አዕይንቲክ ሙስተ ገሐነም ዘ
 ፵፯ እሳት፡፡ ጎበ ፅጂሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍዕ።
 ፵፯ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም ወደማይጠፋበት ወደገሐነም እሳት ሁለት ዓይን ኑሮህ ክ ትገባ እንድ ዓይንህ ጠፍቶ ወ ደመንግሥተ እግዚአብሔር ብ ትገባ ይሻልሃልና።
 ፵፯ እስመ ዡሉ በእሳት ይትሚ

ላህ። ዘሌዋውያን ፪ ፲፫።
 ፵፯ ሁሉ በእሳት ይጣፍጣል እኮን ወዡሉ ዘይጠባሕ ይትሚላህ በ ጼው።
 የሚሠዋውን ሁሉ በጨው ያ ጣፍጡታል።
 ፵፱ ሠናይ ውእቱ ጼው።
 ፵፻ ጨው መልካም ነው።
 ወእመሰ ጼው ለስሐ በምንት እንክ ይቁስም። ማቴ ፭ ፲፫ ሉቃ ፲፬ ፴፱።
 ጨው ግን አልጫ ከሆነ በ ምን ያጣፍጡታል።
 ጼው ርክቡ በበይናቲክሙ። እናንተ በናንተ ጼው አግኙ ወተሰነአው።
 ተስማሙ። አንድም እስመ ዡ ሉ በእሳት ይትሚላህ ብለህ መልስ። ሥራውን ሁሉ በሃይ ማኖት ይሠሩታል። ወዡሉ ዘ ይጠባሕ። ሥራውን ሁሉ በፍ ቅር ይሠሩታል። ሠናይ ውእቱ ጼው። ፍቅር መልካም ነው። ወእመሰ ጼው ለስሐ። ፍቅር ከሌለ የሚሠራውን ሥ ራ ሁሉ በምን ይሠሩታል። ጼው ርክቡ። ፍቅርን ያዙ ወተሰነአው ብሎ ገለጠው። ተ ስማሙ።
 ዘከመ ተግሕሠ ኢየሱስ እም ኢየሩሳሌም።
 ምዕራፍ ፲።
 ፩ ወተንሚኦ እምሆየ ሐረ ብሔረ ይሁዳ እንተ ማዕይተ ዮርጳኖስ ማቴ ፲፱ ፳።
 ፩ ከዚያ ተነሥቶ በዮርጳኖስ ማይ ይሁዳ ከሚባል አገር ሄይ

ወሐሩ ምስሌሁ ሕዝብ ። ሕዝቡም ከሱ ጋራ ሄዱ። ወመሐርሙ በከመ ያለምድ ። እንደለመደ አስተማራቸው።
 ዘከመ ኢይደሉ ጎዲገ ብእ ሲት ወእውስቦ ካልዕት።
 ፪ ወመጽኢ ካዕበ ራሪሳውያን ወ ተስእልዎ፤
 ፪ ዳግመኛ ራሪሳውያን መጥተው ጠየቁት፤
 እንዘ ይብሉ ቦኑ ይከውንኑ ለብእሲ ጎዲገ ብእሲቱ፤ ለሰውም ሚስቱን መፍታት ይገባዋልን ብለው፤ እንዘ ያሚክርዎ፤ ሲፈትኑት
 ፫ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ምን ትኑ አዘዘክሙ ሙሴ።
 ፫ ሙሴ ምን አገዟችሁ ነበር ብሎ መለሰላቸው፤
 ፬ ወይቤልዎ አዘዘኝ ሙሴ ንጽ ሕፍ ላቲ መጽሐፈ ጎዳጋቲሃ ወንድኃራ። ዘዳ ፭ ፴፩፤
 ፬ ሙሴ የፍችዋን መጽሐፍ ጽፎ ሰጥቶ ይፍታት ብሎ አዘናል አሉት፤
 ፭ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በከመ እከየ ልብ ከሙ ወሀበክሙ ሙሴ ዘንተ ት እዛዘ ትድኃሩ አንስቲያክሙ።
 ፭ ጌታም ሙሴ እንደልቡናችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘ ንድ አዘዛችሁ ብሎ መለሰላ ቸው፤
 ፮ ወእምፍጥረትሰ ተባዕተ ወእ ንስተ ገብረ እግዚአብሔር፤
 ፮ ከፍጥረት መጀመሪያ ግን እግ ዘአብሔር ተባዕትና እንስት እ ደረገ፤

የግርቆስ ወንጌል።

፮ ወበእንተ ዝንቱ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ፤ ዘፍ ፪ ጸፀ ማቲ ፲፱ ር፩ ፩ ቆሮ ፮ ፲ ኤፌ ር ጸፀ፤

፮ ስለዚህ ሰው ኣባትና እናቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል ማለት ከሚስቱ ጋራ ኣንድ ይሆናል ወይከውኑ ጀሆሙ ፩ደ ሥጋ

፳ ፩ ቆሮ ፮ ፲፮።

፳፱ ሁለቱም ኣንድ ሥጋ ይሆናሉ ናሁኬ ኢኮኑ ጀተ፤ እነሆ ሁለትም ኣይደሉም ። ኣላ ኣሐዱ ሥጋ እሙንቱ፤ ኣንድ ሥጋ ናቸው እንጂ፤

፱ ዘእግዚአብሔር ኣንክ ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ።

፱ እግዚአብሔር ያገናኘውን ሰው ኣይለይ። ሐተታ ማቴዎስ ፈሪሳውያን ጠየቁት ይላል። ማርቆስ እሱ ጠየቃቸው ኣለ እንደምን ነው ኣይጣላም ቢሉ ኣይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ፤ ይከውናሁ ለብእሲ ይድኃር ብእሲቶ በኩሉ ዘእበሰት ሎቱ ቢሉት ኢየንበብከሙኑ ዘውስተ ኦሪት ዘከመ ፈጠሮሙ ተባዕተ ወኣንስተ ገብሮሙ ብእሴ ወብእሲተ ረሰዮሙ። ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ይላቸዋል፤ ለምንት እንከ ኣዘዘ ነ ሙሴ ይሉታል፤ ምንተ እንከ ኣዘዘከሙ ይላቸዋል። ሙሴ ሰ እዘዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ናጺጋቲሃ ወንድኃራ ይሉታል። እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ ትድኃሩ ኣንስተያከሙ ወእምናጥረትሰ እከከመዝ ብሎ ኢየንበብከሙኑ ዘውስተ ኦሪት ዘከመ ቀዲሙ ፈጠሮሙ ተባዕተ ወኣንስተ ገብሮሙ ብእሴ ወብእሲተ ረሰዮሙ፤ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ጀሆሙ ፩ደ ሥጋ፤ ወናሁ ኢኮኑ ጀኤተ ኣላ ፩ዱ ሥጋ እሙንቱ ይላቸዋል፤ ኣንድም ይከውናሁ ቢሉት፤ ምንትኑ ኣዘዘከሙ ሙሴ ይላቸዋል። ሙሴስ ኣዘዘነ ይሉታል። ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ እምናጥረትሰ ብሎ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቸዋል።

ይላቸዋል። ኣንድም ይከውናሁ ለብእሲ ቢሉት፤ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቸዋል፤ ለምንት ኣዘዘከሙ ሙሴ ይሉታል። ምንትኑ ኣዘዘከሙ ይላቸዋል። ሙሴስ ኣዘዘነ ነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ናጺጋቲሃ ወንድኃራ ይሉታል፤ እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ ትድኃሩ ኣንስተያከሙ ወእምናጥረትሰ እከከመዝ ብሎ ኢየንበብከሙኑ ዘውስተ ኦሪት ዘከመ ቀዲሙ ፈጠሮሙ ተባዕተ ወኣንስተ ገብሮሙ ብእሴ ወብእሲተ ረሰዮሙ፤ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ጀሆሙ ፩ደ ሥጋ፤ ወናሁ ኢኮኑ ጀኤተ ኣላ ፩ዱ ሥጋ እሙንቱ ይላቸዋል፤ ኣንድም ይከውናሁ ቢሉት፤ ምንትኑ ኣዘዘከሙ ሙሴ ይላቸዋል። ሙሴስ ኣዘዘነ ይሉታል። ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ እምናጥረትሰ ብሎ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቸዋል።

፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ ኣርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ።

፲ ስለዚህ ነገር ደቀ መዛሙርቱ ሁለተኛ በቤት ጠየቁት።

፲፩ ወይቤሎሙ ዘደኃረ ብእሲቶ ወሐረ ካልዕተ ዘመወ ላዕሌሃ።

፲፩ ሚስቱን የፈታ ሌላዬቱንም ያገባ ሰሰነባት።

፲፪ ወእንተሂ ደኃራ ምታ ወሐረት ካልፃ ዘመወት።

፲፫ ባሕ የፈታትም ሌላ ወንድ ብታገባ ሰሰነች ኣላቸው።

ዘከመ ባረከሙ ኢየሱስ ለሕፃናት ።

፲፫ ወእምጽኡ ኅቤሁ ሕፃናተ ይግሥሃሙ።

፲፫ ሕፃናትን ሊዳስሳቸው ወደሱ ኣመጧቸው። ወገወጽዎሙ ኣርዳኢሁ ለእለ ኣምጽኢዎሙ። ደቀ መዛሙርቱ ግን ያመጧቸውን ተቋጧቸው።

፲፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ተምፃጌታም ኣይቶ ተቆጣ።

፲፬ ወይቤሎሙ ኅድጉ ሕፃናተ ይምጽኡ ኅቤየ ወኢትከልኢዎሙ ሕፃናትን ወደኔ ይመጡ ዘንድ ኣትከልኢላቸው። ኣስመ ለከመዝ ለሎ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር። መንግሥተ እግዚአብሔር እንደዚህ ላሉ ናትና።

፲፭ ኣማን ኣብለከሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ከመ ሕፃን ኢይበውዕ።

፲፭ መንግሥተ እግዚአብሔርን እንደ ሕፃን ያልተቀበላት ኣይገባትም ብዬ በውነት ኣነግራችኋለሁ።

፲፮ ወኣንበሮሙ ውስተ ሕፅት ወባረከሙ።

፲፮ ባጠገቡ ኣኑሮ ባረካቸው። ወወደዮ እደሁ ዲቤሆሙ፤ እጁንም ጫነባቸው።

በእንተ ወሬዛ ባዕል ።

፲፮ ወእንከ የሐውር በፍኖት መጽኢ ፩ዱ ብእሲ ወሰገደ ሎቱ፤ ማቴ ፲፱ ፲፮ ሎታ ፲፮ ፲፮።

፲፮ በመንገድ ሲሂድ ኣንድ ሰው መጥቶ ሰገደለት፤

ወንጌል ዘግርቆስ ።

ወይቤሎ ሊቅ ኅር ምንተ እግብ
 ር ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም
 ቸር መምር ሆይ የዘላለምን ሕ
 ይወትን እወርስ ዘንድ ምን ላ
 ድርግ አለው ።

፲፮ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ምን
 ተ ትብላኒ ኅር ።

፲፯ ጌታም ምን ቸር ትለኛለህ ፤
 አልፎ ኅር ዘእንበል ጆዱ እግ
 ዘአብሔር ።
 ያላንድ እግዚአብሔር ቸር የለ
 ም አለው ።

፲፱ ተአምር ትእዛዛተ = ዘፀ ጽ ፲፫
 ፲፱ ትእዛዙን ታውቃለህ = ኢት
 ሑር ብእሲተ ብእሲ ።
 ወደጉልማሳ ሚስት አትሂድ ፤
 ኢትቅትል ነፍሰ ።
 ነፍስ አትግደል ።
 ኢትሥርቅ ። አትሥረቅ ።
 ኢትኩን ስምዓ በሐሰት ።
 በሐሰት አትመስክር ።
 ኢትሂድ ። አትቀግ ።
 አክብር አባክ ወእመክ ።
 አባት እናትህን አክብር ።

ጽ ወአውሥአ ወይቤሎ ሊቅ ዘን
 ተ ነሎ ዓቀብኩ እምንዕስየ ።

ጽ መምር ሆይ ይህን ሁሉ ከሕፃ
 ንነቴ ጀምሮ ጠብቂዋለሁ ብ
 ሎ መለሰ ።

ጽ፩ ወነጻሮ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ጽ፪ ጌታም ወደሱ ተመለከተ ።
 ወእፍቀር ። ወደደውም ።
 ወይቤሎ እመሰ ፈቀድክ ፍጹ
 መ ትኩን አሐቲ ተርፈተክ ።
 ፍጹም ልትሆን ከወደድህስ አ
 ንዲት ቀርታሃለኝ ።

ጽ፫ ሑር ሚጥ ነሎ ዘብክ ወሀብ
 ለነጻያን ።

ጽ፬ ሂደህ ያለህን ሸጠህ ለድሆች
 ስጥ ።

ወትረከብ መዝገብ በሰማያት።
 በሰማይ ገንዘብ ታገኛለህ ።
 ወፀር መስቅለ ሞትክ ወነግ
 ትልወኒ ።
 የምትሞትበትንም መስቀል ተ
 ሸክመህ መጥተህ ተከተለኝ ።
 ወተከዘ በእንተ ዝነቱ ነገር ወ
 ሑረ ትኩዘ ።
 ስለዚህ ነገር አዝኖ ተክዞም ሂደ
 እስመ ብዙኅ ጥሪቱ ።
 ገንዘቡ ብዙ ነበርና ።
 ወነጻሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለ
 አርዳኢሁ ።
 ጌታም ወደ ደቀ መዛሙርቱ
 አየ ።

ጽ፭ ወይቤሎሙ እፎ ዕፁብ ለዘፀ
 ንዋይ በዋዕ ውስተ መንግሥ
 ተ እግዚአብሔር ።

ጽ፮ ገንዘብ ላለው ሰው ወደመንግ
 ሥተ እግዚአብሔር መግባት
 እንደምን ጭንቅ ይሆን አላቸው
 ወአንከሩ አርዳኢሁ ዘንተ ነ
 ገረ ።

ጽ፯ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገ
 ር አደነቱ ።
 ወከዕብ ይቤሎሙ እግዚእ ኢ
 የሱስ ለአርዳኢሁ ደቂቅየ እ
 ፎ ዕፁብ ለዘፀ ንዋይ በዋዕ
 ውስተ መንግሥተ ሰማያት ።
 ዳግመኛም ጌታ ለደቀ መዛ
 ሙርቱ ልጆቹ ለባለጸጎች ወደ
 መንግሥተ ሰማያት መግባት
 እንደምን ጭንቅ ይሆንባቸዋ
 ል አላቸው ።

ጽ፰ ይቀላል ይኅልፍ ገመል እንተ
 ቀፈረ ሐፅ እምባዕል ይባዕ ውስ
 ተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

ጽ፱ ባለጸጋ ከብቱን ጨርሶ መጥው
 ቶ ወደመንግሥተ እግዚአብሔ
 ር ኪገባ ገመል ከነጭነቱ በደ

ጋኑና በጅማቱ መካከል ቢያል
 ፍ ይቀላል ። ይህስ ያልፋል ብ
 ሎ ደጋኑ ብስ አለው በዚያ
 ቢያልፍ ይቀላል ሲል ነው ።
 ሐተታ ማቴዎስ ስቀረተ መ
 ርፍዕ ይላል ከዚህ ማርቆስ ቀ
 ፈረ ሐፅ አለ እንደምን ነው
 አይለያይም ቢሉ አይለያይም
 የሁለት ቀን ትምርት የልሳን
 መለያየት ነው ።

ጽ፳ ወፈድፋድ አንከሩ ወተባህሉ
 በበይናቲሆሙ መኑ እንክ ይክ
 ል ድኅነ ።

ጽ፳፩ እጅግም አድንቀው እንግዲህ
 መዳን የሚቻለው ማነው ተ
 ባባሉ ።

ጽ፳፪ ወነጻሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወ
 ይቤሎሙ በኅብ ሰብእ ኢይ
 ትከሃል ዝ ።

ጽ፳፫ ጌታ አይቷቸው ይህ በሰው ዘ
 ንድ አይቻልም ፤
 ወበኅብ እግዚአብሔርሰ ነሉ
 ይትከሃል ።
 በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁ
 ሉ ይቻላል አላቸው ።

በእንተ ዕሜቶሙ ለእለ ይተል
 ውዎ ለኢየሱስ ።

ጽ፳፬ ወአኅዘ ኢጥርስ ይቤሎ ናሁኬ
 ንሕነ ኅዲገነ ነሎ ወተሉናክ
 ማቴ ፲፱ ጽ፯ ሉቃ ፲፭ ጽ፮ ።

ጽ፳፭ ኢጥርስም እነሆ እኛ ሁሉን
 ትተን ተከትለንሃል ይለው ጀ
 መር ።

ጽ፳፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤሎሙ አልፎ ዘየኅድግ
 አብያተ ወአኃው እበ ወእመ
 ወብእሲተ ወውሉደ ወገራውኃ
 በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌልየ
 ዘኢይትዓሠይ ምዕተ ምክዕቢ

ተ በዝንቱ ዓለም አብያተ ወ
 አኃወ ወአኃተ አበ ወእመ
 ወገራውሃ በስደት ።
 ፴፯ ጌታም እንቶቹንና ወንድሞቹን
 አባቱንና እናቱንም ልጆቹንና
 ሚስቱን እርሻውንም ስለኔ ስ
 ለወንጌልም በስደት የተወፀቡቶ
 ችን እንቶችንና ወንድሞችንም
 አባትና እናትንም እርሻንም በ
 ዚህ ዓለም መቶ ዕጽፍ የማያ
 ገኝ የለም ብሎ መለሰላቸው ።
 ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወ
 ተ ዘለዓለም ።
 በሚመጣውም ዓለም የዘላለም
 ሕይወትን ያገኛል።
 ፴፰ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ
 ደኃርተ ። ማቴ ፲፱ ፴ ።
 ፴፩ ነገር ግን ብዙ የፊተኞች የ
 ኋለኞችን ይሆናሉ ።
 ወደኃርትኒ ይከውኑ ቅድመ ።
 የኋለኞችም ወደፊት ይሆናሉ።
 በእገተ ካልዕትንቢት ዘሕማ
 ማት ።
 ፴፪ ወበፍኖት እንዘ የዓርግ ኢየሩ
 ሳሌም ሉቃ ፲ ፮ ፴ ፩ ።
 ፴፫ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በመ
 ንገድ
 ይቀድሞው እግዚእ ኢየሱስ
 ጌታም በፊታቸው ነበር፤
 ደንገፁ ። ደነገጡ
 ወእለሂ ይተልውዎ ። ፈርሁ።
 የተከተሉትም ፈሩ ።
 ወነሥአሙ ለ፲ወደቱ።
 አሥራሁለቱንም ይዟቸው ሄደ
 ወአንዘ ይንግርሙ ዘሀለዎ ይ
 ርከዐ ።
 ይደርስበት ዘንድ ያለውንም
 ይነግራቸው ጀመር፤
 ፴፫ ወይቤሎሙ ናሁ ነንርግ ኢየ

፴፫ ሩሳሌም ። እነዮ ወ
 ደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን ።
 ወይእንገዝዎ ለወልደ እገለ እ
 መሕያው ሊቃነ ከሆናት ወእ
 ሐፍት ።
 ሊቃነ ከሆናትና ጸሐፍት ክርስ
 ቶስን ይይዙታል ።
 ፴፬ ወይኳንንዎ በሞት ።
 ፴፭ የሞት ፍርድም ይፈርዳበታል
 ወይሚጥውዎ ለአሕዛብ፤
 ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡ
 ታል።
 ወይሣለቁ ላዕሌሁ ።
 ይዘብቱበታል ።
 ወይዌርቅዎ ። ይተፉበታል ።
 ወይቀሥፍዎ ይገርፉታል፤
 ወይቀትልዎ ። ይገሉታል ።
 ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።
 በሶስተኛውም ቀን ይነሣል ።
 በእንተ ገሥዎ ትገሕርት ዘ
 ደቂቀ ዘብደዎስ ።
 ፴፮ ወእንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ያዕ
 ቆብ ወዮሐንስ ጀሆሙ ደቂቀ
 ዘብደዎስ ይቤልዎ ሊቅ ንፈ
 ቅድ ትግበር ለነ ዘሰአልናክ ።
 ፴፯ ሁለቱም የዘብደዎስ ልጆች ያ
 ዕቆብና ዮሐንስ ከሱ ጋራ ሲ
 ሄዱ የለመንህን ልታደርግልን
 እንወዳለን አሉት ። ሐተታ ማ
 ቲዎስ እናታቸው ሂዳ ተናገረ
 ች ይላል ። ግርቆስ እሳቸው ተ
 ናገሩ አለ ። እንደምን ነው አይ
 ጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር
 እንደ ማቲዎስ ነው ። እሷ ሂዳ
 ተናገራለች ። ግርቆስ እሳቸው
 ተናገሩ ማለቱ አብረው ሄደው
 መናገራቸውን ሲያይ ። ዛሬ አ
 ግላጅ የሰደደ ሰው አብር ሄደ

እንዲናገር ። እንደም ነገር እን
 ደ ግርቆስ ነው ፈት እሳቸው
 ተናገረዋል እሞታለሁ እሰቀላ
 ለሁ ብላቸው ሹመት ይለምኑኝ
 ል ብሎ ሳይመልስላቸው ቀረብ
 ኛስ አልመለሰልንም በዚያ በዘ
 መድኸ ዕውቂበት አንች ሄደኸ
 ተናገራልን ብለዋት እሷ ሄዳ ተ
 ናገራለች ይህን ተከፍለው ጽ
 ፈዋል ።
 ፴፰ ወይቤሎሙ ምንተ ትፈቅዱ እ
 ግበር ለክሙ፤
 ፴፯ ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ
 አላቸው ።
 ፴፰ ወይቤልዎ ሀበነ ንንበር ጅድነ
 በየማንክ ወጅድነ በጸጋምክ በ
 ውስተ ስብሐቲክ ።
 ፴፯ በጌትነትህ አንዳችን በቀኝህ አ
 ንዳችን በግራህ እንቀመጥ ዘን
 ድ ስጠን አሉት ።
 ፴፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ኢተአምሩ ዘትስእሉ ።
 ፴፯ ጌታም የምትለምኑትን አታው
 ቁም አላቸው፤
 ትክሉኑ ሰትየ ጽዋዕ ዘእነ እሰቲ፤
 እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጡ
 ዘንድ ትችላላችሁን ።
 ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
 ትጠመቁት ።
 እኔ የምጠመቀውንስ ጥምቀት
 ትጠመቁ ዘንድ ትችላላችሁን፤
 አላቸው ።
 ፴፱ ወይቤልዎ እው ንክል ።
 ፴፱ እንችላለን አሉት ።
 ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ጽዋዕየሰ ዘእነ እሰቲ፤ ትሰትዩ ።
 የምጠጣውንስ ጽዋ ትጠጣላ
 ችሁ ።
 ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
 ትጠመቁ፤

ወንጌል ዘማርቆስ

የምጠመቀውንም ጥምቀት ት ጠመቃላችሁ፤

ግ ወነበረሰ በየማንዩ ወበጸጋምዩ አኮ እነ ዘእሁበክሙ

ግ በቀኝና በግራ መቀመጥን ግን እኔ እምሰጣችሁ አይደለሁም። አላ ለካልግን አስተዳለው ሎሙ አቡዩ ዘበሰማያት፤ የሰማይ አባቲ ለሌሎች አዘጋ ጅቶላቸዋል እንጂ።

ግጽ ወሰሚያሙ ፲ቱ ተምፀ ዲበ ዪ ቱ አኃው ያዕቆብ ወዮሐንስ፤

ግጽ አሥሩ ሰምተው በሁለቱ ወን ድማማች በያዕቆብና በዮሐንስ ተቈጡ፤

ግጽ ወጸውሎም እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ ከመ መላእክቲሆሙ ለአሕዛብ ይኳ ንንዎሙ፤ ሉቃ ፳፪ ፳፭፤

ግጽ ጌታም ጠርቶ አሕዛብን አለቆ ቹ እንዲፈርዱባቸው ታላላቆች ም እንዲፈርዱባቸው አታው ቁም አላቸው።

ግጽ ወለክሙሰ አኮ ከማሁ

ግጽ ለናንተስ እንዲህ አይሆንም አላ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩ ን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ ከናንተ በላይ ሊሆን የሚወድ ተገጋር ይሁናችሁ፤

ግጽ ወዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ግቢዩ ይኩንክሙ ላዕከ፤

ግጽ ከናንተ ታላቅ ሊሆን የወደደ አገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ።

ግጽ እስመ ወልደ አጋለ እመሕያ ውኒ ኢመጽአ ከመ ይትለአ ከም ዘእንበለ ዳሎ ከመ ይት ለአክ። የሰው

ግጽ ልጅ ከርሱቶስ ስንኳ ሊያገለግል ነው እንጂ ሊያገለግሉት አል መጣምና።

ወከመ ይቤዝዎሙ ለብዙኃን በነፍሱ። በነፍሱም ለውጥ ብዙዎችን ሊ ያድናቸው ነው እንጂ።

በእንተ ዕውር ወልደ በርጢሚ ዎስ።

ግጽ ወዐኦ ኢያሪኮ። ማቴ ፳፻፱ ሉቃ ፲፮ ፴፭።

ግጽ ወደ ኢያሪኮ ገባ። ወሰበወጽኦ እምኢያሪኮ ወአ ርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወሰብእኒ ብዙኅ። ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሰዎች ም ከሱ ጋራ ሁነው ከኢያሪኮ ም በወጣ ጊዜ። ሀሎ ጤሚዎስ በርጢሚዎስ ዕ ውር ይነብር ውስተ ፍኖት ወ ይስእል። ዕውሩ ጤሚዎስ የበርጢሚዎ ስ ልጅ ከመንገድ ተቀምጦ ይ ለምን ነበር። ሐተታ በር በዕብ ራይስጥ ልሳን ልጅ ማለት ነው ዕውር የዕውር ልጅ ማለት ነው

ግጽ ወሰሚያ ከመ ኢየሱስ ናገራ ዊ የጎልፍ ከልሐ ወይቤ ተ ሣሃለኒ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት።

ግጽ የናዝሬቱ ኢየሱስ እንደሆነ ሰ ምቶ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ ማረኝ ብሎ አሰምቶ ተ ናገረ።

ግጽ ወገሠዕዎ ብዙኃን ከመ ያር ምም።

ግጽ ብዙ ሰዎች ዝም ይል ዘንድ ተ ቈጡት። ወአፈድፈደ ከሊሐ። እሱ ግን ጭኸትን አበዛ። ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ። የዳዊት ልጅ ማረኝ አለ፤

ግጽ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአ ዘዘ ይጸውዕዎ።

ግጽ ጌታም ቁሞ ጥሩት አለ፤ ወጸውእዎ ለውእቱ ዕውር። ያንም ዕውር ጠሩት፤ ወይቤልዎ ተአመን ወተንሥእ ይጸውዓከ ሊቅ። መምር ይጠራህልና እምነህ ተ ነሣ አሉት።

ግ ወተንሥእ ወገደፈ ልብሰ።

ግ ልብሱን ጥሎ ተነሣ። ወለብሰ ልብሰ ወመጽአ ኅብ እግዚእ ኢየሱስ። ልብሱ ንም ለብሰ ወደ ጌታ መጣ። ሐተታ። መምር ይጠራህል አ ሉት አፈፍ ብሎ ሲነሣ ልብ ሱ ወደቀበት አንስቶ ለብሰ ይ ሂዳል። አንድም የዘወትር ተር ታ ልብሰና ከሰው የሚደርስ በት ደህና ልብስ አለው የዘወ ትሩን ትቶ ደህናውን ልብስ ለብሰ ሂደ።

ግጽ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግ በር ለከ።

ግጽ ጌታም መለሰ ምን ላደርግልህ ትወዳለህ አለው። ወይቤሎ ውእቱ ዕውር ረቡኒ ከመ እርአይ። መምር ሆይ እይ ዘንድ ነው አለው።

ግጽ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሐር ሃይማኖትክ አሕየወተከ።

ግጽ ጌታም ሂድ ሃይማኖትህ አድ ናሃል አለው። ወርእየ ሶቤሃ። ያን ጊዜውንም አየ። ወተለዎ በፍኖት። በመንገድም ተከተለው።

የግርቆስ ወንጌል።

ዘከመ ሶአ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም
 ምዕራፍ ፲፩ ።
 ሸ ወአልጺቆሙ ኢየሩሳሌም ኅበ
 ቤተ ፋጌ ወበታንያ እንተ ገበ
 ደብረ ዘይት ፈነወ ቆተ እም
 አርዳኢሁ። ማቴ ፳፩ ስሉቃ ፲፱
 ሸ፱።
 ሸ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ወደ
 ደብረ ዘይት አጠገብ ወደ ቤ
 ታንያና ወደ ቤተ ፋጌ ከደቀ
 መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።
 ሸ ወይቤሉሙ ሑሩ ውስተ ሀገ
 ር እንተ ቅድሚኸሙ።
 ሸ በፈታችሁ ወዳለ አገር ሂዱ
 አላቸው።
 ወበዊአክሙ ሶቤሃ ትረክቡ ዕ
 ዋለ አደግ ዕሁረ ዘኢተጽዕ
 ና ሰብእ።
 በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተ
 ቀመጠበት ያህያ ግልገል ታስ
 ሮ ታገኛላችሁ።
 ፍትሕዎ ወአምጽእም ሊተ።
 ፈታችሁ አምጡልኝ።
 ፫ ወለእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ
 ትገብሩ በሉ እግዚአ ይፈቅዶ
 ምን ታደርጋላችሁ ያላችሁም
 ሰው ቢኖር ጌታ ይሻዋል በሉ
 ሐተታ ማቴዎስ ዕድግትንም
 ዕዋልንም ይጽፋል። ማርቆስ
 ዕዋልን ብቻ ጻፈ እንደምን ነ
 ው አይጣላም ቢሉ አይጣላም
 ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ሁ
 ለት ናቸው። ማርቆስ አንድ ማ
 ለቱ ለመናገር ከበቃ ብሎ ነ
 ው። አንድም ማቴዎስ መምሕ
 ረ አሕዛብ ወሕዝብ ነውና የ
 ሁለቱንም ምሳሌ ተናገረ። ማ
 ርቆስ ግን መምሕረ አሕዛብ

ነው እንጂ መምሕረ ሕዝብ
 አይደለምና የአሕዛብን ምሳሌ
 ዕዋልን ብቻ ለይቶ ተናገረ።
 ወሶቤሃ ይፈንወክሙ ዝየ።
 ያን ጊዜውንም ወደዚህ ያል
 ካችኋል።
 ፱ ወሑሩ ወረክቡ ዕዋለ ዕሁረ ኅ
 በ አንቀጽ ውስተ ፍኖት።
 ፱ ሂደውም ግልገሉን ከመንገድ
 አጠገብ በደባባይ ታሥሮ አ
 ገኙት።
 ወፈትሕዎ። ፈቱትም።
 ሸ ወይቤልዎሙ አለ ይቀውሙ
 ህየ ምንተ ትገብሩ ዘትፈትሑ
 ቆመው ያሉትም ውርንጫው
 ን የምትፈቱት ምን ታደርጋ
 ላችሁ አላቸው።
 ሸ ወይቤልዎሙ በከመ አዘዘሙ
 እግዚአ ኢየሱስ።
 ሸ ጌታ እንዳዘዛቸውም ነገሯቸው
 ወሀደግዎሙ። ተዋቸውም
 ሸ ወወሰድዎ ለዕዋል ኅበ እግዚአ
 ኢየሱስ። የሐ ፲፪ ፲፱።
 ሸ ግልገሉንም ወደጌታ አመጡት
 ወረኃኑ አልባሲሆሙ ላዕሌሁ
 ወአጽአንም።
 ለብላቸውንም ገብገቡው አስ
 ቀመጡት።
 ሸ ወብዙኃን እለ ነጻፋ ቁጽለ መ
 ቲሮሙ አምዕፀው።
 ሸ ቅጠል ከዛፍ እየቁረጡ የገ
 ዘገቡም ብዙ ናቸው።
 ወዕ እለ ነጻፋ አልባሲሆሙ
 ውስተ ፍኖት።
 ለብላቸውንም ከመንገድ የገ
 ዘገቡ አሉ።
 ሸ እለኒ ይመርሑ ወእለኒ ይተል
 ዉ ይኬልሁ ወይብሉ ሆሳዕ
 ና በሩክ ዘይመጽእ በስመ እ
 ግዚአብሔር።

፱ በፈትም በኋላም ይሄዱ የነበ
 ፋት በእግዚአብሔር ስም የሚ
 መጣው የተባረከ ሆሳዕና ነው
 ብለው አሰምተው ተናገሩ።
 ፲ ወቡርክት እንተ ትመጽእ መ
 ንግሥት በስመ እግዚአብሔር
 እንተ አቡነ ዳዊት፤ መዝ ፻
 ፲፮ ሸ፱ ማቴ ፳፩ ስሉቃ ፲፱፱፳፯
 ፲ በእግዚአብሔር ስም የምትመ
 ጣ ያባታችን የዳዊት መንግ
 ሥትም የተባረከች ናት፤ ሐተ
 ታ ዳዊት በትንቢት ያከናወና
 ት ቡርክት እንተ ትመጽእ
 መንግሥት ያላት ማለት ነው
 ሆሳዕና በአርያም።
 በሰማይ መድኃኒት መባል ይ
 ገባዋል አሉ።
 ፲፩ ወዕአ እግዚአ ኢየሱስ ኢየሩ
 ሳሌም ኅበ ቤተ መቅደስ፤
 ማቴ ፳፩ ፲፫።
 ፲፩ ጌታም ወደኢየሩሳሌም ወደ
 ቤተ መቅደስ ገባ።
 ወርእያዎ ዙሉ ሕዝብ።
 ሕዝቡም ሁሉ አይት።
 ወሶበ መስዩ ሐረ ቢታንያ ም
 ስለ ፲፱፪ቱ።
 በመሸም ጊዜ ወደቢታንያ ካ
 ስራሁለቱ ጋራ ወጣ።
 በእንተ በለስ ዘተረገመት።
 ፲፪ ወበሳኒታ ሶበ ወጽአ እምበታ
 ንያ ርሀብ። ማቴ ፳፩ ፲፱።
 ፲፪ በነጋውም ከቢታንያ በወጣ ጊ
 ፲፫ ዜ ተራብ። ወርእየ ዕፀ
 በለስ እምርኑቅ ዘባቲ ቁፅል።
 ፲፫ በሩቅም ቅጠል ያላት በለስ አየ
 ወሐረ ይርእይ እመቦ ዘያረክ
 ብ በውስቲታ።
 በዓ ፍሬ ያገኝ እንደሆነ ሊ
 ያይ ሄደ።

ወንጌል ዘግርቆስ ።

ወበጸሐ ጎቤሃ አልቦ ዘረከበ
 ዘእንበለ ቁጽል ባሕቲቲ።
 ወደርዕዎ በደረሰ ጊዜ ከቅጠ
 ል ብቻ በቀር ያገኘው የለም
 እስመ ኢኮነ ጊዜሁ ለበለስ።
 የበለስ ወራት አልነበረምና።
 ፲፱ ወእውሥኦ ወይቤላ አልቦ ና
 ሬ ዘይበልዕ እምኔኪ ለዓለም
 ፲፱ ለዘለዓለም ከንቺ ናሬ የሚባ
 ላ አይኑር አላት።
 ወሰምዑ አርዳኢሁ።
 ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ።
 በእንተ አለ ያረከሱ ቤተ መ
 ቅደስ።
 ፲፳ ወበጸሐ ኢየሩሳሌም ወቦአ
 ቤተ መቅደስ።
 ፲፳ ኢየሩሳሌም ደረሰ ወደ ቤተ
 መቅደስም ገባ።
 ወአኅዘ ይስድድ እለ ይሣየ
 ጡ በምክራብ።
 በምክራብ ዋጋ የሚያደርጉት
 ን ያስወጣ ጀመረ።
 ወገኖትን ማዕዳቲሆሙ ለመወ
 ልጣን።
 የለዋጮችንም ማዕዳቲውን ገ
 ለበጠ።
 ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይ
 ጡ ርግቦ።
 ርግብ የሚሸጡትንም ወምበር
 ፲፯ ወክልኦ ከመ ኢያብኦ ንዋየ
 ውስተ ምክራብ።
 ፲፮ ወደምክራብ ገንዘብ እንዳያገ
 ቡ ከለክለ።
 ፲፯ ወመሐርሙ ወይቤሎሙ አኮኑ
 ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ
 ጸሎት ይኩን ለክሉ አሕዛ
 ብ። ኢሳ ፶፮ ፮ ኤር ፯ ፲፩
 ፲፮ ቤቲ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት
 ቤት ይሁን የሚል ጽሑፍ ያ

ለ አይደለምን ብሎ አስተማራ
 ቸው።
 ወአንተሙስ ረሰይከምም በዓ
 ተ ፈያት ወሠረቅት።
 እናንተ ግን የሌቦችና የወንበ
 ዶች ዋሻ አደረጋችሁት። የገበ
 ያውን መፈቃት ማቴዎስ እሁ
 ድ ይላል ማርቆስ ሰኞ አለ
 እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ
 አይጣላም። ደገኛውን ገበያ እ
 ሁድ ፈቶታል ጥቃቅኑን ገበያ
 ሰኞ ፈቶታል።
 ፲፰ ወሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወጸሐ
 ናት ወኃሠሡ እንተ ጎበ ይ
 ቀትልዎ።
 ፲፰ ሊቃነ ካህናትና ጸሐፍት ሰም
 ተው የሚገድሉበትን ምክንያ
 ት ይፈልጉ ጀመር።
 ወፈርሀዎ። ፈሩት።
 እስመ ክሉ ሕዝብ ያነክሩ ም
 ሕርቶ።
 ሕዝቡ ሁሉ ትምርቱን ያደን
 ቁ ነበርና።
 ፲፱ ወሰበ መስየ ወጽኦ አፍኦ እ
 ምሀገር።
 ፲፱ በመሸም ጊዜ ከከተማው ወ
 ደ ውጪ ወጣ።
 በእንተ ትውክልት ጎበ አም
 ላክ።
 ፳ ወበግብአቶሙ በነግሀ ረከብ
 ዋ ለይእቲ በለስ ይብስተ እ
 ምሥርዋ።
 ፳ በነጋው ሲመለሱ ያችን በለ
 ስ ከሥርዋ ደርቃ አገኛዋት
 ሐተታ ይብስተ በለስን ማቴ
 ዎስ ሰኞ ይላል። ማር
 ቆስ ማክሰኞ አለ እንደምን
 ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ
 ም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው

ሰኞ ማታ ረግሟት መድረቅ
 ጀምራለች ማክሰኞ ተነቃቅላ
 ወድቃለች መድረቅ የጀመረ
 ችበትን ሲያይ ማቴዎስ ሰኞ
 አለ። ተነቃቅላ የወደቀችበትን
 ሲያይ ማርቆስ ማክሰኞ አለ።
 አንድም የደረቀችም የወደቀ
 ችም ሰኞ ነው መኸቶባቸው
 ሳያይዋት ሂደዋል። ማክሰኞ ቢ
 መለሱ ተነቃቅላ ወድቃ አይ
 ተዋታል። ማቴዎስ የደረቀች
 በትን ሲያይ ሰኞ አለ። ማርቆ
 ስ ያዩበትን ሲያይ ማክሰኞ አለ
 ፳፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግ
 ዜእ ኢየሱስ ወይቤሎ ሊቅ ነ
 ያ እንታክቲ በለስ እንተ ረገ
 ምክ የብሰት።
 ፳፩ ጴጥሮስ አስቦ መምሕር ሆይ
 እነሆ ያች የረገምካት በለስ
 ደረቀች አለው።
 ፳፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤሎሙ ለእመ ኮነ ውስቲ
 ትክሙ ሃይማኖተ እግዚአብ
 ሔር። ማቴ ፳፩ ፳፩።
 ፳፫ አማን እብለክሙ ለእመ ትብ
 ልዎ ለዝ ደብር ተንሥእ ወ
 ተወረው ውስተ ባሕር ወኢና
 ፈቅሙ በልብክሙ ወተአመ
 ንክሙ ይከውን ዘነበብክሙ።
 ፳፪ ጌታም የእግዚአብሔር ሃይማ
 ኖት በናንት ቢኖር ይህን ተ
 ራራ ተነሥተህ ወደባሕር ግባ
 ም ብትሉት በልባችሁ ብታ
 ምኑ ባትጠራጠሩም እንደ ተ
 ፳፫ ናገራችሁ ይሆናል ብዬ እነግ
 ሬችኋለሁ ብሎ መለሰላኛው።
 ወትረክቡ።
 ታገኛላችሁም።
 ፳፪ ወበእንተዝ ዕብለክሙ ክሉ ዘ
 ጸለይክሙ ወሰለላክሙ እንዘ

ትትከመኑ ከመ ትረክቡ ወይ ከውነከሙ። ማቴ ፮፤ ፮፤ ፳፭ ሸ፩ ።

ሸ፪ ስለዚህ አምናችሁ የጸለፍችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንድታገኙ እንዲያደርግላችሁም እነግራችኋለሁ።

ሸ፫ ወሰበሂ ትጹልዩ ኅድጉ ለቤጽካሙ ዘተሐየስክምዎሙ።

ሸ፬ በምትጸልዩበትም ጊዜ ወንድሞቻችሁን የነቀፋችሁባቸውን ይቅር በሉ፤ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡካሙ ዘበሰማያት አበሳክሙ፤ ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ፤

ሸ፭ ወእመሰ አንትሙ ኢኃደግሙ አቡካሙኒ ሰማያዊ ኢዮኃደግ ለክሙ፤

ሸ፮ እናንተ ግን ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁም ይቅር አይላችሁም፤

በእንተ ተስእሎት ዘዮሐንስ መጥምቅ።

ሸ፯ ወሐረ ካፅበ ኢየሩሳሌም ። ሉቃ ፳፩።

ሸ፰ ሁለተኛ ወደ ኢየሩሳሌም ሂደ እንዘ ያንሰሱ በምክራብ መጽኑ ጎዜሁ ሊቃነ ካህናት። በምክራብ ሲመላለስ ጻፎችና ሊቃነ ካህናት ወደሱ መጡ። ወረበናት። ሽማግሌችም።

ሸ፱ ወይቤልዎ በመባሕተ መኑ ትገባር ዘንተ፤ ይህን

ሸ፺ በግን ሥልጣን ታደርጋለሁ። ወመኑ አብሐክ ትግበር ዘንተ። ይህን ታደርግ ዘንድ ግን አሰናበተህ አሉት።

ሸ፻ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እነሂ አሌአለክሙ አሐተ ነገር

ሸ፻፱ ጌታም እኔም አንድ ነገር አጠይቃችኋለሁ። ወንግሩኒ። እናንተም ንገሩኝ። እነሂ አየድግክሙ። እኔም እነግራችኋለሁ። በመባሕተ መኑ እገባር ከመዝደህን የማደርገው በግንም ሥልጣን እንደሆነ።

ሸ፻፵ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቲ፤

ሸ፻፶ የዮሐንስ ጥምቀት ከወደጎትናት። እምሰማይኑ አው እምሰብእ። ከሰማይን ነው ወይስ ከሰውን ነው አላቸው። አይድኡኒ፤ መልሱልኝ።

ሸ፻፶፩ ወተባሐሉ በበደናቲሆሙ ለእመ ንብሎ እምሰማይ ይብለን ለምንት ኢአመንክምዎ።

ሸ፻፶፪ እስበሳቸውም አሰቡ ከሰማይ ብንለው ምነው አላመናችሁበት ይለናል፤

ሸ፻፶፫ ወለእመኒ ንብሎ እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ።

ሸ፻፶፬ ከሰው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራቸዋለን። እስመ ኩሎሙ ከመ ነቢይ ይፈለይም ለዮሐንስ። ሁሉም ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና።

ሸ፻፶፭ ወተሰጥውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ ኢነአምር።

ሸ፻፶፮ አናውቅም ብለው ለጌታ መለሱለት። ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ፤ ጌታም መለሰ። ወይቤሎሙ እነሂ ኢይነግረክ

ሙ በመባሕተ መኑ እገባር ክመዝ። እኔም በግንም ሥልጣን ይህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

በእንተ እኩያን ዐቀብተ ወይን ምዕራፍ ፲፪።

ሰ ወአጎዘ ይመስል ሎሙ። ኢሳጵ ፩። ሌር፤ ፪፻፩። ማቴ ፲፳፩ ሸ፩ ። ሉቃ ፲፱።

ሰ ይመስልላቸው ጀመረ። ይቤሎሙ ብእሲ ተከለ ዓፀደ ወይን። ሰው ወይን ተከለ። ወጸቄና። ቅጥር ቀጠረለት። ወአክረየ ምክያደ። መጥመቂያም አስማስለት። ወሐነጸ ማኅፊደ ውስቲቱ። በሱም ግንብ ሠራ። ወዲመ ሎቱ ዓቀብተ ወነገደ ጠባቂም ሹም ሂደ፤

ሰ ወፈነው ገብር ኅብ ዓቀብተ ወይን በጊዜሁ ያምጽእ ሎቹ እምፍሬ ወይኑ፤ ከወይኑም ፍሬ ያመጣለት ዘንድ ባሯውን በጊዜው ወደ ጠባቂች ላከ፤ ወአኃዝም። ያዙት። ወቀዎናም፤ ገረፉት። ወፈነውም ዕራቆ። ባዶውንም ሰደዱት።

ሰ ወካፅበ ፈነው ጎዜሆሙ ካልኝ ኒ ገብር።

ሰ ደግሞ ሌላውንም ባሯውንም ወደሳቸው ላከ።

ወንጌል ዘግርፋስ።

ወኪያሁኒ ወገርዎ። ለሱን	አኮት ይመጽእ ወይቀትሎሙ	፲፫ በነገሩ ሊያስቱት ፈሪሳውያን
ም ደበደቡት።	ለእልክቱ ንቀብት ።	ከሂሮድስ ሰዎች ጋራ ወደሱ
ወኩርዕዎ። መቱትም።	መጥቶ ጠባቆችን ይገድላቸው	ላኩ።
ወፈነውዎ አኅሲርሙ።	ኖለምን።	፲፬ ወመጽኑ ሀቤሁ ወይቤልዎ
አዋርደውም ሰደዱት፤	ወይሁብ ወይኖ ለክልዓን ።	ሊቅ ነአምር ከመ ጻድቅ እንተ።
ወፈነው ሣልሳየኒ ገብሮ፤	ወይኑንም ለሌላ ጠባቆች ያስ	፲፱ ወደሱም መጥተው መምር ሆ
፩ ሶስተኛውንም ባሯውን ላከ።	ጠብቃል።	ይ እውነተኛ እንደሆንክ እና
ሐተታ ዮሐንስ መጥምቅ ነው	፲ ወዘኒ ኢያንበብከሙት ውስተ	ውቃለን ።
ወኪያሁኒ ቀተልዎ፤	መጽሐፍ ዕብን እንተ ዘመነን	ወኢየሩሳሌም መኑሂ ።
እሱንም ገደሉት።	ዋ ነደቅት ይለቲ ኮነት ውስተ	ግንንም ግንን እንጻታፍር ።
ወፈነው ባዕዳነኒ ብዙኃን።	ርእሰ ማዕዘን። መዝ ፻፲፮ ጳጳ	ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ ።
ሌሎችንም ብዙዎችን ላከ ።	ኢላ ጳጳ ፲፮ ። ማቴ ጳጳ ፵ ።	ለሰው ፊትም እንጻታደላ ።
ቦዘቀሠ።	፪ ። ግብ ፱ ፲፩ ። ሮሜ ፱ ፴፫ ።	በጽድቅ ትሚህር ፍኖተ እግ
የገረፉት አለ ።	፫ ጳጳጥ ፪ ፯ ።	ዘኢብሔር ።
ወቦ ዘቀተሉ።	፬ አናጾች የናቋት ድንጊያ የማዕ	የእግዚአብሔርን መንገድ በ
የገደሉትም አለ ።	ዘን ራስ ሆነች ያለውን ከመ	ውነት እንድታስተምር እናው
፯ ወቦቱ ጳዱ ወልድ ዘያፈቅር ።	ጻፍ አላሰባችሁምን ።	ቃለን ።
፯ የሚወደው አንድ ልጅም ነበ	፭ እምብስ እግዚአብሔር ኮነት	፭ ይከውንሁ ነህብ ጸባሕተ ዲና
ረው ።	ዛቲ ።	ር ለነጋሢ ።
ወፈነዎ ኅቤሆሙ ድኅረ ኩሉ	፮ ይህችም ከእግዚአብሔር ሆነ	፮ ለቁሣር ግብር መስጠት ይገ
እንዘ ያብል የኃፍርዎ ለወል	ች ።	ባልን ።
ድየሰ ።	ወነካር ይለቲ ለአዕይንቲነ።	አው አልቦ።
ከሁሉ በኋላ ልጅንስ ያፍሩታ	ለዓይናችንም ድንቅ ናት ።	ወይም አይገባም አሉት ።
ል ብሎ ልጁን ላከ ።	፯ ወፈቀዱ የአኃዝም ።	፯ ወአእመርሙ እግዚአ ኢየሱስ
፯ ወይቤሉ ኅቀብት ዝንቱ ውለ	፯ ሊይዙትም ወደዱ ።	፯ ጉሕሉቶሙ ለምንት ታሚክሩኒ
ቱ ወራሲሁ ።	፯ ወፈርሀዎሙ ለሕዝብ ።	፯ ጌታም ሽንገላቸውን አውቆ
፯ ጠባቆቹም እነሆ ወራሹ ይህ ነ	ሕዝቡንም ፈሩ ።	ቸው ለምን ትፈትኑኛላችሁ ።
ው።	ወአእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ	አምጽኑ ዲናረ ወአርእዩኒ ።
ንዑ ንቅትሉ ።	ይቤ ዘንተ አምሳለ ።	ዲናሩንም አምጥታችሁ አሳ
ኑ እንግደለው።	ይህንም ምሳሌ ስለርሳቸው እ	ዩኝ አላቸው ።
ወንርከብ ርስቶ ።	ንደተናገረው አወቁ።	፯ ወአምጽኑ ሎቱ ። ሮሜ ፲፫ ፯
ርስቱንም እንውረሰው አሉ ።	ወኅደግዎ ወሐሩ።	፯ አመጡለት ።
፯ ወአኃዝም ወአውጽእዎ አፍአ	ትተውትም ሂዱ ።	ወይቤሎሙ ዘመኑ መልክዑ
እምአዕደ ወይን ወቀተልዎ።	ዘከመ አመከርዎ ለኢየሱስ	ወመጽሐፉ ።
፯ ይዘውም ከወይኑ ቦታ ውጭ አ	በእንተ ውሂበ ዲናር ።	ጽፈቱስ መልኩስ የማነው አ
ውጥተው ገደሉት ።	፯ ወፈነዉ ኅቤሁ ፈሪሳውያን	ላቸው ።
፱ ምንተ እንክ ይፈስዮሙ በዓለ	፯ ምስለ ሰብአ ሂሮድስ ከመ ያ	ወይቤልዎ ዘነጋሢ ።
ወይን ።	ስሕትዎ በቃሉ ። ማቴ ጳጳ ፲፭	የቁሣር ነው አሉት ።
፱ የወይኑ ባለቤት ምን ያደርጋቸ	ሉቃ ጳጳ ።	ሀቡ ዘነጋሢ ለነጋሢ ።
ዋል።		የቁሣርን ለቁሣር ስጡ ።

የግርፍስ ወንጌል።

ወዘላገዘ.አብሔር ግበሩ ለእግ
ዚ.አብሔር ፤
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአ
ብሔር።
ወአንክርም። አደነቁት።
በአንተ ሰዱቃውያን ወትንሣ
ኤ ሙታን።
፲፩ ወመጽኤ ጎቤሁ ሰዱቃውያን
እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙ
ታን።ግቲ ሸጸ ሸፎ።ሉቃ ጽ ሸጸ።
፲፪ የሙታን ትንሣኤ የለም የሚ
ሉ ሰዱቃውያን ወደሱ ሙጡ።
ወተሰለልዎ። ጠየቁት፤
፲፫ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፊ
ለነ ወለእመቦ ዘሞተ ኦሱሁ
ወጎደገ ብሐሲቶ ወአልቦቱ ው
ሉድ ኦሱሁ ያውስባ ለብእ
ሲቱ። ዘፀ ሸጸ ጸ።
፲፬ ወንድሙ ልጅ ሳይወልድ ሚስ
ቱን ትቶ የሞተ እንደሆነ ወ
ንድሙ ሚስቱን ያግባት።
ወያቅም ዘርዓ ለእኩሁ
ለወንድሙ ልጅ ይተካ ብሎ
ሙሴ ጸፎልናል።
፳ ሀለዉ ጎቤነ ኋቱ አኃው።
፳ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ
ወአውሰበ ዘይልሕቅ ብሐሲተ።
ታላቁ ሚስት አገባ።
ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ፤
ልጅ ሳይወልድ ሞተ።
፳፩ ወአውሰባ ካልፀ-ኒ።
፳፪ ሁለተኛውም አገባት።
ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ
ልጅ ሳይወልድ ሞተ።
ወግልሱኒ ከግሁ።
ሶስተኛውም እንዲሁ።
፳፫ ወኒሆሙ አውሰብዋ፤
፳፬ ሰባቱም አገቧት።
ወኢጎደገ ውሉድ፤

ልጅ ገን አልነበረቸውም።
ወድጎረ ከሉሙ ሞተት ይእ
ቲ ብሐሲት።
ከሁሉም በኋላ ያች ሞተች
፳፫ ወአውሰባ የሐይዉ ምውታን
ለመኑ እምኒሆሙ ትክውኖ
ብሐሲተ።
፳፫ ሙታን በተነሡ ጊዜ ለማናቸ
ው ሚስት ትሆናለች።
እስመ ኋሆሙ አውሰብዋ ፤
ሰባቱም አግብተዋታልና።
፳፬ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ
፳፬ ጌታም መለሰ፤
ወይቤሉሙ አኮነ በአንተ ዝ
ንቱ ስሕትክሙ በኢያእምሮ
መጻሕፍት።
መጻሕፍትን ባለግወቅ።
ወኢኃይለ እግዚአብሔር።
የእግዚአብሔር ኃይልንም ባለ
ማወቅ በደላችሁ።
፳፭ አውሰባ የሐይዉ ምውታን ኢ
ያወስቡ ወኢይተዋሰቡ።
፳፭ ሙታን በተነሡ ጊዜ አያገቡ
ም አይጋቡም፤
አላ ከመ መላእክተ እግዚአብ
ሔር ይከውኑ እሙንቱ በሰ
ማያት።
በሰማይ እንዳሉ መላእክት ይ
ሆናሉ እንጂ፤
፳፮ ወከመሰ የሐይዉ ምውታን
ኢያንበብከሙኑ በውስተ መጽ
ሐፊ ሙሴ ዘይቤሉ እግዚአብ
ሔር በጎበ ፀፀ ጸጦስ ዘፀ ፫ ጌ
ማቲ ሸጸ ፴፪፤
፳፯ ምውታንማ እንዲነሱ በቀጥቋ
ጦው ዘንድ እግዚአብሔር እ
ንደ ነገረው የሙሴን መጽሐፍ
አላነበባችሁምን።
እንዘ ይብል እነ ውሉቱ እግ
ዚአብሔር እምላክክ፤

አምላክህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ
አምላክ አብርሃም።
የአብርሃም አምላክ።
ወአምላክ ይስሐቅ፤
የይስሐቅ አምላክ።
ወአምላክ ያዕቆብ።
የያዕቆብም አምላክ።
፳፮ ኢኮነኬ አምላክ ምውታን።
፳፯ የሙታን እምላክ አይደለም።
አላ አምላክ ሕያዋን ውሉቱ።
የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ፤
ወአንተሙሰ ብዙኃ ትጊግዩ።
እናንተስ ብዙ ትስታላችሁ።
በአንተ ቀዳማዊ ትእዛዝ።
፳፰ ወመጽኤ ሸዱ ጸሐፊ ሰሚያ ከ
መ ተኃሠሥዎ ወሶበ ርእየ
ከመ ሠናየ ተሠጥዎሙ። ግ
፳፰ ቲ ሸጸ ፴፭፤ እንደ
ተከራከሩት በሰማ ጊዜ መልክ
ም እንደ መለሰላቸው ባየ ጊዜ
አንድ ጸሐፊ ወደሱ መጣ።
ወተሰለሎ ወይቤሉ ዓይኑ ት
እዛዝ ቀዳሚት እምኩሉ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ማንኛይቱ ናት ብሎ ጠየቀው፤
፳፱ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ።
፳፱ ዘዳ ጌ ፱። ጌታም መለሰ።
ወይቤሉ ዛቲ ይእቲ ቀዳሚት
እምኩሉ ትእዛዝ፤
ከትእዛዝ ሁሉ የምትቀድም
ይህች ናት፤
ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር
አምላክክ ሸዱ ውሉቱ እግዚ
አብሔር፤
እስራኤል ሆይ አምላክህ እግ
ዚአብሔር እንድ እግዚአብሔ
ር እንደሆነ ስማ።
፴ ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር እ
ምላክክ በኩሉ ልብክ።

ወንጌል ዘግርቀስ።

፳ አምላካህ እግዚአብሔርንም በ
ልብህ ሁሉ ውደደው።
ወበኩሉ ነፍስከ ። ወበኩሉ ሕ
ሊናክ ። በነፍስህም
ሁሉ ፡ በሕሊናህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ኃይልክ ።
በኃይልህም ሁሉ ።
ዛቲ ይእቲ ትእዛዝ ቀዳሚት
እምኩሉ ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ይህች ናት ።

፳፩ ወክልዕታሂ እንተ ትመስላ አ
ፍቅር በእክ ከመ ነፍስክ ። ዘሌ
፲፱ ፲፮ ማቴ ጳጂ ሳጳ ሮሜ ፲፫
፱ ፡ ገላ ጵ ፲፱ ፡ ያዕ ጁ ፳፱

፳፪ ሁለተኛዬቱም የምትመስላት
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ው
ደድ ናት ።
ወዛየዓቢ እምእላንቱ ትእዛዝ
ት አልቦ ።
ከነዚህ ትእዛዞች የሚበልጥ
የለም ።

፳፫ ወይቤሉ ውእቱ ጸሐፊ ሠና
የ ትቤ ሊቅ ።

፳፬ ያም ጸሐፊ መምርሆይ መል
ካም ተናገርኩ አለው ።
አማን ጵዱ ውእቱ እግዚአብ
ሔር ።
እግዚአብሔር በውነት አንድ
ነው ።
ወእልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ ።
ከሱም በቀር ሌላ የለም ።

፳፭ ወከመ ታፍቅር በኩሉ ልብክ
፳፮ በልብህ ሁሉ ትወደው ዘንድ
ወበኩሉ ነፍስክ ።
በነፍስህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ሕሊናክ ።
በሕሊናህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ኃይልክ ።
በኃይልህም ሁሉ ።

ወከመ ታፍቅር በእክ ከመ
ነፍስክ ።
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ብ
ትወድ ።
ወዝንቱ ይኒይስ እምኩሉ መ
ባዕ ወመሥዋዕት ።
ከመሥዋዕት ከመባዕም ሁ
ሉ ይህ ይሻላል ።

፳፯ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ
ጠቢብ ውእቱ ፡ ይቤሉ ኢኮን
ከ ርሔቀ አመንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፳፰ ጌታም ብልህ እንደሆነ አይቶ
ከእግዚአብሔር መንግሥት የ
ራቅህ አይደለህም አለው ።
ወእልቦ እንከ ዘተሀበለ ይስእሉ
ከዚህም ወዲያ ሊጠይቀው የ
ደፈረ የለም ።

በእንተ ማስያስ ወልደ ዳዊት

፳፱ ወይቤሉመ እግዚእ ኢየሱስ
እንዘ ይሚሆርሙ በምኩራብ
እጅ ይብሉ ጸሐፍት ወልደ ዳ
ዊት ውእቱ ክርስቶስ።

፴፩ ጌታም በምኩራብ ሲያስተም
ራቸው ጻፎች ክርስቶስ የ
ዳዊት ልጅ ነው እንደምን
ይላሉ ብሎ ጠየቃቸው

፴፪ ወለሊሁስ ዳዊት ይቤ በመን
ፈስ ቅዱስ ይቤሉ እግዚእ ለ
እግዚእየ ንበር በየማንየ እ
ስክ አገብለሙ ለጸላእትክ ታ
ሕተ መከየደ እገሪክ። መዝ ፻፱
፩ ። ማቴ ጳጂ ሳጳ ፡ ሉቃ ጵ
፵፪።

፴፫ እሱ ግን ዳዊት በመንፈስ ቅ
ዱስ ጌታ ጌታዬን ጠላቶች
ህን ከግርህ መርገሚ በታች
እስክ አገባቸው በቀኝ ተቀ
መጥ አለው ብሏል።

፴፮ ወለሊሁ ዳዊት እግዚእየ ይ
ቤሉ እጅ እንከ ይከውጥ ወ
ልደ።

፴፯ እሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እ
ንደምን ልጁ ይሆናል።
ወኩሉ ሕዝብ ሠናየ ያጸም
ዕም፣ ማቴ ጳጂ ጵ ሉቃ ፲፩
፵፫።
ሕዝቡም ሁሉ ደስ ብሏቸው
ደሰሙት ነበር።

በእንተ መደልዋን ጸሐፍት ።

፴፰ ወይቤሉመ እንዘ ይሚሆርሙ
ዑቁ ወተገኃሁ እምጸሐፍት
እለ ይፈቅዱ ያንሰስው ተላቢ
ሰሙ።

፴፯ ሲያስተምራቸው ተላብሰው መ
መላለስን ከሚወዱ ከፈሪሳው
ያን ተጠበቁ ተለዩም አላቸው
ወይትአምሳምሙ በምሥያጣት
በገበያም ምርታትን የሚወዱ

፴፱ ወነበረ ፍጽም በውስተ አዕ
ዋዳት ።

፵፩ ባደባባይም ፊት ለፊት መቶ
መጥን የሚወዱ።
ወርእስ ምርፋታት በውስተ
ምስሐት።
በምሳ ጊዜ በራስጌ መቀመ
ጥን።

፵ እለ ይውሀጥምሙ ለአብያተ
መበለታት።

፵ የድኅኝን ቤት የሚበሉባቸው
ወይትሚየኑ በነዋህ ጸሎቶሙ
በረጅም ጸሎታቸውም የሚተ
ነኩሉ።
እሉ ይረከቡ ዘየዓቢ ነኑኔ።
እኒህ የሚበልጥ ፍርድ ይቀበ
ላሉ።

በእንተ ዘከመ ወደሳ ለመበ ለት ነጻይት በውሂቦተ ጸሪቅ

ግጹ ወነበርሙ እግዚእ ኢየሱስ ፍጥተ ምክራብ አንጻረ ሙ ጻዩ ምጽዋት ይርአይ ሰብአ ዘያበውኡ ጸራይቀ ወይወድዩ ውስተ ሙጻዩ ምጽዋት። ሉቃ ፳፩ ፩፤

ግጹ መባ የሚሰጡትን በሳጥንም የ ሚያኖሩትን ያይ ዘንድ ጌታ በዕቃ ቤቱ አፋዛጋባ ባለ በም ከራብ ደጅ ተቀምጦ ሳለ። መብዙኃን አብፅላት እለ አ ብኡ ብዙኃን። ብዙ ባለጠገኛም ብዙ አ ገቡ ፤

ግጹ ወመጽአት አሐቲ ብእሲት ነ ጻይት መበለት።

ግጹ አንዲት ድኃ ሴት መጣች። ወአብአት ጀተ ጸራይቀ። ሁለት ጸራይቅም አገባች፤ ዘይብልም ቆንደራጤ፤ ቆንደራጤ የሚሉት። ሐተታ ሁለት ጸራይቅ ያለውን አንድ አድርጎ ቆንደራጤ አ ለ። ሁለቱን ተረን አንድ ቀ መት ሁለቱን ቀመት አንድ ድረም አንደግለት።

አንድም የሙርኝ አንጀራ አ ንድም ዝብለ ብርት ነው።

በሞረድ ሲሞርጹት ጊዜ ይረ ገፋል ያን ሰብስበው ለእን ጀራ ይሸጡታልና፤

ግጹ ወጸውኦሙ ለአርጻኢሁ።

ግጹ ደቀ መዛሙርትንም ጠራቸው ወይቤሉሙ አግን አብለከሙ ከሙ ዛቲ ነጻይት መበለት አ ብዛኃት አብኦ እምክሉሙ

እለ አብኡ ውስተ ሙጻዩ ም ጽዋት፤

በመባው ሣጥን ከጣሉ ሁሉ ይህች ሴት አብዝታ አንደሰ ጠች በውነት እነግራችኋለሁ፤

ግጹ እስመ ክሉሙ እለ አብኡ እምተረፎሙ አብኡ።

ግጹ ያቀረቡት ሁሉ ትራፊያቸውን አግብተዋልና፤

ወይእቲሰ እምተፅናሳ ክሉሙ ዘ ባቲ አብአት ክሉሙ መንበርታ ይህች ግን በድኅነት ሳለች ያ ላትን ሁሉ አገባች።

ሐተታ እኒያ ከቤታቸው ሂ ደው አንደ ገና ተድላ የሚ ያደርጉ የሚበሉ የሚጠሙ ና ችውና። እሷ ግን የሚያ የምት ውል ናትና። ይህች ሴት የሳ ጥአት ነፍስ እኒያ የጻድቃን ምሳሌ። ጻድቃን ምን አለብን ብለው ተዘልለው ይኖራሉ። የኃጥአን ነፍስ ግን አላበጀ ሁም ብላ ስታዝን ስታለቅስ ትኖራለች። ጻድቃንን ከሚሉ ከኒያ ይልቅ ኃጥአት ነፍስ አ ብዝታ ሥራ ሠርታለች ብዩ እነግራችኋለሁ።

በእንተ ንስተተ ቤተ መቅደስ ወኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፲፫።

፩ ወወጸኦ እምክራብ ይቤሉ ፩ጹ እምአርጻኢሁ ሊቅ ርኢ ምንተ ይመስል ንድቁ ወዕበኒሁ ማቲ ፳፱ ፩።

፪ ከምክራብ በወጣም ጊዜ ከደ ቀ መዛሙርቱ አንጹ መምር ሆይ ድንጊያውንና ሕንገውን ምን ይመስላል እየው እለው።

፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ። ሉቃ ፲፫ ፵፱ ፳፩ ፮።

፪ ጌታም መለሰ። ወይቤሉ ትራኢኦ ዘንተ ክሉ ንድቀ ዓቢያ።

፪ ይህን ታላቅ ሥራ ታያለህን ኢይትኃደግ ዝዩ ዕብን ዲበ ዕብን ዘኢይትነሰት።

፪ የማይፈርስ ሆኖ ድንጊያ በደ ንጊያ ላይ አይቀርም።

፫ ወእንዘ ይነብር ውስተ ደብረ ዘይት አንጻረ ምክራብ ተስ እልም በባሕቲቶሙ ጲጥርስ ወያዕቆብ ወእንደርያስ።

፬ በደብረ ዘይት በምክራብ አ ንጻር ተቀመጦ ሳለ ያዕቆብና ጲጥርስ እንደርያስም ለብቻ ችው ጠየቁት።

፭ ወይቤልም ንግረን ማዕዜ ይከ ውን ዝንቱ።

፮ ይህስ የሚደረገው መቼ ነው ንገረን።

፯ ወምንት ትእምርቱ አመ ይከ ውን ዝንቱ ክሉ።

፰ ይህስ ሁሉ በተደረገ ጊዜ ም ልክቱ ምንድር ነው አሉት።

፱ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ኤፌ ፭ ፮ ፪ ተሰ ዪ፫።

፺ ጌታም መለሰ። ወአጎዘ ይበሉሙ ዑቁ ኢያ ስሕቱክሙ።

፻ አንጻያስቲችሁ አስተውሉ ይላ ችውም ጀመረ።

፺ አስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስ ምዩ እንዘ ይብሉ እነ ውለቱ ክርስቶስ።

፻ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰዎች በኔ ስም ይመጣሉና። ወያስሕትምሙ ለብዙኃን። ብዙ ሰዎችንም ያስቲቸዋል።

የግርግር ወንጌል።

፳ ምኒረኅኑ ነሱ ዘሥጋ ።
 እግዚአብሔርስ ዘመኑን ባያሳ
 ጥረው ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባ
 ልዳነም ነበር።
 ወባሕቱ በእንተ ገሩያኒሁ እሰ
 ኃረየ እግዚአብሔር የሐፅራ
 እግንቱ መዋዕል።
 ነገር ግን እግዚአብሔር በለ
 መረጣቸው እኒያ ወራቶች ያ
 ጥራሉ።
 ፳፩ ወይለተ አሚረ እመቦ ዘይቤ
 ለክሙ ነዋ ዝየ ሁሉ ክርስቶስ
 ግቲ ፳፪ ፳፫ ሉቃ ፲፯ ፳፮ ፳፯ ፯
 ፳፻ ያንጊዜም ክርስቶስ ከዚህ ነው
 መነዋ ከሐክ።
 ወይም ከዚያ ነው ያላችሁ ሰው
 ቢኖር።
 ኢትእመኑ። አትመኑ።
 ፳፻ እስመ ይመጽኑ ሐሳውያን መ
 ሚሕ።
 ፳፻ ሐሰተኞች መሢሐች ይነሣሉና
 ወሐሳውያን ነቢያት።
 የነቢያትም ሐሰተኞች።
 እስመ ይገብሩ ተአምረ ወመ
 ንክረ ከመ ያስሕቱ።
 ያስቱ ዘንድ ምልክትና ተአም
 ሬት ያደርጋሉ።
 ወሰባሂ ይትከሃሉሙ ለጎሩያን
 የሂ እምአስሐትዎሙ።
 ቢቻላቸውም የተመረጡትንም
 ባሳቷቸው ነበር።
 ፳፻ ወእንትሙስ ዑቁ።
 ፳፻ እናንተ ግን ዕውቁ፤
 ናሁ አቅደምኩ ወነገርኩክሙ
 ነሉ።
 እነሆ አስቀድሞ ነገርኋችሁ።
 በእንተ ምጽአቱ ለወልደ እኅላ
 እመሕያሙ።
 ፳፻ ወባሕቱ ይለተ አሚረ ምስለ

ነሉ ሕግም ፀሐይኒ ይጸልም
 ኢሳ ፲፫ ፲ ሕዝ ህጃ ሄ ኢዮኤ
 ፪ ፲።
 ፳፻ ነገር ግን በዚያ ወራት ከዚህ
 ሁሉ መከራ ጋራ ፀሐይ ትጩ
 ልማላች።
 ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ።
 ጨረቃም ብርሃኑንም አይሰ
 ጥም።
 ፳፻ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰ
 ግይ።
 ፳፻ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድ
 ቃሉ።
 ወይትከወስ ኃይለ ሰማያት።
 የሰማያት ኃይልም ይኖወጣል
 ፳፻ ወአሚሂ ይራእዮ ለወልደ እ
 ኅላ እመሕያው እንዘ ይመ
 ጽእ በደመና ምስለ ኃይል ወ
 ብዙኅ ስብሐት።
 ፳፻ ያንጊዜ ከብዙ ምስጋናና ከኃ
 ይል ጋራ በደመና ሲመጣ የ
 ሰው ልጅ ክርስቶስን ያዩታል።
 ፳፻ ወይለተ አሚረ ይፈንዎሙ
 ለመላእክቲሁ። ግቲ ፳፻ ህጃ፤
 ፳፻ ያንጊዜም መላእክትን ይሰዳ
 ቸዋል።
 ወያስተጋብዎሙ ለጎሩያኒሁ እ
 ምጃቲ ነፋሳት።
 የተመረጡትን ከራቱ ነፋሳት
 ይሰበስቧቸዋል።
 ወእምአጽናፈ ምድር እስከ ኢ
 ጽናፈ ሰማይ።
 ከምድር ጻር እስከ ሰማይ ጻ
 ርቻ።
 ፳፻ ወእምበለስ አእምሩ አምሳ
 ሊሁ።
 ፳፻ ምሳሌውንም በበለስ ዕውቁ።
 ወእምከመ ኮነ አጽቃ ድኩመ
 ሚኛ የለመለመ።
 ወሠረፀ ቱጽላ።

ቅጠላም የለመለመ እንደሆነ
 ይትግወቅ ከመ አልጸቀ ግዕ
 ረር።
 መከር እንደደረሰ ይታወቃል
 ፳፻ ወከግሁ እንትሙኒ እምከመ
 ርኢክሙ ዘንተ ነሉ ከመ ኮነ
 ፳፻ እንደዚህም እናንተም ይህን
 ሁሉ እንደተደረገ ያያችሁ እ
 ንደሆነ።
 አእምሩ ከመ በጽሐ ኅበ ጥ
 ኅት።
 ወደደጅ እንደደረሰ ዕውቁ።
 ህጃ አማን እብለክሙ ከመ ኢተ
 ኃልፍ ዛቲ ትውልድ ዘእንበለ
 ይኩን ዝንቱ ነሉ።
 ህጃ ይህ ሁሉ ሳይሆን ይህች ት
 ውልድ አታልፍም ብዬ እን
 ዳታልፍ በውነት እነግራችኋ
 ለሁ።
 ህጃ ሰማይ ወምድር የኃልፍ፤
 ህጃ ሰማይና ምድር ያልፋል።
 ወቃልየሰ ኢየኃልፍ።
 ቃሌ ግን አያልፍም።
 ህጃ ወበእንተሰ ይለቲ ዕለት ወይ
 እቲ ሰዓት አለቦ ዘየለም።
 ህጃ ያችን ቀን ግን ያችንም ሰዓት
 የሚያውቃት የለም።
 ወኢመላእክተ ሰማይ።
 በሰማይ የሚኖሩ መላእክትም
 ወኢወልድ።
 ልጅም።
 ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ።
 ከአብ ብቻ በቀር።
 ዑቁ። ተጠበቁ።
 ህጃ ትግሁ ወጸልዮ። ግቲ ፳፻ ህጃ፤
 ህጃ ተግታችሁ ጸልዩም።
 እስመ ኢተእምሩ ግዕዜ መዋ
 ለ ጊዜሁ።
 የጊዜውን ወራት መቼ እንደሆ
 ነ አታውቁምና፤

ወንጌል ዘግርቆስ።

፴፬ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነግድ ወ
 የኃድግ ቤቶ፤
 ፴፭ ቤቱን ትቶ እንደሚሄድ ሰው
 ነውና፤
 ወይሁቦሙ ግብር ለአግብርቲ
 ሁ ለለጅዱ እምኔሆሙ፤
 ከባርቹ ላንዱም ላንዱ ሥራ
 ቸውን እንደሚሰጣቸው፤
 ወይኤዝዞ ለአግባኒ ከመ ይት
 ጋህ።
 በረኛውንም እንዲተጋ ያዘዋል
 ይተጋ ዘንድ አእምሮውን ያዘ
 ዋል፤
 ፴፮ ትግሁ እንከ።
 ፴፯ እንግዲህ ትጉ፤
 እስመ ኢተአምሩ ማዕዜ ይመ
 ጽእ በዓለ ቤት፤
 ባለቤት መቼ እንዲመጣ አታ
 ውቁምና፤
 እመሂ ሠርከ።
 በሰርከም እንደሆነ፤
 ወእመሂ መንፈቀ ሌሊት።
 በነሉ ሌሊትም እንደሆነ፤
 ወእመሂ ጊዜ ይነቁ ዶርሆ፤
 ዶር ሲሙሀም እንደሆነ።
 ወእመሂ ጸበሐ፤
 ማለዳም እንደ ሆነ፤ ሐተታ
 ጠርዝና ጠርዙን ይዘ ተና
 ገረ።
 ፴፰ ኢይምጸእከሙ ግብተ ወኢይ
 ርከብከሙ እንዘ ትነውሙ።
 ፴፱ ድንገት እንዳይመጣባችሁ ተኝ
 ታችሁም እንዳያገኛችሁ፤
 ፵፩ ወናሁ አብላከሙ ለኩልከሙ
 ትግሁ።
 ፵፪ እነሆ ለሁላችሁም ትጉ ብዬ
 እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ከሆናት
 ይቅትልዎ ለኢየሱስ
 ምዕራፍ ፲፬።
 ፩ ወእስከ ሠትይ መዋዕል ይከው
 ን ፋሲካ በዓለ ናዕት። ማቴ ፳፯
 ፪ ለሁታ ጸደ ፩ ።
 ፫ እስከ ሁለት ቀን ፋሲካ በዓለ
 ናዕትም ይሆናል፤
 ወየጎሥሁ ሊቃነ ከሆናት ወ
 ጸሐፍት ይትአየንዎ ወየአኃዝ
 ዎ ወይቅትልዎ።
 የከሆናት አለቆችና ጸርች ተተ
 ንኩለው ይዘው ሊገሉት ይኹ
 ጀመር፤
 ፬ ወይቤሉ አከ በበዓል ከመ ኢ
 ይትሀውኩ ሕዝብ።
 ፭ ሕዝቡ እንዳይታወኩ ግን በበ
 ዓል አይደለም አሉ።
 በእንተ ዘከመ ረፈቀ በቢታን
 ያ ለምሳሕ
 ፮ ወእንዘ ሀሎ ቢታንያ በቤተ ስ
 ምዎን ዘለምጽ እንዘ ይረፍቅ።
 ማቴ ፳፯ ፮ ዮሐ ፲፪ ፩።
 ፯ በቢታንያ በለምጸሙ በስምዎ
 ን ቤት ተቀምጦ ሳለ።
 መጽአት ብእሲት።
 ሴት መጣች፤
 ወእምጽአት ዕፍረተ ዘአልባስ
 ጥሮስ ዘኖርዱ። የጣፈጠ
 ናርዶስ የሚባል ሽቱ አመጣች
 ቅድው፤ ያማረ ።
 ዘዕፁብ ሜጡ፤
 ዋጋው ብዙ የሆነ። ሐተታ
 ማቴዎስ ዘበረሌ ይላል ማ
 ርቆስ ዘኖርዱ እለ እንደ ምን
 ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ
 ላም የሁለት ቀን ትምርት

የልሳን መለያየት ነው፤ እንድ
 ም ጭቃው የቢረሌ ነውና
 ማቴዎስ ዘበረሌ አለ። ሥራው
 የኖርጅ ነውና ማርቆስ ዘኖርዱ
 አለ። ጆም ጭቃውም ሥራው
 ም የብርሌ ነው፤ ኖርዱ የሸቱ
 ስም ነው፤
 ወእኮሰቶ ነቀነቀች
 ው ቀላቀለችው አዋሕደችው።
 ወሶጠት ዲቦ ርእሱ፤
 በራሱ ላይ አፈሰሰችው፤
 ወዞ እለ ተምዑ።
 የተቈጡም ሰዎች ነበሩ፤
 ወይቤሉ ለምንት ዘመጠነዝ ኃ
 ጉል ዘዝ ዕፍረት።
 ፬ የዚህ ሽቱ ይህን ያህል ጥ
 ፋት ለምንድን ነው አሉ፤
 ፮ እምኢተክሀለት ይሠየጥ ዝንቱ
 ዕፍረት ፈድፋድ እም፤ ጀት ዲ
 ናር ወይትወሀብ ለነዳያን፤
 ፯ ይህ ሽቱ ከሶስት መቶ ወቄት
 በሚበዛ ተሸጦ ለድኖች ይሰጥ
 ዘንድ ባልተቻለም ነበር አሉ፤
 ወገሠጽዋ። ገሠጸዋትም።
 ፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ኅድግግ ለብእሲት ወኢታሥር
 ኅዋ።
 ፯ ጌታም ተዋት አታድክሟት አለ
 ሠናየ ግብረ ገብረት ሳዕሌየ።
 በኔ መልካም ሥራ ሠራች።
 ወለነዳያንስ ዘልፈ ትረከብዎሙ
 ድኖችንስ ዘወትር በናንተ ዘ
 ንድ ታገኙዋቸዋላችሁ።
 ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሜንዩ ላ
 ዕሌሆሙ። በወደጻችሁ
 ም ጊዜ ትመጸውቷቸዋላችሁ።
 ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረከቡኒ
 እኔን ግን ዘወትር የምታገኙ
 ኝ አይደላችሁም።
 ፰ ወዛቲኒ ዘባቲ ገብረት ወአቅደ

የግርባስ ወንጌል ፡

መት ወተብንተኒ እገርየ።
 ጾ ይህችም አስቀድግ ያደረገች
 ውን እግረንም የቀባችንን ለ
 ምቀበርበት አደረገችው።
 ዘ እግን እብለክሙ ጎበ ሰበከዋ
 ለዛቲ ወንጌል ውስተ ነሉ ጎ
 ለም ይንገሩ ዘንብረት ዛቲኒ፤
 ዘ ወንጌልን በሚያስተምሩበት ይ
 ሀች ሌት የሠራችውን ይንገ
 ፋላታል።
 ወይዜከርዋ።
 ያስቧታል ብዬ በውነት እነግራ
 ችኋለሁ።

ዘከመ ሄጠ ይሁዳ።

፲ ወይሁዳ አስቆርታዊ ስዳ እም
 ፲ቱ ወይቱ ሐረ ጎበ ሊቀ ከህ
 ናት ከመ ያግብእ ሎሙ። ማቲ
 ሸጺ ፲፱።

፲ ከሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆር
 ት ሰው የሚሆን ይሁዳ አሳ
 ልፎ ሊሰጣቸው ወደ ሊቀ ከ
 ሀናት ዘንድ ሄደ።

፲፩ ወሰሚያሙ ተፈሥሐ።

፲፩ በሰሙም ጊዜ ደስ አላቸው።
 ወተናገርዎ የሀብዎ ሕ ብሩረ።
 ሠላሳ ብር ሊሰጡት ተነጋገሩት
 ወፈቀደ በጽሚት ያግብኦሎሙ
 በሰውር አሳልፎ ሊሰጣቸውም
 ወደደ።

በእንተ ደጎሪት ድራር ወእስ ተዳልዎት።

፲፮ ወአመ ቀዳሚት ዕለት በዓለ
 ሙዳለት ፋሲካ ለመ ይጠብሐ
 ፍስሐ። ማቲ ሸጺ ፲፮ ሉቃ ሸ፪ ፯

፲፱ ስንን በሚያርዱበት ጊዜ በመ
 ጀመሪያው ፋሲካ በቂጣ በዓ
 ልም።

ወይቤልም አርዳሊሁ በእይቲ
 ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ
 ትብላዕ፤
 ደቀ መዛሙርቱ ፋሲካውን ት
 በላ ዘንድ በየት ብናዘጋጅልህ
 ትወዳለህ አሉት፤

፲፫ ወፈነወ ዩተ እምአርዳሊሁ ወ
 ይቤሎሙ ሐሩ ሀገረ ዘቅድሜ
 ከሙ።

፲፪ ወደፈታችሁ ካለ አገር ሂዱ
 ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ላከ።
 ወትረከቡ ብእሴ ዘይፀውር ግ
 ሕበ ማይ፤
 የውሀ ማድጋ የተሸከመ ሰው
 ታገኛላችሁ።
 ወትልውም ጎበ ቦአ፤
 ወደገባበት ተከተሉት፤

፲፫ ወበልም ለበዓለ ቤት ይቤለከ
 ሊቅ አይቲኑ ጽርሕ ጎበ እበ
 ልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳላየ።

፲፬ የዚያን ቤት ባለቤት መምር ከ
 ደቀ መዛሙርቱ ጋራ ፋሲካ የ
 ምበላበት አዳራሽ ወዲት ነው
 ብሎህል በሉት፤

፲፭ ወውለቱ ያርእየክሙ ጽርሐ
 ዓቢየ ወንጹፈ ወርሱየ፤
 ፲፮ እሱም የተጌጠና የተነጠፈ ታ
 ላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤
 ወህየ አስተዳልዉ ለነ።
 በዚያ እዘጋጁልን፤

፲፯ ወሐሩ አርዳሊሁ ሀገረ። ማቲ
 ሸጺ ስ ሉቃ ሸ፪ ፲፱፤
 ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
 ሄዱ፤
 ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ፤
 እንደ ነገራቸው አገኙ፤
 ወእስተዳለዉ በህየ ፍሥሐ፤
 ፋሲካውንም በዚያ እዘጋጁ፤
 ፲፯ ወመስጦ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወይቱ
 አርዳሊሁ፤

፲፭ ወውለቱ ያርእየክሙ ጽርሐ
 ዓቢየ ወንጹፈ ወርሱየ፤
 ፲፮ እሱም የተጌጠና የተነጠፈ ታ
 ላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤
 ወህየ አስተዳልዉ ለነ።
 በዚያ እዘጋጁልን፤

፲፯ ወሐሩ አርዳሊሁ ሀገረ። ማቲ
 ሸጺ ስ ሉቃ ሸ፪ ፲፱፤
 ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
 ሄዱ፤
 ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ፤
 እንደ ነገራቸው አገኙ፤
 ወእስተዳለዉ በህየ ፍሥሐ፤
 ፋሲካውንም በዚያ እዘጋጁ፤
 ፲፯ ወመስጦ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወይቱ
 አርዳሊሁ፤

፲፯ ወሐሩ አርዳሊሁ ሀገረ። ማቲ
 ሸጺ ስ ሉቃ ሸ፪ ፲፱፤
 ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
 ሄዱ፤
 ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ፤
 እንደ ነገራቸው አገኙ፤
 ወእስተዳለዉ በህየ ፍሥሐ፤
 ፋሲካውንም በዚያ እዘጋጁ፤
 ፲፯ ወመስጦ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወይቱ
 አርዳሊሁ፤

፲፯ ወሐሩ አርዳሊሁ ሀገረ። ማቲ
 ሸጺ ስ ሉቃ ሸ፪ ፲፱፤
 ፲፰ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
 ሄዱ፤
 ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ፤
 እንደ ነገራቸው አገኙ፤
 ወእስተዳለዉ በህየ ፍሥሐ፤
 ፋሲካውንም በዚያ እዘጋጁ፤
 ፲፯ ወመስጦ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወይቱ
 አርዳሊሁ፤

፲፯ ሲመኸ ከሥራ ሁለቱ ደቀ መ
 ዛሙርቱ ጋራ ሄደ።

ዘከመ ከሠተ ለሐዋርያት ዘያ
 ገብእ፤

፲፰ ወእንዘ ይረፍቁ ወይበልዑ ይ
 ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እማ
 ን እብለክሙ ስዳ እምኒክሙ
 ዘይበልዕ ምስሌየ ያገብእኒ።
 የሐ ፲፫ ሸ፩።

፲፯ ተቀምጠው ሲበሉ ጌታ ከናን
 ተ አንዱ ከኔ ጋራ የሚበላው
 ያሲዘኛል ብዬ በውነት እነግራ
 ችኋለሁ አላቸው።

፲፱ ወአኃዙ ይቲክዙ ወየኃዙ
 ወይበሉ በበ ስ አነኑ እንጋ ው
 እቱ።

፲፱ አንዳች እኔ እሆን እያሉ ያዝ
 ኑም ጀመር፤

፳ ወአውሥእ። መለሰ።
 ፳ ወይቤሎሙ ስ እም ፲ ወይ ዘ
 ይጸብሕ ምስሌየ ውስተ መጽ
 ብሕየ።

በገበታ እጁን ከኔ ጋራ ወደ
 ወጭት የሚጠልቅ ከሥራ ሁ
 ለቱ አንዱ ነው አላቸው።

፳፩ ወልደ እገለገሎሙስ የሐ
 ውር በከመ ጽሑፍ በእንቲ
 አሁ። መዝ ፵ ፱። ግብ ስ ፲፮

፳፩ የሰው ልጅ ክርስቶስ ግን ስ
 ለሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል።
 ወባሕቱ አሌ ሉቱ ለውለቱ
 ብእሴ ዘእምኔህ ይትሚጠው
 ም ለወልደ እገለ ለመሕያው
 ነገር ግን የሰው ልጅ ክርስ
 ቶስን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚ
 ያ ሰው ወየለት።
 እምጎየሶ ሶበ ሊተወልደ ለው
 እቱ ብእሴ።

ወንጌል ዘግርቆስ ።

ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተ ሻለው ነበር።

ዘከመ ሠርዓ አኩቲተ ቀሩርባን

ጳጳ ወእንዘ ይበልፀ ነሥኦ ኅብስ ተ ባረከ ወፈተተ ማቲ ጳጳ ጳጳ

ጳጳ ሲበሉ ኅብስቱን ይዞ ባረከ ቂ ረሰም።

ወወሀቦሙ። ሰጣቸው ወይቤሉሙ ንሥኦ ዝውእቱ ሥጋዩ፤

ይህ ሥጋዩ ነው ንሁ አላቸው

ጳጳ ወነስዓ ጽዋእኒ፤

ጳጳ ጽዋውንም ያዘ።

ወአእኩተ ወወሀቦሙ። አመስግኖም ሰጣቸው፤ ወይቤሉሙ ንሥኦ። ንሁም አላቸው።

ወስትዩ እምኔሁ ክሉኩሙ። ሁላችሁም ክሱ ጠጡ።

ጳጳ ወይቤሉሙ ዝውእቱ ደምዩ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዓው በእንተ ብዙኃን።

ጳጳ ስለ ብዙ ሰዎች የሚፈስ ያዲ ስ ሥርዓት ደሚ ይህ ነው ን ሁ አላቸው።

ጳጳ አማን እብለኩሙ አይሰቲ እ ምዝንቱ ፍሬ ወይን እስከ እንታ ክቲ ዕለት እመ እስትዮ ሐዲስ በመንግሥተ እግዚአብሔር፤

ጳጳ በእግዚአብሔር መንግሥት ታ ድሼ እስከምጠጣበት እስከዚ ያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ጎደግም ሐዋርያት ለኢ ዮሱስ።

ጳጳ ስቢሐሙ ወእንቢበሙ ወድኡ ውስተ ደብረ ዘይት፤

ጳጳ አመስግነውም ወደ ደብረ ዘ ይት ወጡ።

ጳጳ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ክሉኩሙ ትክህዱ ኒ በዛቲ ሌሊት። ዮሐ ፲፮ ማደ ዘካር ፲፫ ፮።

ጳጳ ጌታም በዚኻ ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

እስመ ይብል መጽሐፍ እቀ ትሉ ለኖላዊ ወእዘርዎን ለአ ባግዲሁ።

ጠባቂውን እገድለዋለሁ በጎ ቹንም እበትኖቸዋለሁ የሚል ጽሑፍ አለና።

ጳጳ ወእምድጎረ ተንግእኩ እቀድ መክሙ ገሊላ፤

ጳጳ ክተነሣሁም በኋላ ወደገሊላ እቀድማችኋለሁ

ጳጳ ወይቤሉ ኢፕሮስ ለእመኒ ክ ሎሙ ክህዱክ አንሰ ኢይ ሀደክ።

ጳጳ ኢፕሮስም ሁሉ ቢክዱህ እኔ አልክድህም አለው።

ጳጳ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አ ማን እብለክ አንተ ትክህደኒ ዮም ሥልሰ በዛቲ ሌሊት ዘ እንበለ ይንቁ ዶርሆ ዩተ ጊዜ

ጳጳ ጌታም ዶር ሳይጮህ ሁለት ጊ ዜ በዚህኻ ሌሊት ሶስት ጊ ዜ ትክህደኛለህ ብዬ በውነት እነግርሃለሁ። ሐተታ ማቲዎስ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ አለ፤ ማርቆስ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ክልኤ ጊዜ አለ፤ እንደምን ነ ው አይጣላም ቢሉ አይጣላ ም። ዶርው ጊዜው ሳይደርስ በተአምራት ጮኋል። ማቲዎስ የተአምራቱን ትቶ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ አለ ማርቆስ የ ተአምራቱን ቂጥር ክልኤ ጊ

ዜ አለ። አንድም ዶር መጂ መሪያ ጮሆ ይዘገያል ኋላ ቀ ጥሎ ቀጥሎ ይጮሀል። ማቲዎ ስ የመጀመሪያውን ትቶ ዶር ሳይጮህ አለ። ማርቆስ የመጀ መሪያውን ቂጥር ሁለት ጊዜ ሳይጮህ አለ።

ጳጳ ወአፈድፈደ ኢፕሮስተኃልፎተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌስ ወኢይክህደክ

ጳጳ ኢፕሮስም ካንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ማበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

ወከማሁ ይቤሉ ክሉሙ። ሁሉም እንደሱ አሉ።

ዘከመ ጸለየ በጌቲሴማን።

ጳጳ ወሐሩ ገፅደ ወይን እንተ ስ ማ ጌቲሴማን። ማቲ ጳጳ ጳጳ ሉቃ ጳጳ ፱።

ጳጳ ጌቲሴማን የሚባል ወደ ወ ይን በታ ሄዱ።

ወይቤሉሙ ንበሩ ዝዩ እስከ አሐውር ክሐ እደሊ፤ እጸልይ ዘንድ ወዲያ እስክሄ ድ ከዚያ ቆይኝ አላቸው።

ጳጳ ወነሥኦሙ ለኢፕሮስ ወለያዕ ቶብ ወለዮሐንስ።

ጳጳ ያዕቆብና ኢፕሮስ ዮሐንስንም ክሱ ጋራ ወሰዳቸው። ወእኅዙ ይተክዝ ወይኅዝን። ያዝን ይቂረቂርም ጀመረ።

ጳጳ ወይቤሉሙ ተከዘት ነፍስዩ እ ስከ ለሞት።

ጳጳ ነፍሱ እስክትሞት አዝናለችና ንበሩ ዝዩ። ከዚህ ቂዩ ወትግሁ እንክ። ትንም አላቸው

ጳጳ ወእምዝ ተአተተ ሕቀ ወስገ ደ ውስተ ምድር ወጸለዩ።

የግርግር ወንጌል ።

፴፭ ከዚህም በኋላ ጥቂት አልፍ ብሎ ከምድር ሰገደ ጸለየ። ከመ ትጎልፍ እምኔሁ ይኢቲ ሰዓት ለእመ ይትከሃል። የሚቻል እንደሆነ ያች ሰዓት ከሱ ታልፍ ዘንድ፤

፴፮ ወይቤ አባ ወአቡዩ ዮሱ ይ ትከሃለክ እጎልፋ እምኔየ ለዛ ቲ ጽዋዕ።

፴፯ አባቲ ሆይ ሁሉ ይቻልሃል ይህ ችን ጽዋ ከኔ አሳልፋት አለው ወበሕቱ ፈቃደ ዚእከ ይኩን ወእከ ፈቃደ ዚአየ።

ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የኔ ፈቃድ አይደለም

፴፰ ወገቢ ሥ ረከበሙ እንዘ ይነውሙ።

፴፯ መጥቶም ተኝተው አገኛቸው ወይቤሎ ለኢጥርስ ስምዖን ት ነውም፤ ጲጥርስንም ስምዖን ሆይ ትተኛለህን አለው ወኢትክልኑ ተግግሦ አሐተ ሰዓተ።

እንድ ሰዓት መታገሥ አይቻል ለህምን አለው።

፴፰ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኦ ውስተ መንሱት።

፴፱ ወደ መከራ እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም።

እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም፤

መንፈስ ይወዳልና ሥጋ ግን የደከመ ነው።

፵፱ ወሐረ ካዕባ ወጸለዩ ወከግሁክመ ይቤ።

፵፳ ሁለተኛም ሂዶ ያኑ ብቻ ጸለዩ

፵ ወገቢ ኦ ካዕባ ረከበሙ እንዘ ይነውሙ።

፵ ዳግመኛም በተመለሰ ጊዜ ተኝተው አገኛቸው።

እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ ወኢየአምሩ ዘይነብቡ፤

ዓይኖቻቸው ከብደው ነበርና የሚናገሩትን አያውቁም ነበርና

፵፩ ወመጽአ በግልስ ወይቤሎሙ ኑሙ እንከሰ ፍአዕርፋ ምዕረ

፵፪ በሶስተኛውም መጥቶ እንግዳ ሀስ ተኙ አንድ ጊዜም ዕረፋ

እስመ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ፤ ጊዜው ደርሷልና።

ወናሁ ያገብለም ለወልደ እንለ አመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን

እነሆ የሰው ልጅ ክርስቶስ በ ኃጥአን እጅ ይያዛል፤

፵፫ ተንሥኩ ንሐር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ፤

፵፬ እነሆ የሚያሰዘኝ ደርሷልና ተነሡ እንሂድ አላቸው፤

ዘከመ አግብሦ ይሁዳ ለኢየሱስ ወዘከመ አጎዝም።

፵፭ ወእንዘ ይትናገሩሙ በጽሐ ይሁዳ አስቆረታዊ ሕዳ እም፤ ወደቱ ግቱ ሕዳ ማ፤ ሉቃ ሕዳ ማ፤ ዮሐ ፲፰ ዮ።

፵፮ ሲነጋገራቸውም ካሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆረት ሰው የሚሆን ይሁዳ ደረሰ።

ወምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወአብትር እምኅ በ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ወጸሐፍት።

ብዙ ሰዎችም ከሱ ጋራ ሾተል ጎመድ ይዘው ከሽማግሌችና ከጻፎች ከካህናት አለቆችም መጡ።

፵፱ ወወሀበሙ ትእምርተ ዘያገብሥ።

፵፳ የሚያሰዘውም ምልክት ሰጣቸው።

ወይቤሎሙ ዘሰዓምክም ውእቱ አኃዝም ወአጽንዕም ወሰድም።

የምስመው እሱ ነውና አጽንታችሁ ይዛችሁ ውሰዱት አላቸው።

፵፭ ወሶቤሃ መጽአ ጎቤሁ ወይቤሎ ረቢ ወሰዓም።

፵፮ ያንጊዜውን ወደሱ መጥቶ መምር ሆይ ብሎ ሳመው።

፵፯ ወሰፍሐ እደዊሆሙ ላዕሌሁ ወአኃዝም።

፵፱ እጃቸውንም ዘርግተው ያዙት

፵፻ ወመልሐ መጥባሕቶ ሕዳ እም እለ ምስሌሁ ይቀውሙ።

፵፻፲ ከሱ ጋራ ቆመው ካሉት አንዱ ሾተሉን መዘዘ፤

ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት የሊቀ ካህናቱንም ባሯ መታው፤

ወመተረ ዕዝኖ። ጆሮውን ቈረጠው።

፵፻፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ዘሠራቂት ትደግኑኒ ወጻ

እከሙ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ተአኃዙኒ፤

፵፻፳፯ እንደሌባ ልቲዙኝ ብትርና ሰይፍ ይዛችሁ ወጣችሁን አላቸው

፵፻፳፰ ወክሎ አሚረ ሀሎኩ ምስሌክሙ አሚሀር በምክራብ።

ዘወትር በምክራብ ሳስተምር ከናንተ ጋራ አልነበርኩምን።

ወኢአኃዝክሙኒ። አልያዛችሁኝም፤

ወበሕቱ ከመ ይብጻሕ ዘውስተ መጻሕፍት።

ነገር ግን በመጻሕፍት የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ነው፤

፶ ወኃደግም ክሎሙ አርዳሊሁ

፶ ወጎዩ ግቱ ሕዳ ማ፤ ዮሐ ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ፤

ወንጌል ዘማርቆስ ፤

፶፩ ወተለዎ ሩዱ ወሬዛ ዘይትኣጸ ፍ፡ ሰንዱን ፅራቆ ፤

፶፪ ፅርቃትን በበፍታ የሠወረ ኣንድ ጉበዝ ተከተለው፡ ሐተታ ራሱን ኣርቆ፤ ኣንድም ቅሬና በፍታ የለበሰ፤ ወኣራዝም ወራዙት፤ ጉልማሶች ያዙት፤

፶፫ ወራይን ሰንዱና ወገ-የ ፅራቆ፤ ፶፬ በፍታውንም ጥሉ ሸሸ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በዓውድ።

፶፭ ወወሰድም ለእግዚእ ኢየሱስ ገበ ሊቀ ካህናት ወጸሐፍት ወ ረበፍት፤ ማቴ ሸ፮ ፶፮፡፡ሉቃ ሸ፮ ፶፱ ። ፍሐ ፲፮፡ ፲፫ ።

፶፮ ጌታንም ወደ ካህናት ኣለቃና ወደጸሐፍት ኣመጡት።

፶፯ ወተለዎ ኢፕሮስ እምርጉቅ ኣስከ ውጣጢ ሊቀ ካህናት ወን በረ ምስለ ወዓልያኒሆሙ ይሰገን መንገሉ በርሀ።

፶፰ ከብላቴናቸው ጋራ የሳቲ ጸዳል ወደወደቀበት በክፍለ ተቀምጦ ኣሳት ይሞቅ ነበር።

፶፱ ወኃሠሁ ሊቃነ ካህናት ወክሉ ናውድ ሰማዕተ ሐሰት ያስተዋድይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይቅትልዎ። ማቴ ሸ፮ ፶፱

፷፩ ሊቃነ ካህናት ሸንጉውም ጌታን ይገሉት ዘንድ ሊያከስሱት ይሾት ጀመር። ወኃተኡ።

ነውር ኣጡበት።

፷፪ ወብዙኃን ኣለ ኣስተዋደይዎ።

፷፫ ያሳጡት ብዙ ናቸው።

ወኢኃብረ ታሉሙ።

ነገራቸው ግን ኣንድ ኣልሆነዎ።

፶፯ ወዐ ኣለ ተንሥኡ ሰማዕተ ሐሰት ወንበቡ።

፶፸ በሐስት ተንሥተው የመሰከሩም የሐሰት ምስክርኝም ኣሉ

፶፹ ወይቤሉ ንሕነ ሰማዕናሁ እንዘ ይብል ኣነ እነሥቶ ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ዘእድ ገብሮ ወ በሠሉስ ኣሐንፅ ካልዎ ዘእድ ኢገብሮ። ፍሐ ፪፻፱።

፷፩ ይህን እጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ ኣፍርጆ በሶስተኛው ቀን ሌላ እጅ ያልሠራው እሠራሉሁ ሲል እኛ ሰምተንዋል ኣሉ።

፷፪ ወምስለ ዝኒ ኢኃብረ ስምዖሙ።

፷፫ ከዚህም ጋራ ምስክርነታቸው ኣንድ ኣልሆነም ዘእድ ገብሮ ዘእድ ኢገብሮ በግለት ተለያይተዋል።

፷ ወተንሥኡ ሊቀ ካህናት ወሐተቶ ለእግዚእ ኢየሱስ።

፷ ሊቀ ካህናቱም ቆሞ ጌታን ጠየቀው።

ወይቤሉ ኣልዐኑ ዘትሠጠው ኣንዘ መጠነዝ ያስተዋደዩክ። ይህን ያህል ሲያሳጡህ የምትመልሰው የለህምን ኣለው።

፷፩ ወኣርመመ። ዝም ኣለ። ወኢተሠጥዎ። ወኢምንተኒ ምንም ምን ኣልመለሰለትም ወካዕበ ሐተቶ ሊቀ ካህናት ሁለተኛም ሊቀ ካህናቱ ጠየቀው።

ወይቤሉ ኣንተኑ ውኣቱ ክርስቶስ ወልዱ ለበፍክ። የተባረከው የኣብ ልጅ ክርስቶስ ኣንተ ነህን ኣለው።

፷፪ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ኣንውኣቱ። ማቴ ሸ፮ ፱።

፷፫ ጌታም ኣዎን እኔነኝ ኣለው። ወትሬእይዎ ለወልደ እንል ኣመሕያው እንዘ ይነብር በየጥንኃይል።

የሰው ልጅ ክርስቶስን በኃይል ቀኝ ተቀምጦ ታይታላችሁ። ወይመጽእ በደመና ሰማይ። በሰማይ ደመናም ይመጣል።

፷፫ ወሰጠጠ ኣልባሲሁ ሊቀ ካህናት።

፷፫ ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደ ወይቤ ምንተ እንክ ትሬቅዱ ሎቱ ሰማዕተ። ምን ምስክር ትሹለታላችሁ።

፷፬ ወናሁ ኣለክሙ ሰማዕኩም ጸርፈቶ።

፷፬ እነሆ እናንተ ስድቡን ስምታችኑታል። ምንተ እንክ ትብሉ።

እንግዲህ ምን ትላላችሁ። ወኣግብኡ ፍትሐ ክሉሙ። ሁሉም ፈረዱበት። ወይቤሉ ይቅትልዎ። ሞት ይገባዎልዎ ኣሉ።

፷፭ ወኣገዙ እምውስቴቶሙ ይውርቅዎ።

፷፭ ከሳቸውም ወገን ይተፋበትም ጀመር።

ወጸፍዕዎ ገጸ።

ፈቱንም ይጸፉት።

ወይኩርዕዎ ርኣሶ።

ራሱንም ይመቱት ጀመር።

ወይቤልዎ ተነበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ውኣቱ ዘጸፍኛክ።

ክርስቶስ ሆይ የመታህ ማንው ይሉት ጀመረ።

ወክነ ወዓልት ይጸፍዕዎ በሐቀ ሉላልቱም መላለሰው በጥሬ መቱት።

ወንጌል ዘግርቆስ፤

ወይሌሎ አልቡን ዘተሰጠው እ
 ንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩክ =
 ይህን ያህል ሲያሰጡህ የምት
 መልሰው የለህምን አለው።
 ሩ ወሊተሰጥዎ እግዚእ ኢየሱስ
 ወኢምንተኒ።
 ሩ ጌታ ግን ምንም ምን አልመ
 ለሰለትም።
 እስከ እንክር ጲላጦስ።
 ጲላጦስ እስኪያደንቀው ድረስ፤
 ዘከመ አስተደጎርዎ ለኢየሱስ
 እምነ በርባን።
 ጸ ወለለበዓል የሐዩ ሎሙ አሐ
 ደ እምነ ሙቁሐን ዘአብደሩ፤
 ጸ በበዓል በበዓል ከእስሮች የወ
 ደዱትን እንድ እንድ ያድን
 ላቸው ነበር።
 ጸ ወሀሎ ስዱ ዘስሙ በርባን ሙ
 ቁሐ ምስለ እለ ሐከክ ወም
 ስለ ቀተላተ ነፍስ፤
 ጸ ከነፍሰ ገዳዮችና ከሸፋራች
 ጋራ የታሠረ በርባን የሚሉት
 እንድ ሰው ነበር።
 ጸ ወጸርሐ ሕዝብ ወክልሐ ወሰ
 አሉ ይግበር በከመ ያለምድ።
 ጸ እንዳለመደ ያደርግላቸው ዘን
 ድ ሙኸው አሰምተው ለመት
 ወአውሥኦ ጲላጦስ።
 ጸ ጲላጦስም ሙለሰ።
 ወይሌሎሙ ትረቅዱኑ አሕይዎ
 ለከሙ ለንጉሠ አይሁድ ህ
 የአይሁድን ንጉሥ ላድገላች
 ሁ ትወዳላችሁን አላቸው።
 ጸ እሰሙ የአምርሙ ከመ ጸቀ
 ንዓቶሙ አግብዎ ሊቃነ ከ
 ህናት። የከህናት አለቆ
 ች በቅናታቸው አሳልፈው እ
 ንደሰጡት ያውቃልና።
 ጸ ወሊቃነ ከህናትሰ ሆከም ለ

ሕዝብ ከመ በርባን ይስአሉ
 ያሕዩ ሎሙ።
 ጸ የከህናት፤ አለቆች ግን በርባን
 ን ያድንላቸው ዘንድ እንዲለ
 ምኑ ሕዝቡን አነሣሲቸው።
 ጸ ወካዕበ አውሥኦ ጲላጦስ ግቲ
 ሸ፤ ሸዩ፤ ለቃ ሸ፤ ጸ፤
 ጸ ጲላጦስም ሁለተኛ ተናገረ።
 ወይሌሎሙ ምንተ እንከ ትፈ
 ቅዱ እረስዮ ለዘተብህለ ንጉሠ
 አይሁድ።
 የአይሁድ ንጉሥ የተባለውን
 ምን ላደርገው ትወዳላችሁ አ
 ላቸው።
 ጸ ወካዕበ ከልሐ ወይሌሎ ስቅሎ
 ጸ ዳግመኛም ስቀለው ብለው
 ጸ ሙሁ። ወይሌሎሙ ጲ
 ላጦስ ምንተ እኩዩ ገብረ።
 ጸ ጲላጦስም ምን ክፋ ሥራ ሠራ
 አላቸው።
 ወፈድፋድ ጸርሐ ወይሌሎ ስ
 ቅሎ። ስቀለው
 ብለው አብዝተው ሙሁ።
 ጸ ወመከረ ጲላጦስ ይግበር ፈቃ
 ደሙ ለሕዝብ።
 ጸ ጲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ
 ሊያደርግ ወደደ።
 ወእሕዩወ ሎሙ በርባን።
 በርባንንም አዳነላቸው።
 ወቀሠር ለእግዚእ ኢየሱስ ወ
 ወሀበሙ ይስቅልዎ።
 ጌታንም ገርፎ ሊሰቅሉት ሰጣ
 ቸው።
 ዘከመ ተሣለቁ ላዕለ ኢየሱስ
 ጸ ወአብዕዎ ሐራ ውሣጢ ንፀድ
 ጎበ ምክናን። ግቲ ሸ፤ ሸ፤ ዮሐ
 ጸ ጸ፤
 ጸ ግቲ ጸ፤ ወደ ፍርድ አደባባ
 ይ አገቡት።

ወፀውኑ ዩሎ ሠገራተ ሰኢራ
 ሰኢራ የሚባለውን ግብራ ጠፋ
 ወአልበስም ሚላተ።
 ጸ ነጭ ሐርም አለበሱት።
 ወጸፈሩ አክሊለ ዘሃክ ወአስ
 ተቀጸልዎ።
 የሾህ አክሊለ ታተው ደፋለት
 ወይሳለቅዎ። ዘበቱበት።
 ጸ ወይሌልዎ በሐ ንጉሥ ለ
 አይሁድ።
 ጸ የአይሁድ ንጉሣቸው ሆይ ደ
 ሀንነት ላንት ይሁን አሉት።
 ጸ ወይኩርዕዎ ርአሶ በሀለት።
 ጸ እራሱንም በዘንግ መቱት ይ
 መቱት ነበር፤
 ወይወርቅዎ።
 ይተፋብትም ነበር።
 ወያስተበርኩ ወያሰግዱ ሎቱ፤
 ተንበርከከውም ይሰግዱለት ነ
 በር።
 ዘከመ አጸርዎ መስቀሎ።
 ጸ ወሶበ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰለብ
 ዎ ውለት ሚላተ ወአልበስም
 አልባሲሁ።
 ጸ ከዘበቱበትም በኋላ ያን ነጭ
 ሐር ገፈው ልብሱን አለበሱት
 ወወሰድዎ ንብ ይሰቅልዎ።
 ወደሚሰቅሉትም ቦታ ወሰዱት
 ጸ ወአበጡ ስደ ኃላፈ ፍናት ስ
 ምደን ላረናዩ እትወቶ እም
 ሐቅል። ግቲ ሸ፤ ሸ፤ ለቃ ሸ፤
 ጸ፤
 ጸ ከዳር ሲገባ ከመንገደኞች አ
 ንዱን ከቀራገዮ ሰው ስምደን
 ን ጉተቱት።
 ወጭለቱ እቡሆሙ ለእለ እስ
 ከንድርስ ወለርፎስ።
 እሱም የርፎስና የእስከንድር
 ስ አባት ነው።

የግርብ ወንጌል ።

ከመ ይዞር መስቀሉ። መስ ቀሉን ሊሸከም።
 ሸ፮ ወወሰድዎ ብሔረ ጎልጎታ ዘ ባትርጓሚሁ ይብልዎ መካነ ቀ ራንዮ።
 ሸ፯ በትርጓሚው የራስ ቅል በታ ወደሚሉት ወደ ጎልጎታ ወሰ ዱት።
 ሸ፲ ወወሀብዎ ይስተይ ወይነ ም ስለ ከርቤ ቱሱሕ።
 ሸ፫ ከከርቤ ጋራ የተቀላቀለ ወይን ይጠጣ ዘንድ ሰጠት። ወአበዩ ሰትዮ። አልጠጣም አለ።

ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ።
 ሸ፭ ወሰቀልዎ።
 ሸ፮ ሰቀሉትም። ወተአፀዉ ዲበ አልባሲሁ። ግቴ ሸ፮ ሸ፮ ፤ ሉቃ ሸ፫ ሸ፮ ዮሐ ፲፱ ሸ፫ ። በልብሱም ዕፃ ተጣጣሉ። ወተካፈሉ ዘከመ ይነሥዮ። እንደደረሰቸውም ተካፈሉ።
 ሸ፮ ወ፫ቅ ሰዓት ጊዜ ይሰቅልዎ።
 ሸ፮ በሰቀሉት ጊዜ ቦት ሰዓት ነበረ። ሐቀታላ ግቴዎስ ቀትር ይላል ግርቆስ ሠለስት አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ግቴዎስ በንዑስ ቂጥር ቀትር አለ። ግርቆስ በዓቢይ ቂጥር ሠለስት አለ። አንድም ሁሉም ቤንዑስ ቂጥረዋል። የግቴዎስ አይለወጥም ። ግርቆስ ቀትርን ብቻ በንዑስ ቂጥር። አንድም መሰቀሉን በሠለስት አይገኝተዋል በቀትር ሰቅለ ውቃል ያዘጋጁበትን ሲያይ ግርቆስ ሠለስት አለ። የሰቀሉበ

ትን ሲያይ ግቴዎስ ቀትር አለ ሸ፮ ወይብል መጽሐፈ ጌጋዩ ንጉ ሦሙ ለአይሁድ።
 ሸ፮ የበደሉም ደብዳቤ የአይሁድ ንጉሣቸው ነው ይላል።
 ሸ፮ ወሰቀሉ ምስሌሁ ቩተ ፈያተ ሸ፮ ከሱም ጋራ ሁለት ወንበዶች ሰቀሉ። ሸ፮ በየግጉ ወጃደ በጸጋሙ አንዱን በቀኙ አንዱንም በግ ራው። ሸ፮ ወተፈጸመ መጽሐፍ ዘይቤ ተናለቂ ምስለ ገበርተ ዓመፃ ኢሳ ፱፫ ፲፪ ። ሸ፮ መጽሐፍ ዓመፅን ከሚሠሩ ጋራ ተቂጠረ ያለው ተፈጸመ ሸ፮ ኃላፍትኒ ይጸርፉ ላዕሌሁ ወ የሐውሱ ርአሶሙ። ዮሐ ፪ ፲፱ ሸ፮ የሚያልፉም እራሳቸውን እየ ነቀነቁ ይሰድቡት ነበረ። ወይብልዎ እዘይነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት የሐ ንዎ። ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሶስ ተኛው ቀን የምትሰራው ሆይ ሸ፮ አድህን ርአሰከ። ሸ፮ ራስህን አድን። ወረድ እመስቀልከ። ከመስቀልህም ውረድ አሉት ሸ፮ ወከግሁ ሊቃነ ከሆናትኒ ወ ጸሐፍት ይጣለቁ ላዕሌሁ። ሸ፮ የከሆናት አለቆችና ጻፎችም እንደሁ ይዘብቱበት ነበረ። ወይቤልዎ ዘባዕደ ያድገን ወ ርኪዕ ኢይክል አድገኛ። ሌላውን የሚያድን ራሱን ግ ዳን አይቻለውም አሉ። ሸ፮ እመስ ውለቱ ከርስቶስ ንጉሠ እስራኤል ለደረድኬ ይእዜ እ ምን መስቀሉ።

ሸ፮ የእስራኤል ንጉሥ ከርስቶ ስግ ከሆነ ዛሬ ከመስቀሉ ይ ውረዳ፤ ወንርአይ ወንእመን ቦቱ። አይተንም እንመንበት፤ ወእለሂ ተሰቅሉ ምስሌሁ ይ ዘንጉግዎ፤ ተሱም ጋራ የተሰቀሉት ይላገ ዱት ነበረ፤ በእንተ ዓዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ ሸ፫ ወሶበ ከነ ጊዜ ቀትር ጸልመ ፀሐይ፤ ሸ፫ ቀትር በሆነም ጊዜ ፀሐይ ጨ ለመ፤ ወከሉ ዓለም ፀልመ እስከ ተ ሱዓት ሰዓት፤ ዓለም ሁሉም እስከ ተሳት ጨለመ። ሸ፮ ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ገዓረ ኢየሱስ በቃል ዓቢይ ወይቤ ኤሱሂ ኤሱሂ ላማ ሰበቅታኒ መዝ ሸ፮ ጳግቴ ሸ ፯። ሸ፮ በተሳትም ኢየሱስ ኤሱሂ ኤ ሱሂ ላማ ሰበቅታኒ ብሉ በ ታላቅ ቃል ሮኸ። ዘበትርጓሚሁ አምላኪዩ አም ላኪዩ ለምንት ተኃድገኒ። በትርጓሚውም አምላኪ አም ላኪ ለምን ተውከኝ ግለት የሚሆን። ሸ፮ ወዕ እለ ይቤሉ እምእለ ይ ቀውሙ ሆዩ ኤልያስሃ ይጹ ውእ። ሸ፮ ከዚያ ቀመው ከሉትም ኤልያ ስን ይጠራል ያሉ አሉ። ሸ፮ ወርፀ ጳጉ። ሸ፮ እንዲም ሮጠ። ወመልዓ ሰፍነን ብጊን።

ወንጌል ዘግርቆስ ።

መጣጣውንም በሰፍነግ መላ።
 ወዓሠረ በሀለት።
 በዘንግም አሠረው።
 ወአስተዮ። አጠጣውም ።
 ወይቤ ኅድጉ ንርአይ ለእመ
 ይመጽኦ ኤልያስ ያውርዶ።
 ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ
 እንደሆነ ተወ. እንይ አለ።
 ማጌ ወገንረ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል
 ማጌ ኢየሱስ ግን በታላቅ ቃል
 ጮኸ።
 ወመጠው ነፍሶ።
 ነፍሱንም ሰጠ።
 ማጌ ወተሠጠ መንጠላዕተ ምክ
 ራብ ለጄኤ አምላዕሉ እስከ
 ታሕቱ።
 ማጌ የመቅደሱም መጋረጃ ከላይ
 እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።
 ማጌ ወርእዮ ሊቀ ጀት ዘይቀውም
 መንጸረ ከመ ከመዝ ግዲር
 ሞተ።
 ማጌ በአንጻር ቁሞ የነበረው የመ
 ቶውም አለቃ እንደሆነ ጩሆ
 እንደሞተ ባየ ጊዜ።
 ይቤ ዝንቱ ብእሲ አግን ወ
 ልደ እግዚአብሔር ውእቱ።
 ይህ ሰው በውነት የእግዚአብ
 ሔር ልጁ ነው አለ።
 ማጌ ወሀለዋ አንስት ይቀውማ ወ
 ይኔጽራ እምርኅቅ። ማጌ ሸጌ
 ሸጌ።
 ማጌ ሴቶችም ርቀው ቁመው ያዩ
 ነበረ።
 ማጌ ወግርያም መገደላዊት ወግር
 ያም እመ ደዕቆብ ዘይገዕስ ሉ
 ቃ ጌ ያ፤
 ማጌ እኒህም የታናሹ ያዕቆብ እናት
 ግርያምና ግርያም መገደላ
 ዊት ናቸው።
 ወእው ለዮሳ መላሰሎጌ እለ

ተለዋሁ እምገሊላ ወተልእካሁ
 ተገሊላ ጀምረው የተከተሉትና
 ያገለገሉት ሰሎሜና የዮሳም
 እናት ናቸው።
 ወባዕዳትሂ ብዙኃት እለ ዓርጋ
 ምስሌሁ ኢየሩሳሌም።
 ከሱ ጋራ ወደኢየሩሳሌም የ
 ወጡ ሌሎችም ብዙዎች።
 ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ።
 ማጌ ወመስዮ ዓርብ አሜሃ በዕለተ
 ሰንበት ውእቱ።
 ማጌ ሸጌ ሸጌ ሉቃ ሸፎ ሃ ዮሐ
 ፲፱ ማጌ።
 ማጌ ዓርብ ሲመኸ ያን ጊዜም የ
 ሰንበት መግቢያ ነበር።
 ማጌ መጽኤ ዮሴፍ እምአርማትያስ
 ብእሲ ጌር።
 ማጌ ከአርማትያስ ዮሴፍ የሚባል
 ደግ ሰው መጣ።
 ወጠቢብ። ብልህ ነበር
 ወውእቱ ይሴፎ መንግሥተ እ
 ግዚአብሔር።
 አሱም የእግዚአብሔርን መ
 ንግሥተ ተስፋ ያደርግ ነበር።
 ወተሀበለ ወቦአ ኅበ ጲላጦስ
 ወስክለ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢ
 የሱስ።
 ወደጲላጦስም ደፍሮ ገብቶ የ
 ጌታን ሥጋ ለመነ።
 ማጌ ወአንከረ ጲላጦስ እፎ ሞተ።
 ማጌ ጲላጦስም እንደት ሞተ ብሎ
 አደነቀ።
 ወጸውዖ ለሐራዊ።
 ወይቤሎ ወድዓኑ ሞተ።
 የጭፍራውንም አለቃ ጠርቶ
 ፈጽሞ ሞቷል አለው።
 ወይቤ እው ሞተ።
 አዎን ሞተ አለው።

ማጌ ወአላሚር በኅበ ሐራዊ ከመ
 ሞተ አዘዘ ይጸግሞ ለዮሴፍ
 ሥጋሁ።
 ማጌ እንደሞተም ከጭፍራው ለ
 ለቃ በተረዳ ጊዜ ሥጋውን
 ለዮሴፍ ይዕጠው ዘንድ አዘዘ
 ሐተታ። ጲላጦስ ሞተ ብሎ ጠ
 የቀውገ እው ሞተ፤ አዎን ሞተ
 አለው። እፎ ሞተ እንደት ሞ
 ተ አለው። ከመ ከመዝ ግ
 ጊር ሞተ። ጲላጦስን እንዲህ
 በታምራት አስጨንቆት አስጠ
 ብቦት ሞተ አለው መሞቱን
 አውቆ ለዮሴፍ አውርዶ አ
 ለው። አንድም ሐራዊ ሞተ
 ብሎ ነገረው። ጲላጦስ ወደ
 እኑ ሞተ፤ ፈጽሞ ሞተን አ
 ለው። እው ሞተ፤ አዎን ሞተ
 አለው። ጲላጦስ እንደት ሞተ
 ብሎ አድንቆ አውርዶ ብሎ
 አሰናበተው።
 ማጌ ወተሳየጠ ዮሴፍ ሰንዳናተ
 ማጌ በፍታም ገዛ።
 ወአውረዶ ወገዝ በሰንዳናት።
 አውርዶም በበፍታ ገነዘው።
 ወቀበር ውስተ መቃብር ሐዲ
 ስ ዘአውቀረ ውስተ ኩኩሕ
 ባስጠረበውም ደንጊያ ውስጥ
 ቀበረው።
 ወአንኩርኩረ ዕብነ ውስተ አ
 ፈ መቃብር።
 ደንጊያውንም ከመቃብሩ አ
 ፍ ገጠመ።
 ማጌ ግርያም መገደላዊት ወግር
 ያም እመ ዮሳ ርእያ ኅበ ቀ
 በርዎ።
 ማጌ የዮሳ እናት ግርያምና ግር
 ያም መገደላዊት የቀበሩበትን
 ቦታ ያዩ ነበር።

የግርግር ወንጌል።

በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ ምዕራፍ ፲፮።

፩ ወሰበ ኃላፊት ሰንበት ግርግር መገደላዊት ወግርግር እመ ያዕቆብ ወሰሱጌ ተሳዳግ ለ ፈወ ከመ ይምጽእ ወይቅብን ሥጋሁ፣ ግብ ጸጅ ስ ሉቃ ጸ ስ ስ ሶሐ ጸ ስ።

፪ ሰንበት ባለፈች ጊዜም የያዕ ቅብ እናት ግርግርና የመግ ደላዩቱ ግርግር ሰሎሚያ መ ጥተው ሥጋውን ይቀቡ ዘንድ ሽቱ ዝቱ።

፫ ወሐራ ወላንግሐ ጥቀ ሐዊረ ጎበ መቃብር በእሁድ ሰንበት በመጀመሪያው ሰንበት ፈ ጽጥ ግልጽ ወደመቃብር ሄዱ።

፬ ወሰበ ሠረቀ ፀሐይ ይቤላ በ በደናቲሆን መኑ ይከሥታ ለነ ለዕብን እምናጎተ መቃብር።

፭ ፀሐይ በወጣች ጊዜም ደንጊ ያውን ከመቃብሩ ለፍ ግን ያ ነሣላናል ለሉ። ሐተታ ደርሰ ጥል ቢሉ ግን ያንሣላን። ለል ደረሱም ቢሉ ግን ያንሣላናል ለሉ።

፮ ወረደደን ርእሃ ለዕብን ጎበ ለንኩርኩረት።

፯ ፈጥነው ሄደው ደንጊያዩቱ ን ተገልባጣ ለዩዋት። ወግባይ ይእቲ ጥቀ፤ ልጅግም ታላቅ ነበረች።

፳ መበደለን ውስተ መቃብር ረ ከባ ጸደ ወረዛ እንደ ይነብር መንገል የግን። ግብ ጸጅ ስ ሉቃ ጸ ስ ስ ሶሐ ጸ ስ።

፳፩ ወደ መቃብር በገቡም ጊዜ

አንድ ጉልግሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ ለዩ።

ወይለብስ አልባሰ ንጹሐ፤ ነጭ መጉናጠፊያ ለብሰ።

ወደንገ። ደነገጡም።

ወይቤሉን መልክ ሊትደን ግ።

አትደንገጡ ለላቸው። ሊየሱስን ማገራዊ ዘተሰቀለ ተሰሥሣ።

የተሰቀለውን የናዝሬቱን ሊ የሱስን ትሻላችሁን።

ተንሥሎ። ተነሣ። ወሊሁሉ ዝየሰ። ከዚህስ የለም ወናሁ መካኑ ጎበ ተቀብረ።

እነሆ የተቀበረበት ቦታ፤ ወባሕቱ ሐራ ንግራህው ለ አርዳሊሁ ወለኢጥርስ ከመ ይቀድሞም ገሊላ።

ግር ፲፱ ጸጅ፤

ወደገሊላ እንዲቀድሙ ሂ ዳችሁ ለኢጥርስና ለደቀ መ ዛሙርቱ ንገረኛው።

ወበሀየ ይሬዕይም በከመ ይቤ ሉሙ።

እንደ ነገራቸው ከዚያ ያዩ ታል፤

ወወጽእ እምን መቃብር ወጉ ያ ከመቃብር ወጥተው ሸቹ፤

እስመ ለጎዘን ረዓድ ወደንጋ ዲ፤

ደንጋዲና መንተቀጥም ይዟ ጥው ነበርና፤

ወሊነገራ ወሊለሙኒ። ለግንም ለግን ለልተናገሩም ጎሰመ ፈርሃ።

ፈርተዋልና። ወዘሉ ዘእዘዘን ለኢጥርስ ወ ለእሊሁ ፈጸሞን ነገረ።

ንጉ ብሉ ያዘውን ለኢጥርስ

ለወንድሞቹ ነገረው ከፈጸሙ በኋላ። ለንድም ዘእዘዘሙ ለኢ ጥርስ ወለእሊሁ። ለኢጥርስና ለወንድሞቹ ንጉ ብሉ ያዘዛ ጥውን ነገረው ከፈጸሙ በኋላ

አስተርአዮሙ እግዚአብሔር እም ድጎረ ተንሥሎ እሙታን።

ጌታችን ከሙታን ከተነሣ በ ኋላ ታያቸው።

ወፈነዎሙ ይሰብኩ እምሥራቀ ፀሐይ እስከ ናረብ ለኩሉ ፍ ጥረት በወንጌል ቅዱስ ዘሊይ ግስን ለመድኃኒተ ዘሉ ግለም ለግለሙ ሁሉ ድጎነት ሊሆን የግይለወጥ ወንጌልን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ግለት ባራቱ ግዕዝን ያስተ ምሩ ዘንድ ላካቸው።

ዘከመ አስተርአዮ ኢየሱስ ለ ብዙጎን።

ወተንግሊ በጽባሕ በእሁድ ሰ ንበት አስተርአዮ ቅድመ ለግ ርያም መገደላዊት እንተ ለ ምኒሃ አውዕለ ሰብሐተ አጋን ንተ። ሶሐ ጸ ፲፮።

፪ በመጀመሪያው ሰንበት ተነሥ ቶም ሰዓት ለጋንንት ላወጣ ላት ለግርግር በመጀመሪያ ታያት። ሐተታ ሙልክ ሙል ካም ተወግድ እገት ነበረችት ወዲህ ወላድ ወዲህ ሙወደድ ያላት በዚህ ሁሉ ምቀኝነት ለደገባታ ወዲህ ሙለድ ወዲህ ሙወደድ ልያላች በዚህ ምክንያት ሰዓት ለጋንንት ለ ድረውበት ነበር ሙንፈሰ ተ ወዲት ሙንፈሰ ጽርፈት ግለት ሰድብ። ሙንፈሰ ቅንጥት ሙን ፈሰ ትውዥናት ግለት የግን

ወንጌል ዘግርቆስ።

ዝር ንጥ መንፈስ ሃውት መ
ንፈስ ሐጂት መንፈስ ሐስት።
I ወይእቲ ሐዊራ ዜነወቶሙ ለ
እለ ምስሌሁ ሀለጢ ተጻው እ
ንዘ ይበክዩ ወይላህጢ።
I እባዎ ሂዳ አስቀድሞ ከሱ
ጋራ ሲያለቅሱ ለነበሩ ነገረኛ
ቸው።
I፩ ወእውንቲሂ ሰበ ሰምዑ ከመ
አስተርአያ ወሕያው ወ-አቲ
ወኢአምንዎ።
I፪ አሳቸውም እንደታያት ሕያ
ውም እንደሆነ በሰሙ ጊዜ አ
ላመኑዎትዎ።
I፫ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዩቱ
እምንሆሙ በካልዕ ራዕይ እ
ንዘ የሐውሩ ሐቅለ=ሉቃ ጳፀ
፲፫።
I፬ ከዚህም በኋላ ከሳቸው ወገን
ለሁለቱ በበረሐ ሲሂዱ ሌላ
መስሎ ታያቸው።
I፭ ወሐሩ እውንቲሂ ወዜነውዎ
ሙ ለበጸሙ።
I፮ አሳቸውም ሂደው ለባልንጀር
ቻቸው ነገሯቸው።
ወሎሙኒ ኢአምንዎሙ
አሳቸውንም አላመኑዎቸውም
I፯ ወእምድንረዝ ካዕበ እንዘ ይ
ረፍቁ ፲ ወ፩ዱ አስተርአዮሙ
I፱ ከዚህም በኋላ ፲ አንዱ ተቀ
ምጠው ሲበሉ ታያቸው።
ወገሃም በእንተ ሕፀዕ አ
ግኝቶሙ ወጽንኦ ልቦሙ።
ስለ ሃይማኖታቸው ሙገደል
ስለ ልቦናቸውም ጽናት ገሠ
የቸው።አንድም ወገዕዘ ጽንኝ
ልቦሙ ይላል። የልቦናቸውን
ጽናት ነቀረ።
እስመ ለእለ ርአይዎ ከመ ተ
ንሥኦ ኢአምንዎሙ።

እንደ ተነሣ ያዩትን አላመኑ
ዎቸውም።
IIከመ ረንዎሙ ኢየሱስ ለሐ
ዋርያት።
I፮-ወይሌሎሙ ሐሩ ወስብኩ ው
ስተ ነሉ ዓለም ወስብኩ ወ
ንጌል ለነሉ ፍጥረት።
I፯ ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌ
ልንም ለሰው ሁሉ አስተም
ሩ አላቸው።
I፻ ዘእምን ወዘተጠምቀ ይድ
ኅን።
I፻፩ ያመንም የተጠመቀም ይደናል
ወዘሰ ኢአምን ይደዩን።
ያላመን ገን ይረረድበታል።
I፻፪ ወዛቲ ተአምር ለእለ አምኑ
በስምዮ ትትልዎሙ።ግብ I፻፫
I፻፬ ይህች ታምራት በስሜ ያመ
ኑትን ትከተላቸዋለች።
በስመ ዘእየ አጋንንተ ያወ
ጽኡ።
በኔ ስም አጋንንትን ያወጣሉ
ወበካልዕ ልሳን ይትናገሩ ሐ
ዲሳተ።
በሌላ ቋንቋ አዲስ ነገር ይና
ገራሉ።
I፻፭ ወአረዊተ ምድር ይእንዙ በ
እደዊሆሙ። ሉቃ ጳፀ ፲፩።
I፻፮ እባብ ይይዛሉ።
ወኢይክዮሙ።
ጉዳት እያገኛቸውም።
ወዘሂ ይቀትል ለእመ በልዑ
ወስትዩ አለቦ ዘየኃሥሞሙ
የግንገል ነገርም ቢበሉ ቢጠ
ጡም የግንገኛቸው ጉዳት የ
ለውም።

ወዲበ ዱያን እደዊሆሙ ያነ
ብሩ ወይግጥኑ ።
እጃቸውን በበሽተኞች ላይ ይ
ቃጣሉ ያኖራሉም ።
ወእውንቲሂ ይትፈጠሱ።
እነሳቸውም ይፈጠሳሉ።
በእንተ ዕርገቱ ለኢየሱስ ።
I፻፱ ወእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ
እምድንረ ተናገርሙ ዓርገው
ስተ ሰማይ።
I፻፲፱ ኒታ ገን ይህን ካስተግራቸው
በኋላ ወደሰማይ ዓረገ።
ወነበረ በየማን አቡሁ።
በባቱም ቀኝ ተቀመጠ ግለት
በባቱ ዕሪና ኖረ ።
፳ ወወግሎሙ እውንቲ ሰበኩ በ
ነሉሂ።
፳ አሳቸውም ወጥተው በሥፍራ
ው ሁሉ አስተማሩ ።
እንዘ እግዚእ ይረድእ ።
ኒታ እየረዳቸው።
ወቃሉ ያፀገዕ በተአምር ዘይ
ተሉ ።
ሕጉ ወንጌልንም ቀጥሎ ቀጥ
ሎ በግደረገ ተአምራት እ
ያስረዳላቸው ። ። ።
መልዓ ጽሕፈተ ብስራ
ቱ ለግርቆስ ሐዋርያ ጳጳ እም
ሾ ወዩቱ አርድእት ።
ከሰባ ሁለቱ አርድእት አንዱ
ግርቆስ የጻፈው ወንጌል ደረ
ሰ ተፈጸመ ።
ወኮን ጸሐር በሀገረ ሮሜ በል
ሳነ ሮም ዘአፍርንጊ ።
በሮማይስጥ ቋንቋ በሮም ሀገር
የጻፈው።በዙ ሮም ለሌና ከዚያ
ሲለይ ዘአፍርንጊ እለ=ቤተ ኢ
የሱስ ቤተ ፈረንሳስ እንዲባል

፫፻፲፪

የግርብ ወንጌል ።

እምድሃረ ዕርገቱ ለእግዚአ
ኃ በ፲ ወጪ ዓመት ።
ጌታ ካረገ በኋላ ባሥራ አንድ
ዓመት ።

ወበራብዕት ዓመተ መንግሥ
ቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ።
ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ ባ
ራተኛው ዓመት የጻፈው ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።
እስጳዎር ላስፈጸመን ለእግዚ
አብሔር ክብር ምስጋና ይግ
ባው ።

ኅ.ል.ቁ. ምዕራፍ ዓበይ ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል ዓበይ ምዕራፍ ቁጥር ።

- ምዕራፍ ል። ተዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ።
- ም ይ። ወቦአ ካዕበ ሀገረ ቅፍርናሆም።
- ም ሸ። ወቦአ ካዕበ ምኅራብ።
- ም ፱። ወአኅዘ ካዕበ ይምሀሮሙ።
- ም ገ። ወበጽሐ ማዕድተ ባሕር ኅበ ብሔረ ጌርጌሴኖን።
- ም ጘ። ወወጸኦ እምሀዩ ቦአ ሀገሮ።
- ም ጙ። ወተጋብኦ ኅቤሁ ጸሐፍት ወራሪሳ ውያን።
- ም ጊ። ወይእተ አሚረ ካዕበ ብዙኅ ሰብኦ።
- ም ጋ። ወአመ ሰዱስ ዕለት ነስአሙ።
- ም ጌ። ወተንሚኦ ሐረ እምሀዩ።
- ም ጋ፩። ወአልጸቆሙ ለኢየሩሳሌም ቤተ ፋጌ።
- ም ጋ፪። ወአኅዘ ይመስል ሎሙ።
- ም ጋ፫። ወወጸኦ እምኅራብ።
- ም ጋ፬። ወእስከ ሠኑይ መዋዕል።
- ም ጋ፭። ወሶበ ጸብሐ ተማክሩ ሊቃኅ ካህናት።
- ም ጋ፮። ወኅለፈት ሰንበት ።

- የወንጌል መጀመሪያ ።
- ዳግመኛ ወደቅፍርናሆም ገባ ።
- ዳግመኛ ወደ ምኅራብ ገባ ።
- ዳግመኛ ያስተምር ጀመረ ።
- ጌርጌሴኖን ባሕር ማዶ ደረሱ ።
- ከዚያ ወጥቶ አገሩን ገባ ።
- ጸሐፍት ራሪሳውያን ወደሱ ተሰበሰቡ ።
- በዚያ ወራት ብዙ ሰው ነበረ ።
- በስድስተኛው ቀን ወሰዳቸው ።
- ከዚያ ተንሥቶ ሔደ ።
- ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ።
- ይመስልላቸው ጀመረ ።
- ከምኅራብ በወጣ ጊዜ ።
- እስከ ሁለት ቀን ።
- በነጋ ጊዜ የካህናት አለቆች መከሩ ።
- ሰንበት ካለፈች በኋላ ።

መከሥተ ኦርብስት ዘወንጌል ግርቆስ =

የግርቆስ ወንጌል ኦርብስት ግውጫ

በእንተ ስብስተ የሐንስ መ
ጥምቅ። ምዕራፍ ፩ ቀ፡ጥር ፩

በእንተ ጥምቅት ወተመክር
ት ዘኢየሱስ። ቀ፡ ፱

በእንተ ዘከመ ኡንዘ ኢየሱስ
ብክይስ ወይጎረይ ቀ
ደም ተሐዋርያተ። ቀ፡ ፲፱

በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ
ስ በቅፍርናሆም ለዘ
ቦቱ ጋኔን። ቀ፡ ፳፩

በእንተ ሐማተ ኢጥርስ ወካ
ልግን ሕሙማን እለ
ተፈወሱ። ቀ፡ ፳፱

በእንተ ዘከመ ሐይወ መግጥዕ ም ፱ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘከመ ተፀውዓ ሌዊ። ቀ፡ ፲፫

በእንተ ጸም ዘክርስቲያን። ቀ፡ ፲፰

በእንተ ሰዊተ ሥርናይ ወሰንበት ቀ፡ ፳፫

በእንተ ዘየብሰት እደሁ። ም ፫ ቀ፡ ፩

በእንተ ካልግን ተአምራት
ዘኢየሱስ። ቀ፡ ፯

በእንተ ዘከመ ጎረዮሙ ለሐ
ዋርያት ወወሀቦሙ
ሥልጣን በላዕለ ኢጋ
ንንት ወድውያን። ቀ፡ ፲፫

በእንተ ዘከመ አስተዋደይዎ
ለኢየሱስ ከመ ያወ
ጽዕ ኢጋንንተ በብዲ
ል ዜቡል። ቀ፡ ፳፩

በእንተ ኦግሳሥ ለኢየሱስ፤ ቀ፡ ፴፩

በእንተ ምሳሌ ዘራኢ። ም ፱ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘርእ ወግዕደር። ቀ፡ ፳፯

በእንተ ጎጠተ ሰናፕ። ቀ፡ ፴

በእንተ ጎድጎተ ግዕበል። ቀ፡ ፴፭

በእንተ ፈወሶ ኢየሱስ በብሔ
ረ ጌርጌልናን ዘቦቱ ጥ
ቀ እኩያን ኢጋንንተ። ም ፩ ቀ፡ ፩

የሐንስ መጥምቅ እንደ አስተግረ።

ስለ ጌታ መጠመቅና መፈተን።

ጌታ መጀመሪያ እንደ አስተግረና ሐዋርያትን እን
ደ መረጠ።

ጋኔን ያደረበትን በቅፍርናሆም እንደ አዳነ።

የኢጥርስ አማትን ሌሎችም በሽተኞች እንደ ዳኑ።

መግጥዕ እንደ ዳነ።

ሌዊ እንደ ተጠራ።

ስለ ክርስቲያን መጠም፤

ስለ ስንዴ እሸትና ስለ ሰንበት።

እጁ ስለ ደረቀች ሰው፤

ጌታ ሌሎችን ታምራት እንዳደረገ፤

ጌታ ሐዋርያትን እንደ መረጣቸው በኢጋንንትና በ
በሽተኞችም ላይ ሥልጣን እንደ ሰጣቸው።

ኢጋንንትን በብዲል ዜቡል እንዲያወጣ ጌታን እን
ደ አካሰሱት።

ስለ ጌታ ዘመዶች።

ስለ ዘሪ ምሳሌ።

ስለ ዘርና ስለ መክር።

ስለ ሰናፕቱ ቅንጣት።

ስለ ግዕበል ጸጥታ።

ጌታ በጌርጌልናን ከተዋች ኢጋንንት ያደሩበትን እ
ንደ አዳነ።

መከሥተ ለርእሰት ዘወንጌል ግርቆስ =

በእንተ ዘከመ ፈወሳ ሊዮሱ
 ስ ለእንተ ደም ይው
 ጎዛ ወዘከመ አንሥአ
 ለወለተ ኢያሊርስ = ምዕራፍ ፭ ቀ፡፲፫፻፳፮

በእንተ ዘከመ ሰበክ ሊዮሱስ
 በናዝሬት = ም ፮ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘከመ ፈንዎሙ ምሂ
 ሮ ለሐዋርያት ይስ
 ብኩ = ቀ፡ ፯

በእንተ ዘከመ ስምዓ ነጎ ጉ
 ሐንስ መጥምቅ = ቀ፡ ፲፬

በእንተ ዘከመ ተመደጡ ሐ
 ዋርያት = ቀ፡ ፱

በእንተ ዘከመ አብዝኃ በቀዳ
 ሚ ኒት ጎብስተ = ቀ፡ ፴፪

በእንተ ዘከመ ሐረ በዲበ ማይ
 በእንተ ዘከመ ተገብረ መንክ
 ራተ በጌንሳረጥ በገ
 ሲስ ጽንፈ ልብሱ = ቀ፡ ፶፫

በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓ
 ቶሙ = ም ፯ ቀ፡ ፩

በእንተ ቀነናዊት = ቀ፡ ፳፬

በእንተ ዘከመ ፈወሶ ለበሐ
 ም ወጽሙም = ቀ፡ ፴፩

በእንተ ዘከመ አብዝኃ ጎብስ
 ተ ዳግመ = ም ፳ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘከመ ጎሠሙ ትእም
 ርተ እምሰማይ = ቀ፡ ፲፩

በእንተ ብሐኦ ፈሪሳውያን = ቀ፡ ፲፭

በእንተ ዕውር ዘቤተ ሳይዳ = ቀ፡ ፳፪

በእንተ ተአምናተ ኢጥርስ፤ ቀ፡ ፳፯

በእንተ ትንቢት ዘእማማት፤ ቀ፡ ፴፩

በእንተ ጎዳን ርክስ ዘክርስ
 ቲያን = ቀ፡ ፴፬

በእንተ ዘከመ ተወለጠ ራኦ
 ዩ በደብረ ታቦር = ም ፱ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘከመ ሐይወ ዘኦ
 ተራገፖ ኃኔኑ = ቀ፡ ፲፬

በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ
 መዊቶቶ = ቀ፡ ፱

የግርቆስ ወንጌል ለርእሰት ግውጫ =

ደሚ የሚረስ ሌትን እንደ አጻ የኢያሊርስን
 ልጅ እንደ አስነሳት =

ጌታ በናዝሬት እንደ አስተግረ =

ሐዋርያትን አስተምሮ ያስተምሩ ዘንድ እንደሰደዳ
 ቸው =

ጉሐንስ መጥምቅ እንደ መሰከረ =

ሐዋርያት እንደተመለሱ =

መጀመሪያ ፮ እንጀራ እንደ አበረከተ =

በወሀ ላይ እንደ ሔደ =

በጌንሳረጥ ልብሱን በመዳሰስ ታምራት እንደተደረገ

ስለ ፈሪሳውያንና ስለ ሥርዓታቸውም =

ስለ ቀነናዊት =

ድጻና ደንቆር ሰውን እንደ አጻ፤

ሁለተኛ እንጀራ እንደ አበረከተ =

ከሰማይ ምልክትን እንደ ፈለጉ =

ስለ ፈሪሳውያን እርሾ =

የሳይዳ ሰው ስለሚሆን ዕውር =

ኢጥርስ እንደ አመነ =

ጌታ ስለ መከራው ትንቢት እንደ ተናገረ =

ክርስቲያን ሰው ራሱን ስለ መጣል =

በደብረ ታቦር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ =

ኃኔን የሚያንዘፈዝፈው እንደ ጻነ =

የጥቶን ነገር አስቀድሞ እንደ ተናገረ =

ጸሐፊ መኳሥተ ኦርቲዶክስ ዘወንጌል ግርቆስ ።

የግርቆስ ወንጌል ኦርቲዶክስ ግውጫ ።

በእንቱ ትዕግሥት ወትሕትና
ዘክርስቲያን ። ምዕራፍ ፱ ተግር ፵፱

በእንቱ ዘክመ ደደሉ አጥፍ
አተ ዕቅፍት ። ቀጥ ፵፩

በእንቱ ዘክመ ተግገሠ እም
ኢየሩሳሌም ። ም ፲ ቀጥ ፩

በእንቱ ዘክመ ኢየሩሳሌም ገዳ
ገ ብሐሲት ወአውስ
ቦ ካልዕት ። ቀጥ ፱

በእንቱ ዘክመ ባረከሙ ኢየ
ሱስ ለሕፃናት እለ መ
ጽኑ ገቤሁ ። ቀጥ ፲፫

በእንቱ ወረዛ ባዕል ። ቀጥ ፲፯

በእንቱ ዕሚቶሙ ለእለ ደተ
ልውም ለኢየሱስ ። ቀጥ ፳፭

በእንቱ ካልዕ ትንቢት ዘሕ
ግግት ። ቀጥ ፵፱

በእንቱ ገሥፆ ትገሕርት ዘደ
ቂቀ ዘብደዎስ ። ቀጥ ፵፭

በእንቱ ዕውር ወልደ ባርጤ
ሚዎስ ። ቀጥ ፵፯

በእንቱ ዘክመ ቦአ ኢየሱስ
ኢየሩሳሌም ። ም ፲፩ ቀጥ ፩

በእንቱ በለስ ዘተረገመት ። ቀጥ ፲፱

በእንቱ እለ ያረዠሱ ቤተ መ
ቅደስ ። ቀጥ ፲፭

በእንቱ ትውክልት ገብ አምላክ ። ቀጥ ፳

በእንቱ ተስእሉት ዘዮሐንስ
መጥምቅ ። ቀጥ ፳፯

በእንቱ እኩያን ግብርተ ወይን ም ፲፱ ቀጥ ፩

በእንቱ ዘክመ አመክርዎ ለ
ኢየሱስ በውሃብ ዲናር ። ቀጥ ፲፫

በእንቱ ሰዳታውያን ወትንሣ
ኤ መታን ። ቀጥ ፲፮

በእንቱ ቀዳግዊ ትእዛዝ ። ቀጥ ፳፭

በእንቱ ግስያስ ፍልደ ዳዊት ። ቀጥ ፵፭

በእንቱ መደልዎን ጸሐፍት ። ቀጥ ፵፭

በእንቱ ዘክመ ወደላ ለመበለ
ት ነጻይት ዕውጊዮታ
ጸረቀ ። ቀጥ ፵፩

ስለ ክርስቲያን ትሕትናና መታገሥ ።

ግሰናክያ ስለ ግጥፋት ።

ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ ።

ሚስትን መፍታት ሌላይቱንም ግገባት እንዳ
ይገባ ።

ጌታ ወደሱ የመጡ ልጆችን እንደባረከቸው ።

ስለ ሀብታም ጉልግሳ ።

ጌታን ስለ ሚከተሉ ሰዎች ዋጋ ።

ስለ ጌታ መክራ ሁለተኛ ትንቢት ።

የዘብደዎስን ልጆች ትዕቢት ስለ መገሠጽ ።

ስለ ዕውር የባርጤሚዎስ ልጅ ።

ጌታ ኢየሩሳሌም እንደ ገባ ።

ስለ ተረገመች በለስ ።

ቤተ መቅደስን ስለ ሚያሳድፉ ።

ጌታን ስለ ግመን ።

የዮሐንስን ነገር ስለ መጠየቅ ።

ስለ ክፋዎች ወይን ጠባቆች ።

ዲናር ስለ መስጠት ጌታን እንደ ተፈታተነት ።

ስለ መታን ትንሣኤና ስለ ሰዳታውን ።

ስለ መጀመሪያ ትእዛዝ ።

ስለ ግስያስ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ።

ስለ ግብዞች ጸሐፊዎች ።

ድሀዬቱን ሌት ገንዘቧን በመስጠቷ እንደ አመሰ
ገናት ።

መገምገሚያ አርእስት ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ንስተተ ቤተ መቅደስ
 ስ ወኢየሩሳሌም ። ምዕራፍ ፲፫፤ ቀ፡ፕር ሸ

በእንተ ካልዕት ምጽዓቱ ለወ
 ልደ እንለእመሕያው ቀ፡ ሸ፱

ዘከመ ተማክሩ ሊቃነ ካህናት
 ይቅተልዎ ለኢየሱስ ። ም ፲፱ ቀ፡ ሸ

በእንተ ዘከመ ረፈቀ በቢታ
 ንያ ለምሳሕ ። ቀ፡ ፫

በእንተ ዘከመ ሚጦ ይሁዳ። ቀ፡ ፲

በእንተ ደጎሪት ድራር ወአ
 ስተዳልዎት ። ቀ፡ ፲፪

በእንተ ዘከመ ከሠተ ለሐዋ
 ርያት ዘያገብኦ ። ቀ፡ ፲፮

በእንተ ዘከመ ሠርዓ እኩ
 ቴተ ቀ፡ርባን ። ቀ፡ ሸ፪

በእንተ ዘከመ ጎደግዎ ሐዋ
 ርያት ለኢየሱስ ። ቀ፡ ሸ፮

ዘከመ ጸለየ በጌቴሴማን ። ቀ፡ ፵፪

በእንተ ዘከመ አግብዎ ለኢ
 የሱስ ወዘከመ አጎገዎ ። ቀ፡ ፵፫

በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
 በፀውድ ። ቀ፡ ፶፫

በእንተ ክሕደተ ጲፕሮስ ። ቀ፡ ፷፮

በእንተ ዘከመ አቀምዎ ለኢየ
 ሱስ ቅድመ ጲላጦስ ። ም ፲፭ ቀ፡ ሸ

ዘከመ አስተደጎርዎ ለኢየሱ
 ስ እምነ በርባን ወኩንንዎ ። ቀ፡ ፯

በእንተ ዘከመ ተሳለቁ ላዕለ
 ኢየሱስ ። ቀ፡ ፲፯

በእንተ ዘከመ አዖርዎ መስቀሎ
 በእንተ ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ፤ ቀ፡ ሸ፱

በእንተ ግዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ፤ ቀ፡ ፵፫

በእንተ ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ
 በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ ። ም ፲፮ ቀ፡ ሸ

በእንተ ዘከመ አስተርአዮሙ
 ኢየሱስ ለብዙኃን፤ ቀ፡ ፱

በእንተ ዘከመ ፈንዎሙ ኢየሱስ
 ለሐዋርያት ። ቀ፡ ፲፭

በእንተ ዕርገቱ ለኢየሱስ ። ቀ፡ ፲፱

ስለ ቤተ መቅደስና ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስ ።

ስለ ክርስቶስ ሁለተኛ መምጣት ።

ጌታን ሊገሉት ሊቃነ ካህናት እንደ መከሩ፤

ጌታ በቢታንያ ለመብል እንደ ተቀመጠ ።

ጌታን ይሁዳ እንደ ሸጠው፤
 ሁለተኛ እራት ስለ ማዘጋጀት ።

የሚያሲዘውን ለሐዋርያት እንደ ገለጠላቸው ።

የቁርባንን ምሥጢር እንደ ሠራ ።

ሐዋርያት ጌታን ጥለውት እንደ ሸኹ ።

በጌቴሴማኒ እንደ ጸለየ ።

ጌታን ይሁዳ አሳልፎ እንደ ሰጠው እንደያዙትም ።

ጌታ በሸንጎ እንደ ቆመ ።

ጲፕሮስ እንደ ካደ ።

ጌታን ክጲላጦስ ፊት እንዳቆሙት ።

ጌታን ከበርባን ይልቅ እንደ ረገሙት እንደ ፈረ
 ዳብትም ።

በጌታ እንደ ዘበቱበት ።

መስቀሉን እንደ አሸከሙት ።

ጌታ እንደ ተሰቀለ ።

ስለ ጌታ ጭንቅና ስለ ሞቱ ።

ጌታ እንደ ተቀበረ ።

ስለ ጌታ ትንሣኤ ።

ለብዙ ሰዎች እንደ ተገለጠላቸው ።

ጌታ ሐዋርያትን እንደ ሰደዳቸው ።

ጌታ እንዳረገ ።

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org